

รายงานสถานการณ์

อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม
ประจำปี พ.ศ. 2566

WHITE PAPER ON CRIME AND JUSTICE 2023

สำนักงานกิจการยุติธรรม
OFFICE OF JUSTICE AFFAIRS

คำนำ

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมเป็นรายงานการนำเสนอข้อมูลทางสถิติประจำปีปฏิทินที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในประเทศ ซึ่งมีการจัดทำเป็นประจำทุกปี โดยรวบรวมข้อมูลสถิติในทุกขั้นตอนของกระบวนการยุติธรรมที่สำคัญของแต่ละหน่วยงานที่แยกการจัดเก็บ โดยนำเสนอในรายงานเล่มเดียว เพื่อความสะดวกในการติดตามและเปรียบเทียบข้อมูล โดยรายงานประจำปี พ.ศ. 2566 นี้ มีการรวบรวมและแบ่งการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องเป็น 6 ส่วน ได้แก่

- 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ
- 2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล
- 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด
- 4) การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม เช่น สถิติการดำเนินคดีพิเศษ สถิติการดำเนินงานไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา สถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถิติการช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา และสถิติการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ เป็นต้น
- 6) บทสรุปและข้อเสนอแนะการป้องกันแก้ไขปัญหาอาชญากรรมทั้งในเชิงนโยบายและด้านการปฏิบัติ ตลอดจนข้อเสนอแนะเชิงวิชาการสำหรับนำไปพัฒนางานด้านวิชาการ

โดยรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566 ฉบับนี้ มีการนำเสนอรายละเอียดสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค จังหวัด แบ่งตามเขตพื้นที่รับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและสถานีตำรวจภูธรทั้ง 9 ภาค ที่แสดงให้เห็นลักษณะการกระจายตัวของคดีตามลักษณะความผิด ประการต่าง ๆ ในแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศ และรวบรวมข้อมูลทางสถิติที่อาจเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการ การศึกษาทางด้านอื่นในอนาคต ทั้งนี้ เนื้อหาในแต่ละส่วนประกอบด้วยสถิติที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ได้แก่ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานศาลยุติธรรม กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ และได้เพิ่มเติมข้อมูลการรายงานสถิติการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นปีแรกอีกด้วย

รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูลทางสถิติในรูปแบบสถานการณ์ประจำปีปฏิทิน การเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลังด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) พร้อมกับการนำเสนอข้อมูลด้วยแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) และแผนที่ความร้อน (Heat Map) รวมถึงการวิเคราะห์อื่น ๆ ตลอดจนการอภิปรายและนำเสนอข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมที่เป็นปัจจุบัน ทำให้เห็นแนวโน้ม (Trend) ภาพรวมของอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป

สารบัญ

คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
บทสรุปผู้บริหาร.....	1
ภาพรวมข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2566.....	7
ส่วนที่ 1 สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ.....	8
1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ.....	8
1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร).....	28
1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีตำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด).....	46
ส่วนที่ 2 กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล.....	92
2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ.....	92
2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร.....	103
2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร.....	106
ส่วนที่ 3 กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด.....	110
3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ.....	110
3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ.....	118
3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด.....	123
3.4 ภาพรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.....	131
ส่วนที่ 4 การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด.....	136
ส่วนที่ 5 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม.....	141
5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา.....	141
5.2 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา.....	141
5.3 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ.....	145
5.4 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์.....	147
5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ.....	151
ส่วนที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	158
6.1 ข้อค้นพบเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ.....	158
6.2 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล.....	165

6.3 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การสั่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด.....	166
6.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติด.....	168
6.5 ข้อค้นพบในส่วนการดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม.....	168
6.6 บทสรุปและข้อเสนอแนะภาพรวม.....	170
บรรณานุกรม.....	173

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566 ประกอบด้วย การนำเสนอและการวิเคราะห์ค่าทางสถิติซึ่งได้รับการอนุเคราะห์จากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ของกระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ตลอดจนสรุปข้อค้นพบและอภิปราย ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหมวดต่าง ๆ โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 6 ส่วน ได้แก่ 1) สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ 2) กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดี ในชั้นศาล 3) กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การคุมประพฤติ และการปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด 4) การดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด 5) การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งในรายงานฉบับนี้ได้มีการรายงานสถิติการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษเพิ่มเติมด้วยเป็นปีแรก และ 6) บทสรุปและข้อเสนอแนะ ซึ่งมีข้อค้นพบและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 : สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

เนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอสถิติที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญา 4 กลุ่ม ตามการจำแนกของสำนักงาน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจเป็นผู้ประสานส่งข้อมูล ประกอบไปด้วย กลุ่มข้อหา ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มข้อหาฐานความผิด พิเศษ และกลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

เมื่อพิจารณาสถิติในส่วนที่เกี่ยวกับฐานความผิดในคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศ ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด 1,371,008 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาจำนวน ทั้งหมด 1,462,854 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 1,874,861 คน โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง ตามฐานความผิดน้อยที่สุด คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความ 38,183 คดี คิดเป็นร้อยละ 2.79 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความทั่วประเทศ และจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ 43,942 คดี คิดเป็นร้อยละ 3.00 ของคดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั่วประเทศ และจำนวนผู้ต้องหา ที่ถูกจับกุม 77,381 คน คิดเป็นร้อยละ 4.13 ของจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้ง ต่อฐานความผิดมากที่สุด คือ กลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความ 1,163,868 คดี คิดเป็นร้อยละ 84.89 ของคดีอาญาที่รับแจ้งความทั่วประเทศ จำนวนคดีที่จับกุมกลุ่มความผิดนี้ 1,272,252 คดี คิดเป็นร้อยละ 86.97 ของคดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั่วประเทศ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม 1,576,600 คน คิดเป็นร้อยละ 84.09 ของจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั่วประเทศ

สำหรับข้อมูลสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลมีการจำแนกตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 - 9) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) จากการวิเคราะห์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 89,671 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 101,507 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 151,768 คน โดยหากไม่รวมหน่วย บก.ปอท. จะพบว่าพื้นที่ บก.น.9 คือ พื้นที่ที่พบจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด รวมจำนวนทั้งหมด 18,728 คดี และ บก.น.7 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดจำนวน 6,518 คดี

สำหรับสถิติการเกิดอาชญากรรมระดับภูมิภาค ซึ่งวิเคราะห์จากจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรภาคต่าง ๆ ทั้ง 9 ภาค พบว่า พื้นที่ที่มีการเกิดอาชญากรรมสูง ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 2 และภาคที่ 3 ตามลำดับ โดยทุกพื้นที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า ซึ่งในกลุ่มนี้พบว่าเป็นความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งพบว่าในความผิดฐานลักทรัพย์และฉ้อโกงทรัพย์พบปริมาณคดีสูงที่สุดตามลำดับ ส่วนกลุ่มความผิดพิเศษนั้นพบว่าการรับแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุดตามลำดับ ในกลุ่มข้อหาสุดท้ายกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า มีการกระจายตัวของคดีในทุกภูธรภาคค่อนข้างใกล้เคียงกัน

ส่วนที่ 2 : กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

ส่วนที่ 2 นำเสนอข้อมูลสถิติขั้นการฟ้องร้องคดีโดยพนักงานอัยการ และขั้นการพิจารณาพิพากษาคดีโดยผู้พิพากษา ประกอบไปด้วยข้อมูลสถิติสามส่วน ได้แก่ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ซึ่งแบ่งตามประเภทสำนวน ทั้งหมด 733,772 คดี โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.61 หากพิจารณาเปรียบเทียบกับคดีความอาญาของผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาทั้งคดีที่เปรียบเทียบปรับและคดีที่ไม่ได้เปรียบเทียบปรับคิดเป็นร้อยละ 31.24 โดยในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ทุกประเภทสำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 159,967 คดี หรือลดลงร้อยละ 17.90 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2565 ภาพรวมของคดีในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีคดีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมารวมคดีรับใหม่และคดีค้างมาทั้งหมด 515,505 คดี ซึ่งเป็นคดีรับใหม่เป็นส่วนใหญ่สูงถึงร้อยละ 96.24 และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าเพียงร้อยละ 3.76 ในจำนวนนี้ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.12 และค้างไปต่อไปร้อยละ 3.88 ในส่วนของคดีที่ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.09 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

สำหรับสถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 553,913 คดี ในจำนวนนี้ประกอบด้วยคดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 47,114 คดี และคดีรับใหม่จำนวน 506,799 คดี โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 517,359 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.40 ของคดีที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

เมื่อพิจารณาระยะเวลาที่ใช้ในการพิพากษาคดี พบว่า จะใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 78.15 ส่วนคดีที่ใช้เวลามากกว่า 1 เดือนแต่ไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 9.33 และคดีที่ใช้เวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.10 ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 11,601 คดี แบ่งเป็นคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องจำนวน 32 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 19 คดี คิดเป็นร้อยละ 59.38 และสถิติจำนวนคดีเข้าสู่การไกล่เกลี่ยหลังฟ้องจำนวน 11,569 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 8,069 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.75

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 8,844 คดี คิดเป็นคดีรับใหม่ร้อยละ 91.62 ส่วนคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้ามีจำนวน 741 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.38 จากคดีที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด

ส่วนที่ 3 : กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้นำเสนอข้อมูลสถิติขั้นการบังคับโทษ เนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ สถิติการส่งคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2566 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 278,466 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 5.57 ในจำนวนนี้เป็นนักโทษเด็ดขาด 216,113 คน คิดเป็นร้อยละ 77.61 อย่างไรก็ตาม แม้สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระทำผิดจำแนกตามลักษณะความผิดแล้ว พบว่า จำนวนนักโทษเด็ดขาดในคดียาเสพติดซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าความผิดฐานอื่นทุกปีนั้น มีจำนวนผู้กระทำผิดลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี

สำหรับสถิติการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศจำนวน 190,909 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 24.73 ในจำนวนนี้เกือบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ พบว่า มีผู้ได้รับการพักการลงโทษรวมเป็นจำนวน 12,014 คน เพิ่มขึ้นมาจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 4,603 คน เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 62.11 และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 7,249 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าถึง 4,310 คน

ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำนั้น พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี แล้วหวนกลับมากระทำผิดซ้ำอีกภายใน 1 ปี มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2566 โดยในปี พ.ศ. 2566 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำน้อยที่สุดในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยมีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำ 3,710 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 44.52

สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่าในปี พ.ศ. 2566 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศรวมสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นจำนวน 13,116 คน ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2564 ในจำนวนนี้ส่วนมากประมาณร้อยละ 91 เป็นเพศชาย ทั้งนี้เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.37 รองลงมา คือ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 23.32 และกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 20.71 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2566

ส่วนที่ 4 : การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีสถิติคดีและจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดียาเสพติดต่ำที่สุดในรอบ 5 ปี มีจำนวนคดีทั้งสิ้น 213,978 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2565 ร้อยละ 18.28 ผู้ต้องหาที่จับกุม 222,068 คน ลดลงร้อยละ 17.79 โดยพบว่าพื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 5 และภาค 8 ตามลำดับ

แม้ว่าในภาพรวมจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมดจะลดลงไป แต่กลับพบว่าจำนวนผู้ต้องหารายใหม่นั้นเพิ่มขึ้นถึง 37,881 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.38 เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ในปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าสถิติช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2564

ส่วนที่ 5 : การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพทั้งสิ้น 784 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 760 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.94 เมื่อพิจารณาเรื่องการลดต้นทุนภาครัฐสามารถลดต้นทุนได้ 58,225,120 บาท

ในส่วนของสถิติผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2566 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพพบว่า มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 13,207 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 8,540 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 64.66 รวมเป็นมูลค่า 424,346,643.64 บาท และผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีผู้ยื่นคำขอ 155 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 35 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 22.58 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอในกรณีจำเลยทั้งหมด รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทน 11,015,060 บาท

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 พบว่า จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมในทุกช่องทางรวมกันเพิ่มขึ้นโดยตลอด ช่องทางผู้ได้รับให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) เป็นสัดส่วนสูงที่สุดตลอดทั้ง 3 ปี รองลงมา คือ การส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากรณีเด็ก และการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 134/1 ตามลำดับ นอกจากนี้ได้มีการเพิ่มช่องทางการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่าน Webboard และมีการเริ่มรายงานสถิติการให้บริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2566 อีกด้วย

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นั้นพบว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 จำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์นั้นเพิ่มสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตามจำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่มีระดับค่อนข้างคงที่คือประมาณ 1.1 แสนรายการต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2566 นั้น สามารถเห็นได้ว่าแม้จะมีจำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์สูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 5 แต่จำนวนรายการส่งตรวจพิสูจน์รวมนั้น ลดลงไปประมาณร้อยละ 2.44 สัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์ที่มีแนวโน้มสูงทุกปี คือ การตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ วิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

สำหรับ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งได้นำมารายงานด้านสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในปีนี้เป็นปีแรก พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 กรมสอบสวนคดีพิเศษมีคดีพิเศษทั้งหมด 571 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จ 157 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.50 และมีคดีสืบสวนจำนวน 374 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ 69.79 รวมถึงมีสถิติเรื่องร้องทุกข์ในรอบปีจำนวน 3,475 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ 98.82 นอกจากนี้พบว่าคดีพิเศษส่วนมากใช้ระยะเวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี

เมื่อพิจารณาจำแนกคดีพิเศษตามฐานความผิด พบว่า คดีที่มีจำนวนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 : บทสรุปและข้อเสนอแนะ

ในรายงานฉบับนี้ได้นำเสนอข้อค้นพบและข้อเสนอแนะจากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566 โดยสามารถสรุปออกมาเป็นสาระสำคัญดังรายงานส่วนที่ 1 ถึง 5 ข้างต้น รวมถึงประเด็นสำคัญซึ่งเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ ดังนี้

6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รายงานฉบับนี้ได้พบความท้าทายในการรับมือคดีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ได้แก่ คดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งมีจำนวนสูงมากขึ้น แต่ยังมีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความค่อนข้างต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคดีอื่น ๆ จึงควรให้ความสำคัญในการแก้ไขและรับมือคดีดังกล่าวซึ่งมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นได้ โดยควรวางแนวทางการรับมือกลุ่มคดีดังกล่าวอย่างเป็นระบบ เสริมสร้างศักยภาพของพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ประเมินความเหมาะสมในการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนให้สามารถรองรับกับสถานการณ์ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ควรพิจารณาจัดสรรเรื่องสวัสดิภาพของผู้ต้องขัง ตลอดจนการจัดกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการพัฒนาพฤตินิสัย โดยคำนึงถึงความเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ การเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุในประเทศไทย ตลอดจนความเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงานและสภาพเศรษฐกิจสังคม เพื่อออกแบบการพัฒนาศักยภาพผู้ต้องขังที่อาจมีแนวโน้มอยู่ในกลุ่มของผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้นให้มีความเหมาะสม

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

6.2.1 ศึกษาผลกระทบของประมวลกฎหมายอาญาเสพติด พ.ศ. 2564 ที่มีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสถิติหรือสถานการณ์อาชญากรรมด้านยาเสพติดที่แท้จริง โดยอาจพิจารณามิติต้นทุนในการบริหารงานยุติธรรมมาประกอบด้วย เนื่องจากยังคงมีคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเป็นจำนวนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี การสร้างความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงกลไก สถานการณ์ และแนวทางการบริหารทรัพยากรอาจเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องต่อไปในอนาคต

6.2.2 ศึกษาเพื่อยืนยันผลและถอดบทเรียนกระบวนการส่งเสริมและพัฒนาผู้กระทำความผิดของกรมคุมประพฤติที่มีส่วนทำให้สถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้พ้นการคุมความประพฤติลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดสามปีที่ผ่านมา เพื่ออาจนำไปปรับใช้กับการพัฒนาพฤตินิสัยในหน่วยงานอื่น ๆ ของกระบวนการยุติธรรมต่อไป

6.2.3 พิจารณาศึกษาต้นทุนในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรม ทั้งในเชิงต้นทุนทางบัญชีและต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งอาจมีผลกับตัวชี้วัดความสำคัญของกระบวนการดำเนินงานบางประการ เช่น การใกล้เคียงระดับข้อพิพาทในคดีอาญาที่ดำเนินการโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ อาจใช้เป็นตัวชี้วัดในการช่วยระบุขั้นตอนการดำเนินงานที่สามารถนำนวัตกรรมกระบวนการใหม่ ๆ มาช่วยลดต้นทุนหรือสนับสนุนจัดสรรทรัพยากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ภาพรวมข้อมูลสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2566

ตำรวจ

คดีรับแจ้ง

จำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,371,008 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 38,183 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 124,824 คดี ฐานความผิดพิเศษ 44,133 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 1,163,868 คดี

คดีจับกุม

จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ในความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มทั่วประเทศของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสิ้น 1,462,854 คดี แบ่งเป็นกลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 43,942 คดี ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน 118,957 คดี ฐานความผิดพิเศษ 27,703 คดี และความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 1,272,252 คดี

อัยการ

สำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

จำนวนคดีความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการรับพิจารณาคดี จำนวน 515,505 คดี เป็นคดีรับใหม่ 496,128 คดี คดีค้างมา 19,377 คดี

คำสั่งฟ้องของอัยการ

จำนวนการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา อัยการมีความเห็นฟ้องศาล 481,077 คดี อัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องศาล 3,097 คดี และสั่งยุติการดำเนินคดี 2,209 คดี และเหตุอื่น ๆ เช่น คืบสำนวน ผู้ต้องหาเสียชีวิต ผู้ต้องหาหลบหนี เป็นต้น 9,134 คดี

ไต่ลงเกลี่ยในชั้นพนักงานอัยการ ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการไต่ลงเกลี่ยและประนอมข้อพิพาท 5,016 คดีการใช้ดุลยพินิจสั่งไม่ฟ้องในชั้นพนักงานอัยการ 3,907 คดี

ศาล

ศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วประเทศจำนวน 553,913 คดี เป็นคดีรับใหม่ 506,799 คดี คดีค้างมา 47,114 คดี

ศาลเยาวชนและครอบครัว

คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วประเทศจำนวน 8,844 คดี เป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,103 คดี คดีค้างมาจำนวน 741 คดี

ไต่ลงเกลี่ยชั้นศาล คดีอาญาที่เข้าสู่การไต่ลงเกลี่ยก่อนฟ้อง 32 คดี จำหน่ายคดี 10 คดี ไต่ลงเกลี่ยสำเร็จ 19 คดี ไม่สำเร็จ 3 คดี คดีอาญาที่เข้าสู่การไต่ลงเกลี่ยหลังฟ้อง 11,569 คดี จำหน่ายคดี 903 คดี ไต่ลงเกลี่ยสำเร็จ 8,069 คดี ไม่สำเร็จ 2,271 คดี อยู่ระหว่างการไต่ลงเกลี่ยหลังฟ้อง 326 คดี

หน่วยงานพัฒนาพฤตินิสัย

ผู้ต้องขังในเรือนจำ นักโทษเด็ดขาด 216,113 คน เป็นผู้ต้องขังระหว่างการอุทธรณ์/ฎีกา 33,845 คน ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน/พิจารณา 6,610 คน ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน 14,042 คน

เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ จำนวน 13,116 คน ส่งไปศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน 1,230 คน

ผู้ถูกคุมประพฤติ ผู้ใหญ่จำนวน 190,326 คน เด็กและเยาวชน 583 คน พักการลงโทษ 12,014 คน ลดวันต้องโทษ 7,249 คน

การให้ความช่วยเหลือและ การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญ ของกระบวนการยุติธรรม

การให้ความช่วยเหลือกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

การช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายในคดีอาญา ยื่นคำขอ 13,207 คน การจ่ายค่าตอบแทน 8,540 คน การช่วยเหลือทางการเงินจำเลยในคดีอาญา ยื่นคำขอ 155 คน การจ่ายค่าตอบแทน 35 คน

การตรวจพิสูจน์สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 26,102 เรื่อง 113,462 รายการ

ส่วนที่ 1 สถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

การนำเสนอสถานการณ์อาชญากรรมในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติคดีอาญาและการดำเนินงานในชั้นตำรวจ ซึ่งกลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ผู้ประสานงานข้อมูลกับสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้รวบรวม จัดเก็บ และจำแนกสถิติความผิดคดีอาญาออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย 1) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ 2) กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 3) กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ และ 4) กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยกลุ่มความผิดที่กล่าวมานี้ กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ ได้รวบรวมข้อมูลการรายงานสถิติทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2566 เกี่ยวกับคดีที่ได้รับแจ้งความ คดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม อย่างไรก็ตาม การนำเสนอค่าทางสถิติวิเคราะห์ในรูปแบบตัวเลขเชิงเปรียบเทียบ (relative number) ได้แก่ ร้อยละหรือสัดส่วน โดยจำแนกตามฐานความผิดคดีอาญาในแต่ละกลุ่มทั้งที่เป็นภาพรวมในระดับประเทศและแยกตามภูมิภาครายจังหวัด ดังนี้

1.1 ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจ

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจถูกจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอ ภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิด เพื่อให้เห็นถึงภาพรวมสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้น

ตารางที่ 1.1 ภาพรวมจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่มข้อหา ประจำปี พ.ศ. 2566

กลุ่มข้อหา	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ฐานความผิด	ร้อยละ คดีรับแจ้ง ความ	จำนวนคดี ที่จับกุมตาม ฐานความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามฐาน ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
1. ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	38,183	2.79	43,942	3.01	77,381	4.13
2. ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	124,824	9.10	118,957	8.13	171,014	9.12
3. ฐานความผิดพิเศษ	44,133	3.22	27,703	1.89	49,866	2.66
4. คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	1,163,868	84.89	1,272,252	86.97	1,576,600	84.09
รวมความผิด 4 ฐานทั่วประเทศ	1,371,008	100.00	1,462,854	100.00	1,874,861	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

1.1.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางสถิติคดีกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.2 - 1.4)

ตารางที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้ง ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี รับแจ้งความ	จำนวนคดี ที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่จับกุม (คน) ตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	3,067	8.03	3,570	8.12	6,796	8.78
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	993	2.60	1,189	2.71	2,444	3.16
1.3 พยายามฆ่า	5,133	13.44	6,040	13.75	11,547	14.92
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	20,064	52.55	23,874	54.33	44,824	57.93
1.5 ช่มชู้กระทำความผิด	4,035	10.57	4,135	9.41	5,263	6.80
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	4,891	12.81	5,134	11.68	6,507	8.41
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 1	38,183	100.00	43,942	100.00	77,381	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.2 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 คดีรับแจ้งความตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 38,183 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 43,942 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 77,381 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมร้อยละ 115.08 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 2.03 คนต่อคดี

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด พบว่าส่วนใหญ่เป็นคดีลักษณะการกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย (สาหัส) คิดเป็นร้อยละ 52.55 รองลงมา คือ ฐานความผิดพยายามฆ่า คิดเป็นร้อยละ 13.44 และฐานความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 12.81 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม พบว่า มีผู้ที่ถูกจับกุมตามฐานความผิดทำร้ายร่างกาย (สาหัส) สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.93 ของผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งหมดในลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ รองลงมา คือ ผู้ต้องหาตามฐานความผิดพยายามฆ่า และฐานความผิดฆ่าผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 14.92 และ 8.78 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณสัดส่วนร้อยละของคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า ในภาพรวมของปี พ.ศ. 2566 มีคดีที่ถูกจับกุมคิดเป็นร้อยละ 115.08 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด อาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากคดีรับแจ้งค้างมาจากปี พ.ศ. 2565 อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ โดยจำแนกตามลักษณะความผิดปรากฏว่าในแต่ละความผิดมีร้อยละของคดีที่จับกุมแตกต่างกันเล็กน้อย ซึ่งคดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตายเป็นลักษณะความผิดที่ได้รับการจับกุมมากที่สุด

หรือคิดเป็นร้อยละ 119.74 ของคดีที่ได้รับแจ้งความทั้งหมด รองลงมา คือ คดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีอัตรา การจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความคิดเป็นร้อยละ 118.99 ในขณะที่คดีเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา เป็นลักษณะความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความน้อยที่สุดหรือคิดเป็นร้อยละ 102.48

ในขณะเดียวกัน เมื่อวิเคราะห์โดยคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี¹ ผลวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่า ภาพรวมของคดีในแต่ละคดีที่ถูกจับกุมทั่วประเทศจะมีผู้ต้องหาต่อคดี หรือร่วมกันก่อคดีโดยถูกจับกุมตามข้อหาหลักโดยประมาณจำนวน 128 คน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละความผิด พบว่า ในลักษณะความผิดทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย เป็นคดีที่มีแนวโน้มของจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อคดีมากกว่าคดีในลักษณะความผิดอื่น ๆ สามารถกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะความผิดที่มีแนวโน้มที่ผู้ต้องหาอาจรวมมือกันกระทำความผิดตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดย 3 อันดับแรก ได้แก่ คดีที่เกี่ยวข้องกับทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย คดีพยายามฆ่า และคดีฆ่าผู้อื่น ซึ่งมีอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหา ที่จับกุมต่อ 100 คดี คิดเป็นประมาณ 205 ราย 191 ราย และ 190 ราย ต่อคดีจับกุม 100 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.3 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน² พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูก จับกุมต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	10.44
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	3.76
1.3 พยายามฆ่า	17.74
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	68.87
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	8.09
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	10.00
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 1	118.90

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

¹ คำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาและคูณด้วย 100

² ข้อมูลจำนวนประชากรกลางของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2566 จำนวนเท่ากับ 65,083,836 คน (ข้อมูลประชากรตามประกาศฯ ของสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย วิเคราะห์โดยกองยุทธศาสตร์และแผนงาน สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เข้าถึงได้จาก <https://dmsic.moph.go.th/index/detail/9416>) จากนั้นจึงนำมาคำนวณโดยการนำจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม มาหารด้วยจำนวนประชากร พ.ศ. 2566 และนำไปคูณด้วย 100,000

นอกจากนี้ เมื่อคำนวณจำนวนผู้กระทำความผิดในแต่ละฐานความผิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ เปรียบเทียบกับประชากรทั้งหมดในประเทศไทย โดยแสดงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.3 ผลการคำนวณ พบว่า ในกรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 118 - 119 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิดยังพบอีกว่า ในแต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) มีปริมาณมากที่สุด ซึ่งคิดเป็นจำนวนประมาณ 68 - 69 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในขณะที่อันดับรองลงมา ได้แก่ การพยายามฆ่า และการฆ่าผู้อื่น ตามลำดับ

ตารางที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน³ พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
1.1 ฆ่าผู้อื่น	4.71
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	1.53
1.3 พยายามฆ่า	7.89
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	30.83
1.5 ช่มชืดกระทำความผิด	6.20
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	7.51
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 1	58.67

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.4 พบว่า ในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 58 - 59 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่รับแจ้งความมากที่สุด คือ ทำร้ายร่างกาย (สาหัส) รองลงมา ได้แก่ การพยายามฆ่า และอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

³ คำนวณโดยการนำจำนวนคดีรับแจ้งความ มาหารด้วยจำนวนประชากรกลาง ปี พ.ศ. 2566 และนำไปคูณด้วย 100,000

1.1.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.5 – 1.7)

ตารางที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี รับแจ้งความ	จำนวนคดี ที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	232	0.19	384	0.32	1,388	0.81
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	999	0.80	1,090	0.92	1,360	0.80
2.3 วิ่งราวทรัพย์	1,590	1.27	1,656	1.39	1,955	1.14
2.4 ลักทรัพย์	58,324	46.73	60,009	50.45	80,334	46.97
2.5 กรรโชกทรัพย์	517	0.41	560	0.47	1,217	0.71
2.6 ฉ้อโกง	23,604	18.91	15,761	13.25	25,196	14.73
2.7 ยักยอกทรัพย์	12,129	9.72	10,518	8.84	12,849	7.51
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	7,250	5.81	7,655	6.44	12,790	7.48
2.9 รับของโจร	3,353	2.69	3,618	3.04	5,132	3.00
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	22	0.02	30	0.03	83	0.05
2.11 วางเพลิง	1,063	0.85	1,121	0.94	1,224	0.72
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	243	0.19	229	0.19	376	0.22
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	1,862	1.49	1,632	1.37	2,509	1.47
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	13,636	10.92	14,694	12.35	24,601	14.39
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 2	124,824	100.00	118,957	100.00	171,014	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.5 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 คดีรับแจ้งความในลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 124,824 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 118,957 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 171,014 คน คิดเป็นอัตราคดีที่มีการจับกุมร้อยละ 95.30 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเฉลี่ย 1.44 คนต่อคดี

จากตารางที่ 1.5 เมื่อปรับฐานจำนวนคดีประเภทต่าง ๆ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในรูปแบบร้อยละ พบว่า ทั้งคดีรับแจ้งความ คดีจับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ในกลุ่มข้อหาที่ 2 ส่วนใหญ่มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 46.73 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ร้อยละคดีที่จับกุม

คิดเป็น 50.45 และมีผู้ต้องหาตามฐานความผิดนี้คิดเป็นร้อยละ 46.97 ส่วนคดีในฐานความผิดอื่น ๆ ที่มีสัดส่วนที่สูงรองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกง และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่า ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุด คือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 165.52 รองลงมา คือ ฐานความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ และชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 136.36 และ 109.11 ตามลำดับ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ การฉ้อโกง การยักยอกทรัพย์สิน และฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ 66.77 ร้อยละ 86.72 และร้อยละ 87.65 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์หาอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี ผลการวิเคราะห์พบว่า ในภาพรวมถ้ามีคดีที่จับกุมจำนวน 100 คดี (เฉพาะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน) จะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมจำนวน 143 - 144 คน หรือกล่าวได้ว่าใน 1 คดี มีแนวโน้มจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมเพียง 1 คน เป็นส่วนใหญ่ แต่ก็มีหลายคดีที่มีผู้ถูกจับกุมมากกว่า 1 ราย (กรณีร่วมมือกันกระทำความผิด)

เมื่อพิจารณาคดีต่าง ๆ ในแต่ละลักษณะความผิด พบว่ากรณีการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน (ยกเว้นการปล้นทรัพย์สินซึ่งกระทำการตั้งแต่สามคนขึ้นไป) คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาต่อจำนวนคดีจับกุมสูงที่สุด คือ คดีลักพาเรียกค่าไถ่ รองลงมา คือ คดีกรรโชกทรัพย์สิน

ตารางที่ 1.6 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	2.13
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	2.09
2.3 วิ่งราวทรัพย์สิน	3.00
2.4 ลักทรัพย์สิน	123.43
2.5 กรรโชกทรัพย์สิน	1.87
2.6 ฉ้อโกง	38.71
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	19.74
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	19.65
2.9 รับของโจร	7.89
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.13
2.11 วางเพลิง	1.88
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.58
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	3.86
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	37.80
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 2	262.76

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

นอกจากนี้ หากพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.6 ผลการวิเคราะห์ พบว่า กรณีที่เป็นการรวมทุกลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทั่วประเทศ มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 262 - 263 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว เมื่อจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ในแต่ละลักษณะความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่แตกต่างกัน ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีเกี่ยวกับการลักทรัพย์สินมีจำนวนมากที่สุด ซึ่งเท่ากับจำนวนประชากรประมาณ 123 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมาคือผู้ต้องหาที่ทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงซึ่งมีจำนวนโดยประมาณ 38 - 39 คน และความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินจำนวนโดยประมาณ 37 - 38 คน ซึ่งมีจำนวนลดหลั่นลงมาต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.7 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
2.1 ปล้นทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	0.36
2.2 ชิงทรัพย์สิน (คดีอุกฉกรรจ์)	1.53
2.3 วิ่งราวทรัพย์สิน	2.44
2.4 ลักทรัพย์สิน	89.61
2.5 กรรโชกทรัพย์สิน	0.79
2.6 ฉ้อโกง	36.27
2.7 ยักยอกทรัพย์สิน	18.64
2.8 ทำให้เสียทรัพย์สิน	11.14
2.9 รับของโจร	5.15
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0.03
2.11 วางเพลิง	1.63
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0.37
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	2.86
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน	20.95
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 2	191.77

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.7 พบว่าในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 192 คดีต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์สิน มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 90 คดีต่อประชากร 100,000 คน

1.1.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางสถิติเกี่ยวกับกลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.8 – 1.10)

ตารางที่ 1.8 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม ประจำปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี ที่รับ แจ้งความ	จำนวนคดี ที่จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดี ที่จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การค้ามนุษย์	313	0.71	344	1.24	587	1.18
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	613	1.39	656	2.37	685	1.37
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	570	1.29	546	1.97	746	1.50
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	5	0.02	8	0.03	16	0.03
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	524	1.19	549	1.98	605	1.21
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	13,690	31.02	5,841	21.08	8,150	16.34
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	557	1.26	480	1.73	663	1.33
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	3,305	7.49	2,422	8.74	4,697	9.42
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	1,762	3.99	1,276	4.61	2,805	5.63
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	1,229	2.79	1,364	4.92	2,703	5.42
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	623	1.41	631	2.28	1,032	2.07
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	517	1.17	544	1.96	642	1.29
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	861	1.95	927	3.35	1,061	2.13
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	2,861	6.48	3,038	10.97	4,340	8.70
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	580	1.31	675	2.44	6,390	12.82
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ย เกินอัตรา	2,705	6.13	2,920	10.54	5,617	11.26
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	306	0.69	379	1.37	2,314	4.64
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่าน คอมพิวเตอร์	13,112	29.71	5,103	18.42	6,813	13.66
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 3	44,133	100.00	27,703	100.00	49,866	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 1.8 พบว่าในปี พ.ศ. 2566 คดีรับแจ้งกรณีฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 44,133 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 27,703 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 49,866 คน

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความ พบว่า ร้อยละ 31.02 เป็นคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รองลงมา เป็นคดีฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 29.71 จะเห็นได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งความสองฐานความผิดนี้รวมกันคิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 60.73 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในหมวดฐานความผิดพิเศษของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลำดับต่อมา คือ ฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 7.49 และฐานความผิดตามพระราชบัญญัติสุлการการคิดเป็นร้อยละ 6.48 ตามลำดับ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 62.77 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มฐานความผิดพิเศษ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 160.00 รองลงมา คือ คดีตามพระราชบัญญัติทวงถามหนี้ คิดเป็นร้อยละ 123.86 และคดีตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน คิดเป็นร้อยละ 116.38 ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 38.92 ร้อยละ 42.67 และร้อยละ 72.42 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าวตามลำดับ

จะเห็นได้ว่า ถึงแม้คดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุด คือ 5,841 คดี จากจำนวนคดีจับกุมทั้งหมดในหมวดความผิดพิเศษนั้น แต่ถือว่ามีอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากมีจำนวนคดีรับแจ้งความที่สูงมาก

เมื่อคำนวณอัตราส่วนจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนคดีที่จับกุม 100 คดี พบว่าในภาพรวมของฐานความผิดพิเศษสามารถจับกุมผู้กระทำความผิดได้ 180 คน ต่อ 100 คดี โดยคดีตามพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราการจับกุมผู้กระทำความผิดต่อคดีสูงที่สุดประมาณ 947 คนต่อ 100 คดี รองลงมา คือ คดีตามพระราชบัญญัติทวงถามหนี้ คิดเป็นประมาณ 611 คน ต่อ 100 คดี และคดีตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ คิดเป็นประมาณ 220 คน ต่อ 100 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 1.9 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตามฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าย	0.90
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	1.05

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อ ประชากร 100,000 คน
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	1.15
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.02
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	0.93
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	12.52
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	1.02
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	7.22
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	4.31
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	4.15
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	1.59
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.99
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	1.63
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	6.67
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	9.82
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	8.63
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	3.56
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	10.47
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	76.63

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

นอกจากนี้ เมื่อวิเคราะห์จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.9 พบว่า กรณีรวมทุกฐานความผิดพิเศษทั่วประเทศมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมโดยประมาณ 76 - 77 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าวเมื่อพิจารณาแยกตามลักษณะความผิดพบว่า แต่ละความผิดมีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ในปริมาณที่ต่างกัน โดยผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด โดยประมาณ 13 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา ได้แก่ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ประมาณ 10 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และผู้ต้องหาที่กระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติฟอกเงิน มีอัตราผู้กระทำความผิดจำนวนประมาณ 9 - 10 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 1.10 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตาม
ฐานความผิดพิเศษ

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อ ประชากร 100,000 คน
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0.48
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0.94
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	0.88
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0.01
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	0.81
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	21.03
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0.86
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	5.08
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	2.71
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	1.89
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0.96
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0.79
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	1.32
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	4.40
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	0.89
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	4.16
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	0.47
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์	20.15
รวมทุกลักษณะความผิด ในกลุ่มข้อหาที่ 3	67.83

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.10 พบว่า
ในภาพรวมของความผิดพิเศษ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 68 คดี ต่อประชากร 100,000 คน
ซึ่งลักษณะความผิดที่มีอัตราการรับแจ้งความสูงที่สุด คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับ
คอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ตามลำดับ

1.1.4 กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีรายละเอียดต่อไปนี้ (ตารางที่ 1.11 – 1.13)

**ตารางที่ 1.11 จำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหา และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุม
ประจำปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย**

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
4.1.1 ยาเสพติด	5,220	0.45	5,365	0.42	6,176	0.39
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	15,564	1.34	15,385	1.21	16,836	1.07
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	133	0.01	96	0.01	138	0.01
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	106	0.01	31	0.00	39	0.00
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	90,421	7.77	95,070	7.47	109,798	6.96
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0.00	0	0.00	0	0.00
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	90,634	7.79	92,168	7.24	99,871	6.34
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	110,381	9.48	116,507	9.16	120,656	7.65
4.1.9 เสพยาเสพติด	442,352	38.01	469,511	36.90	483,846	30.69
4.1.10 ยาเสพติด อื่น ๆ	1,501	0.13	1,370	0.11	2,896	0.18
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออก ใบอนุญาตได้)	1,358	0.12	1,357	0.11	1,670	0.11
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	66,542	5.72	68,350	5.37	76,981	4.88
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	13,709	1.18	14,698	1.16	18,765	1.19
4.2.4 วัตถุระเบิด	699	0.06	796	0.06	1,933	0.12
4.2.5 อาวุธ อื่น ๆ	21,224	1.82	22,399	1.76	23,262	1.48
4.3.1 บ่อนการพนัน	586	0.05	2,172	0.17	77,240	4.90
4.3.2 สลากกินรวบ	50,139	4.31	55,685	4.38	56,103	3.56
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	5,122	0.44	5,544	0.44	5,754	0.37
4.3.4 การพนัน อื่น ๆ	87,093	7.48	100,916	7.93	245,503	15.57
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ ลามกอนาจาร	454	0.04	489	0.04	695	0.04
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง	104,310	8.96	142,266	11.18	165,358	10.49

ลักษณะความผิด	จำนวนคดี รับแจ้งตาม ลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ รับแจ้งความ	จำนวนคดีที่ จับกุม ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละคดีที่ จับกุม	จำนวนที่ จับกุม (คน) ตามลักษณะ ความผิด	ร้อยละ ผู้ต้องหาที่ ถูกจับกุม
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	34,634	2.97	38,898	3.06	38,972	2.47
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	8,004	0.69	8,721	0.69	8,800	0.56
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	8,453	0.73	8,934	0.70	9,555	0.61
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	2,727	0.23	2,913	0.23	3,019	0.19
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	27	0.00	19	0.00	40	0.00
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	2,475	0.21	2,592	0.20	2,694	0.17
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 4	1,163,868	100.00	1,272,252	100.00	1,576,600	100.00

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาถึงตารางที่ 1.11 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 คดีรับแจ้งความในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 1,163,868 คดี คดีที่จับกุมมีจำนวนทั้งหมด 1,272,252 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 1,576,600 คน

หากพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความทั่วประเทศ พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรวมทั้งหมดสูงที่สุดถึง 756,312 คดี คิดเป็นร้อยละ 64.98 ของจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั่วประเทศ ซึ่งในจำนวนนี้พบว่าคดีเสพยาเสพติดมากที่สุดถึงจำนวน 442,352 คดี รองลงมา คือ ความผิดรวมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพนันประเภทต่าง ๆ จำนวน 142,940 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.28 และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง จำนวน 104,310 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.96 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามข้อหาต่าง ๆ แล้ว ยังพบว่ากลุ่มความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมีผู้กระทำผิดฐานเสพยาเสพติดสูงที่สุด

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายนั้น ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 109.31 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนันคิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 370.65 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 136.39 และความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 115.87 ในทางกลับกัน ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ส่งออก)

มีอัตราการจับกุมร้อยละ 29.25 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มีอัตราการจับกุมร้อยละ 70.37 และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (นำเข้า) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 72.18 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ

ตารางที่ 1.12 จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	9.49
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	25.87
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.21
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.06
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	168.70
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0.00
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	153.45
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	185.39
4.1.9 เสพยาเสพติด	743.42
4.1.10 ยาเสพติด อื่น ๆ	4.45
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	2.57
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	118.28
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	28.83
4.2.4 วัตถุระเบิด	2.97
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	35.74
4.3.1 บ่อนการพนัน	118.68
4.3.2 สลากกินรวบ	86.20
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	8.84
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	377.21
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	1.07
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	254.07
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	59.88
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	13.52

ลักษณะความผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	14.68
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	4.64
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.06
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	4.14
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 4	2,422.42

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ตามที่ปรากฏในตารางที่ 1.12 พบว่า กรณีรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 2,422 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ในจำนวนดังกล่าว พบว่าเป็นผู้กระทำความผิดฐานเสพยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นประมาณ 743 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นประมาณ 377 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คิดเป็นประมาณ 254 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ตารางที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน
4.1.1 ยาเสพติด	8.02
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	23.91
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0.20
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0.16
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	138.93
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0.00
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	139.26
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	169.60
4.1.9 เสพยาเสพติด	679.66
4.1.10 ยาเสพติด อื่น ๆ	2.31
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	2.09

ลักษณะความผิด	จำนวนคดีรับแจ้งความต่อ ประชากร 100,000 คน
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	102.24
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	21.06
4.2.4 วัตถุระเบิด	1.07
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	32.61
4.3.1 ป่อนการพนัน	0.90
4.3.2 สลากกินรวบ	77.04
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	7.87
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	133.82
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0.70
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	160.27
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการ ค้าประเวณี	53.21
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	12.30
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	12.99
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	4.19
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0.04
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	3.80
รวมความผิดกลุ่มข้อหาที่ 4	1,788.25

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน จากตารางที่ 1.13 พบว่า ในภาพรวมของความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีอัตราคดีรับแจ้งความประมาณ 1,788 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ การเสพยาเสพติด

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานคร

สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามคดีอาญา 4 กลุ่มประเภทคดี โดยเนื้อหาในส่วนนี้นำเสนอภาพรวมสถิติจำนวนคดีที่รับแจ้ง คดีที่จับกุม และจำนวนคนที่จับกุมตามฐานความผิดในรูปแบบที่เป็นภาพรวมทั้งหมดของเขตกรุงเทพมหานครและแบ่งตามกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น.) ต่าง ๆ ในกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ตารางที่ 1.14 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิด

รวมกองบังคับการตำรวจนครบาล (บก.น. 1-9) และ กองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.)											รวมทุก หน่วย
กลุ่มข้อหา	บก.น. 1 ⁴	บก.น. 2 ⁵	บก.น. 3 ⁶	บก.น. 4 ⁷	บก.น. 5 ⁸	บก.น. 6 ⁹	บก.น. 7 ¹⁰	บก.น. 8 ¹¹	บก.น. 9 ¹²	บก.ปอท.	
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	403	842	600	636	823	282	334	377	598	0	4,895
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,455	3,127	1,452	2,130	2,621	1,270	1,211	1,176	1,826	76	16,344
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	559	1,242	190	517	599	384	338	362	312	159	4,662
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	4,237	6,737	5,953	8,697	5,625	5,722	4,635	6,156	15,992	16	63,770
รวมทุกฐาน ความผิด	6,654	11,948	8,195	11,980	9,668	7,658	6,518	8,071	18,728	251	89,671

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

⁴ กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.ชนะสงคราม สน.บางโพ สน.ห้วยขวาง สน.พญาไท สน.มักกะสัน สน.ดินแดง สน.นางเลิ้ง สน.ดุสิต และ สน.สามเสน

⁵ กองบังคับการตำรวจนครบาล 2 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.เตาปูน สน.คันนายาว สน.บางซื่อ สน.ดอนเมือง สน.โคกคราม สน.ประชาชื่น สน.บางเขน สน.สายไหม สน.พหลโยธิน สน.ทุ่งสองห้อง และ สน.สุทธิสาร

⁶ กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.จรัญสนิทวงศ์ สน.คลองจั่น สน.นิมิตใหม่ สน.ประชาสำราญ สน.มีนบุรี สน.ร่มเกล้า สน.ลาดกระบัง สน.ลำผักชี สน.ลำหิ่น สน.สุวินทวงศ์ และ สน.หนองจอก

⁷ กองบังคับการตำรวจนครบาล 4 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.หัวหมาก สน.โชคชัย สน.บางชัน สน.บึงกุ่ม สน.ประเวศ สน.ลาดพร้าว สน.วังทองหลาง และ สน.อุดมสุข

⁸ กองบังคับการตำรวจนครบาล 5 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 9 แห่ง ได้แก่ สน.วัดพระยาไกร สน.บางโพธิ์งาม สน.ทุ่งมหาเมฆ สน.ลุมพินี สน.ทองหล่อ สน.คลองตัน สน.พระโขนง สน.บางนา และ สน.ท่าเรือ

⁹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 6 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 8 แห่ง ได้แก่ สน.พระราชวัง สน.จักรวรรดิ สน.สำราญราษฎร์ สน.พลับพลาไชย 1 สน.พลับพลาไชย 2 สน.ปทุมวัน สน.บางรัก และ สน. ยานนาวา

¹⁰ กองบังคับการตำรวจนครบาล 7 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาลนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางพลัด สน.บางยี่ขัน สน.ตลิ่งชัน สน.บางขุนนนท์ สน.บางกอกน้อย สน.บางกอกใหญ่ สน.บางเสาธง สน.ท่าพระ สน.ธรรมศาลา สน.ศาลาแดง และ สน.บวรมงคล

¹¹ กองบังคับการตำรวจนครบาล 8 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 11 แห่ง ได้แก่ สน.บางยี่เรือ สน.ตลาดกวี สน.บุปผาราม สน.บุคคโล สน.สำเหร่ สน.สมเด็จพระเจ้าพระยา สน.ราษฎร์บูรณะ สน.บางมด สน.ทุ่งครุ สน.ปากคลองสาน และ สน.บางคอแหลม

¹² กองบังคับการตำรวจนครบาล 9 ประกอบไปด้วย สถานีตำรวจนครบาล (สน.) 10 แห่ง ได้แก่ สน.ท่าข้าม สน.แสมดำ สน.เทียนทะเล สน.บางขุนเทียน สน.ภาษีเจริญ สน.หลักสอง สน.เพชรเกษม สน.หนองแขม สน.หนองค้างพลู และ สน.บางบอน

จากสถิติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 ในเขตกรุงเทพมหานครที่อยู่ในความรับผิดชอบของกองบัญชาการตำรวจนครบาลและกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 89,671 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 101,507 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 151,768 คน โดยการดำเนินงานของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) พบรายงานว่ามีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 251 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 360 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 3,058 คน

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด รวมกองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) พื้นที่ บก.น.1 - 9 และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) ก็คือคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 63,770 คดี รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 16,344 คดี

นอกจากนี้หากพิจารณาตามตารางที่ 1.14 ซึ่งจำแนกเฉพาะกลุ่ม บก.น.1 - 9 ไม่รวมหน่วย บก.ปอท. พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด พบว่า พื้นที่ บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ จำนวน 18,728 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 20.94 ของคดีรับแจ้งความในพื้นที่ บก.น.1 - 9 รองลงมา คือ บก.น.4 และ บก.น.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ที่พบว่ามีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คือ บก.น.7 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.29 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น. มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

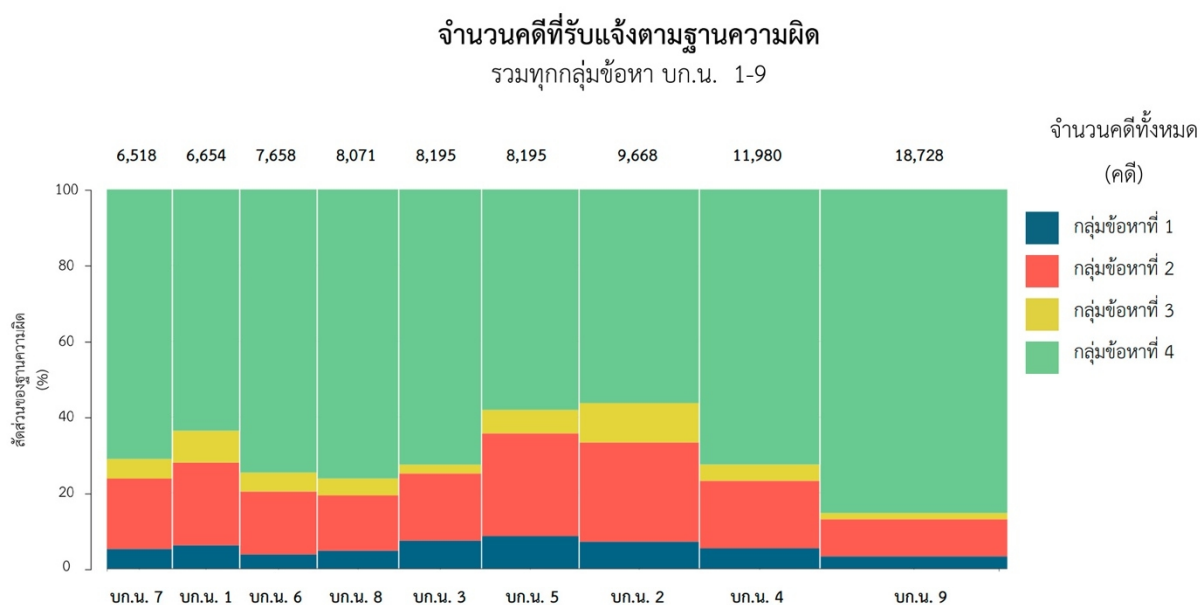
เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 842 คดี รองลงมา คือ บก.น. 5 และ บก.น.4 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 4,895 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 3,127 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน มีจำนวนทั้งหมด 16,344 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 1,242 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 4,662 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 15,992 คดี รองลงมา คือ บก.น.4 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,697 คดี และ บก.น.2 จำนวนทั้งสิ้น 6,737 คดี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 63,770 คดี

ภาพที่ 1.1 สถิติรวมคดีรับแจ้งความแบ่งตามฐานความผิดกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9)

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.1 รายงานสถิติคดีรับแจ้งความในลักษณะแผนภาพโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหา กลุ่มข้อหาที่ 1 ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่มข้อหาที่ 2 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน กลุ่มข้อหาที่ 3 ความผิดพิเศษ และกลุ่มข้อหาที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งแสดงจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละ บก.น.1 - 9 แสดงเลขจำนวนคดีด้านบนสุดของแถว ภายในแผนภูมิแท่งแสดงสัดส่วนคดีรับแจ้งความจำแนกความผิดในแต่ละกลุ่มข้อหาความผิด

จากภาพที่ 1.1 จะเห็นได้ว่า พื้นที่ บก.น.7 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดไปจนถึงพื้นที่คดีรับแจ้งความมากที่สุดตามลำดับจากซ้ายไปขวา ซึ่งจะพบว่าพื้นที่ บก.น. 9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ทั้งนี้สามารถสังเกตได้อีกว่า พื้นที่ บก.น.9 นั้น มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหาที่ 4 แสดงด้วยพื้นที่สีเขียวเป็นส่วนใหญ่ และคิดเป็นสัดส่วนของจำนวนคดีในพื้นที่สูงที่สุดเมื่อเทียบกับพื้นที่ บก.น. อื่น ๆ

1.2 สถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ในเขตกรุงเทพมหานคร)

ตารางและภาพเกี่ยวกับสถิติแบ่งตามกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งแยกออกเป็นกองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น. 1 - 9) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ตารางที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ											
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	19	32	44	61	48	5	22	19	14	0	264
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	26	11	13	11	5	4	3	12	0	85
1.3 พยายามฆ่า	36	52	126	68	40	7	13	15	39	0	396
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	276	539	329	396	543	226	202	261	399	0	3,171
1.5 ช่มชู้กันกระทำความชำเรา	31	73	49	62	59	7	46	33	63	0	423
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	41	120	41	36	122	32	47	46	71	0	556
รวมทุกลักษณะความผิด	403	842	600	636	823	282	334	377	598	0	4,895

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

หมายเหตุ : สถิติคดีรับแจ้งความของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) ไม่พบคดีตามความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

จากตารางที่ 1.15 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละ บก.น.1-9 และ บก.ปอท. พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความมากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น 842 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 ตามลำดับ พื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ น้อยที่สุด คือ พื้นที่ บก.น.6 ซึ่งมีจำนวนเพียง 282 คดี

ขณะเดียวกันหากพิจารณาภาพรวมลักษณะความผิดของทุกพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งสิ้น 4,895 คดี โดยความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายร่างกายสาหัส มีเหตุรับแจ้งความมากที่สุดถึง 3,171 คดี ซึ่งพื้นที่ที่พบเหตุทำร้ายร่างกายสาหัส มากที่สุดในกลุ่มนี้ คือ บก.น.5 จำนวน 543 คดี รองลงมา คือ พื้นที่ บก.น.2 จำนวน 539 คดี

ภาพที่ 1.2 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	19	32	44	61	48	5	22	19	14	0	264
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	26	11	13	11	5	4	3	12	0	85
1.3 พยายามฆ่า	36	52	126	68	40	7	13	15	39	0	396
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	276	539	329	396	543	226	202	261	399	0	3,171
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	31	73	49	62	59	7	46	33	63	0	423
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	41	120	41	36	122	32	47	46	71	0	556
รวม	403	842	600	636	823	282	334	377	598	0	4,895

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

หมายเหตุ : รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อมูลด้วยภาพในลักษณะแผนที่ความร้อน (Heat Map) เพื่อแสดงปริมาณมาก/น้อยของคดีรับแจ้งความ โดยนำเสนอผ่านระดับสีความเข้ม/อ่อนที่แสดงในตาราง สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความในจำนวนที่สูงจะมีสีเข้มกว่าพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความที่ต่ำกว่า

1.2.2 กลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ตารางที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์											
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	6	9	10	5	24	4	0	11	11	0	80
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	5	28	29	22	32	11	39	24	33	0	223
2.3 ชิงทรัพย์	19	32	18	26	58	16	11	27	35	0	242
2.4 ลักทรัพย์	685	1,273	720	973	1,291	641	632	553	873	4	7,645
2.5 กรรโชกทรัพย์	9	21	0	15	14	5	2	4	1	0	71
2.6 ฉ้อโกง	375	762	246	405	560	265	246	287	407	72	3,625
2.7 ยักยอกทรัพย์	135	476	127	319	312	77	99	142	182	0	1,869
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	77	174	69	93	82	127	45	38	110	0	815
2.9 รับของโจร	47	91	34	78	80	50	41	13	30	0	464
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	7	0	0	0	0	0	7

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
2.11 วางเพลิง	6	2	7	2	4	0	0	5	4	0	30
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	5	2	10	5	9	0	5	0	8	0	44
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	14	48	59	16	33	9	18	16	33	0	246
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	72	209	123	171	115	65	73	56	99	0	983
รวมทุกลักษณะความผิด	1,455	3,127	1,452	2,130	2,621	1,270	1,211	1,176	1,826	76	16,344

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

จากตารางที่ 1.16 เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.2 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 3,127 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความ 2,621 คดี และ 2,130 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด พบว่า ภาพรวมความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์มีจำนวนคดีแจ้งความมากที่สุดในทุก ๆ พื้นที่ รวมแล้วจำนวน 7,645 คดี คิดเป็นร้อยละ 46.78 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 3,625 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.18 และยักยอกทรัพย์ 1,869 คดี คิดเป็นร้อยละ 11.44 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครทั้งหมด ตามลำดับ

ภาพที่ 1.3 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	6	9	10	5	24	4	0	11	11	0	80
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	5	28	29	22	32	11	39	24	33	0	223
2.3 ชิงทรัพย์	19	32	18	26	58	16	11	27	35	0	242
2.4 ลักทรัพย์	685	1,273	720	973	1,291	641	632	553	873	4	7,645
2.5 กรรโชกทรัพย์	9	21	0	15	14	5	2	4	1	0	71
2.6 ฉ้อโกง	375	762	246	405	560	265	246	287	407	72	3,625
2.7 ยักยอกทรัพย์	135	476	127	319	312	77	99	142	182	0	1,869
2.8 ทำโหล่งทรัพย์	77	174	69	93	82	127	45	38	110	0	815
2.9 รับของโจร	47	91	34	78	80	50	41	13	30	0	464
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	7	0	0	0	0	0	7
2.11 วางเพลิง	6	2	7	2	4	0	0	5	4	0	30
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	5	2	10	5	9	0	5	0	8	0	44
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	14	48	59	16	33	9	18	16	33	0	246
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์	72	209	123	171	115	65	73	56	99	0	983
รวม	1,455	3,127	1,452	2,130	2,621	1,270	1,211	1,176	1,826	76	16,344

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

1.2.3 กลุ่มข้อหาฐานความผิดพิเศษ

ตารางที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษ ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ											
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	3	6	1	1	8	3	2	3	4	0	31
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	0	5	2	0	7	1	0	0	2	0	17
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	44	45	0	9	5	4	8	8	21	0	144
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	17	12	3	0	2	25	0	2	4	0	65
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	80	181	43	99	196	52	59	89	85	112	996
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	14	15	0	9	37	5	14	3	8	4	109
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.9 พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.10 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
3.11 พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	5
3.12 พระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	2	0	1	14	0	17
3.13 พระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2
3.14 พระราชบัญญัติศุลกากร	25	9	12	10	9	12	11	15	10	3	116
3.15 พระราชบัญญัติฟอกเงิน	8	7	1	4	16	9	4	21	0	20	90

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ											
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
3.16 พระราชบัญญัติห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	29	13	25	29	10	13	17	17	34	9	196
3.17 พระราชบัญญัติทวงถามหนี้	1	2	2	0	3	0	8	3	2	9	30
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	338	942	101	354	306	258	213	200	128	2	2,842
รวมทุกลักษณะความผิด	559	1,242	190	517	599	384	338	362	312	159	4,662

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

จากตารางที่ 1.17 เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่พบว่า บก.น. 2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด โดยมีทั้งหมด 1,242 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 จำนวนคดีรับแจ้งความ 599 คดี และ บก.น.1 จำนวนคดีรับแจ้งความ 559 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากพิจารณาตามแต่ละลักษณะความผิด ภาพรวม บก.น.1-9 และ บก.ปอท. พบว่า ลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทุกพื้นที่มากที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีจำนวนสูงถึง 2,842 คดี คิดเป็นร้อยละ 60.96 โดยพบว่าพื้นที่ บก.น.2 มีคดีรับแจ้งความในฐานความผิดนี้สูงกว่าพื้นที่อื่นถึงร้อยละ 33.15

ภาพที่ 1.4 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	3	6	1	1	8	3	2	3	4	0	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	5	2	0	7	1	0	0	2	0	17
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	44	45	0	9	5	4	8	8	21	0	144
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	17	12	3	0	2	25	0	2	4	0	65
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	80	181	43	99	196	52	59	89	85	112	996
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	14	15	0	9	37	5	14	3	8	4	109
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	5	0	0	0	0	0	0	0	0	5
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	0	0	0	2	0	1	14	0	17
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2
3.14 พ.ร.บ.ศุลกากร	25	9	12	10	9	12	11	15	10	3	116
3.15 พ.ร.บ.พ่อค้าเงิน	8	7	1	4	16	9	4	21	0	20	90
3.16 พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	29	13	25	29	10	13	17	17	34	9	196
3.17 พ.ร.บ.ทวงถามหนี้	1	2	2	0	3	0	8	3	2	9	30
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	338	942	101	354	306	258	213	200	128	2	2,842
รวม	559	1,242	190	517	599	384	338	362	312	159	4,662

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

1.2.4 กลุ่มข้อหาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ตารางที่ 1.18 จำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.พอท.

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย											
ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.พอท.	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	763	3,304	3,063	3,540	2,234	910	1,434	1,810	2,575	0	19,633
4.2 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ	118	421	615	405	250	163	184	136	507	0	2,799
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	512	1,179	167	229	610	589	1,115	483	1,033	13	5,930
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	4	12	8	8	6	1	6	0	4	3	52
4.5 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	1,751	1,505	1,993	4,400	1,428	1,399	1,489	3,570	9,068	0	26,603
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	970	32	9	33	231	2,572	133	101	11	0	4,092
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	41	135	54	17	494	6	217	50	2,769	0	3,783
4.8 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	26	5	7	0	62	4	55	2	0	0	161
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	51	144	37	65	308	78	2	4	25	0	714
4.10 พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	3
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	4,237	6,737	5,953	8,697	5,625	5,722	4,635	6,156	15,992	16	63,770

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

จากตารางที่ 1.18 เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย โดยแยกตามลักษณะความผิดในแต่ละพื้นที่ พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด จำนวน 15,992 คดี รองลงมา คือ บก.น.4 จำนวนคดีรับแจ้งความ 8,697 คดี และ บก.น.2 จำนวนคดีรับแจ้งความ 6,737 คดี ตามลำดับ

นอกจากนี้ภาพรวมลักษณะความผิดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งสูงที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง จำนวน 26,603 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.72 โดยพื้นที่ บก.น.9 มีคดีรับแจ้งความในความผิดฐานนี้สูงกว่าพื้นที่อื่นถึงร้อยละ 34.09 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 30.79 และความผิดเกี่ยวกับการพนันคิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.5 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในแต่ละลักษณะความผิด แบ่งตาม บก.น.1 - บก.น.9 และ บก.ปอท.

ลักษณะความผิด	บก.น.1	บก.น.2	บก.น.3	บก.น.4	บก.น.5	บก.น.6	บก.น.7	บก.น.8	บก.น.9	บก.ปอท.	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	7	94	47	29	51	19	14	22	18	0	301
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	24	171	101	176	104	34	44	86	71	0	811
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	5	0	2	0	7
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	8	0	0	0	0	0	0	0	8
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	153	452	451	688	401	154	340	211	559	0	3,409
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	184	416	515	311	982	280	454	463	462	0	4,067
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	196	435	330	518	465	107	239	344	577	0	3,211
4.1.9 เสพยาเสพติด	197	1,724	1,603	1,815	227	313	335	632	866	0	7,712
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	2	12	8	3	4	3	3	52	20	0	107
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	0	6	20	12	10	11	4	7	17	0	87
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	58	255	361	248	143	62	99	81	321	0	1,628
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	43	135	197	117	80	46	52	27	126	0	823
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	6	12	10	2	44	7	7	19	0	107
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	17	19	25	18	15	0	22	14	24	0	154
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	48	2	0	2	0	0	2	20	0	74
4.3.2 สลากกินรวบ	223	20	2	4	8	162	521	68	343	0	1,351
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	57	204	7	31	279	116	198	68	130	0	1,090
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	232	907	156	194	321	311	396	345	540	13	3,415
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	4	12	8	8	6	1	6	0	4	3	52
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	1,751	1,505	1,993	4,400	1,428	1,399	1,489	3,570	9,068	0	26,603
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	970	32	9	33	231	2,572	133	101	11	0	4,092
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	41	135	54	17	494	6	217	50	2,769	0	3,783
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	26	5	7	0	62	4	55	2	0	0	161
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	51	144	37	65	308	78	2	4	25	0	714
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	1	0	0	0	2	0	0	0	0	0	3
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	4,237	6,737	5,953	8,697	5,625	5,722	4,635	6,156	15,992	16	63,770

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพรวมสถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจจำแนกรายภูธรภาค

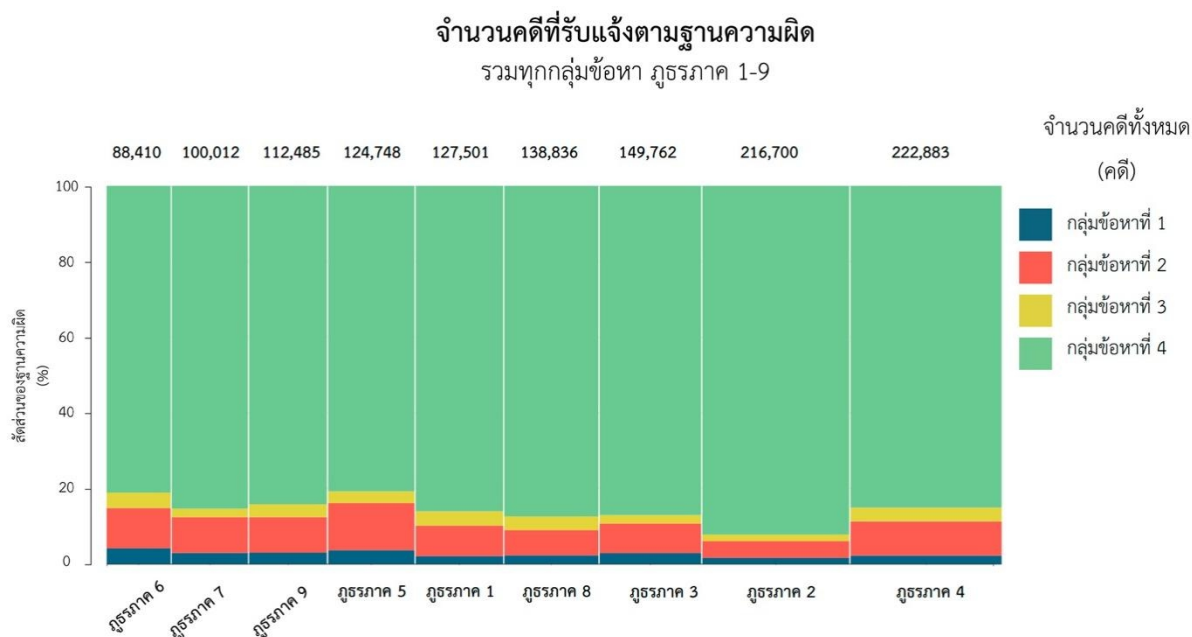
เนื้อหาส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติที่เกิดขึ้นของคดีส่วนภูมิภาคประจำปี พ.ศ. 2566 ซึ่งเป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามพื้นที่ตำรวจภูธรภาคทั้ง 9 ภาค พร้อมนำเสนอข้อมูลด้วยภาพในลักษณะโมเซอิก (Mosaic) แสดงแผนภูมิลักษณะแนวตั้งตามกลุ่มข้อหา โดยนำเสนอจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในแต่ละภูธรภาค พร้อมทั้งมีช่องแสดงกลุ่มสีแทนสัดส่วนคดีตามกลุ่มฐานความผิดคดีอาญา 4 กลุ่ม สัดส่วนของความผิดแสดงบนแกนตั้งฝั่งซ้ายและจำนวนผลรวมอยู่ด้านบนของตาราง และการรายงานข้อมูลด้วยแผนที่ความร้อน (Heat Map) โดยนำเสนอผ่านกลุ่มสีความเข้ม ความอ่อนของระดับคดีรับแจ้งความในแต่ละเขตพื้นที่ สำหรับพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความในจำนวนที่สูงจะมีสีเข้มกว่าพื้นที่ที่มีปริมาณคดีรับแจ้งความที่ต่ำกว่า

ตารางที่ 1.19 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม

รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค ที่ 1	ภูธรภาค ที่ 2	ภูธรภาค ที่ 3	ภูธรภาค ที่ 4	ภูธรภาค ที่ 5	ภูธรภาค ที่ 6	ภูธรภาค ที่ 7	ภูธรภาค ที่ 8	ภูธรภาค ที่ 9	รวม
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	4,604	3,446	4,201	4,844	2,637	3,856	3,385	3,081	3,234	33,288
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ทรัพย์	15,880	9,556	11,772	20,135	10,387	10,053	10,769	9,299	10,629	108,480
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	3,942	3,740	3,339	8,148	4,916	3,837	3,944	5,058	2,547	39,471
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	103,075	199,958	130,450	189,756	106,808	70,664	81,914	121,398	96,075	1,100,098
รวม	127,501	216,700	149,762	222,883	124,748	88,410	100,012	138,836	112,485	1,281,337

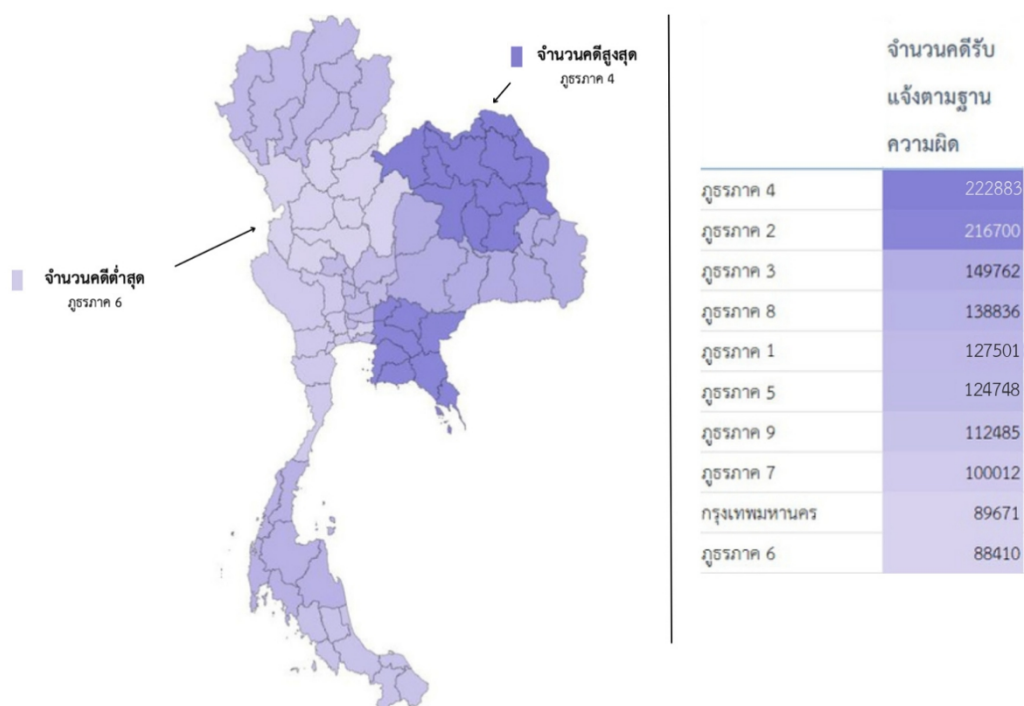
ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.6 สถิติคดีรับแจ้งความ รวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม
แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดจากน้อยไปหามาก

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.7 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความรวมทุกฐานความผิด ในแต่ละเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค และพื้นที่กรุงเทพมหานคร

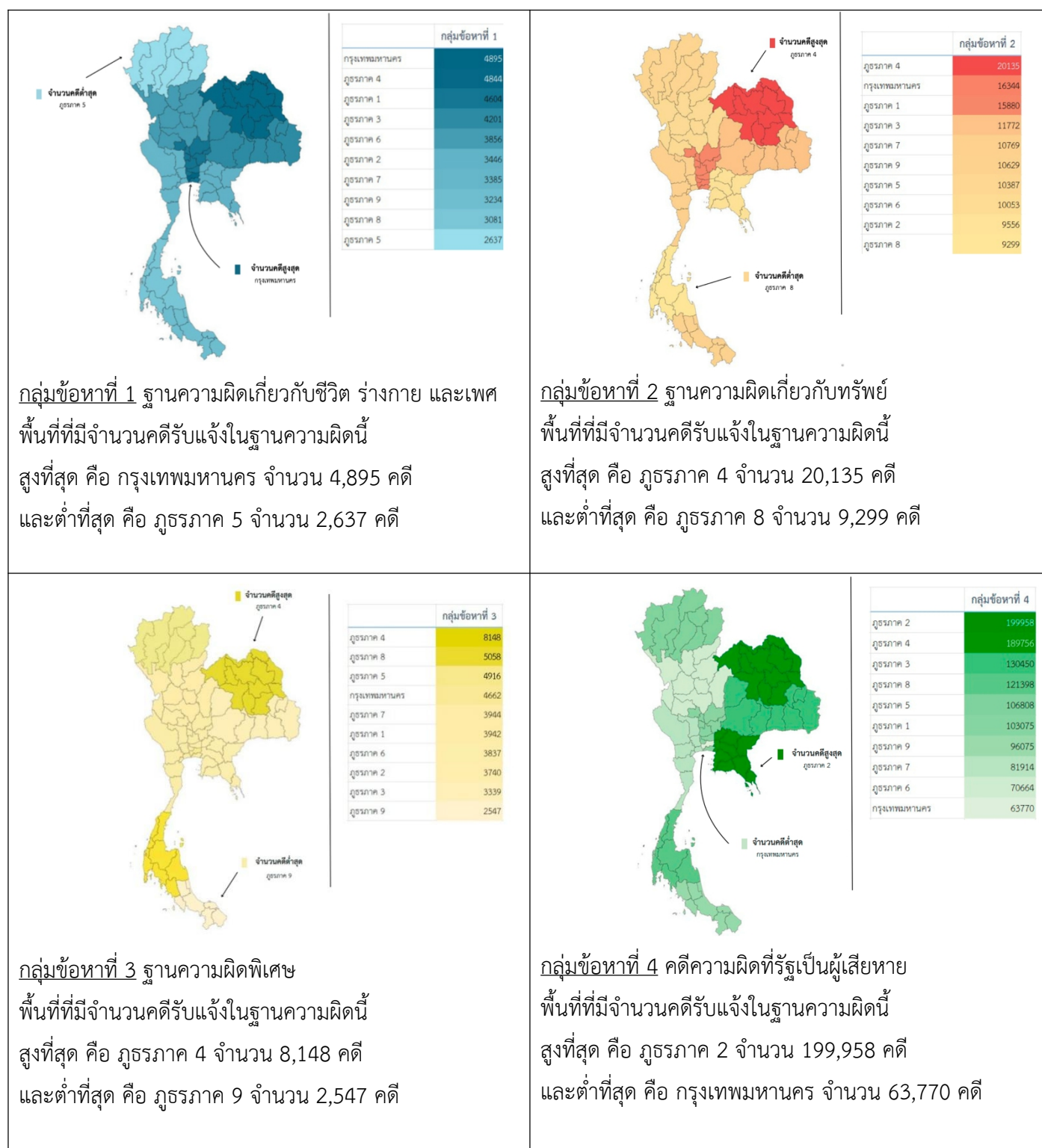

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรแต่ละภาค และพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.19 ภาพที่ 1.6 และภาพที่ 1.7 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาคที่ 4 ภาคที่ 2 และภาคที่ 3 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่พบว่าคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.86 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ทั้งนี้เมื่อแยกพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคและกองบังคับการตำรวจนครบาลพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม ตามภาพที่ 1.8 พบว่า กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 4,895 คดี กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 จำนวน 20,135 คดี กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 5 จำนวน 9,416 คดี และกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ พื้นที่ภูธรภาค 2 จำนวน 199,958 คดี

ภาพที่ 1.8 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่ที่สถานีตำรวจภูธรภาคและพื้นที่กรุงเทพมหานคร
จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่มข้อหา

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ตารางที่ 1.20 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	284	188	267	377	264	236	274	409	504	2,803
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ ความตาย	103	82	158	177	89	76	68	111	44	908
1.3 พยายามฆ่า	529	370	484	718	295	481	455	584	821	4,737
1.4 ทำร้ายร่างกาย (สาหัส)	2,632	1,806	2,203	2,428	1,262	1,994	1,857	1,458	1,253	16,893
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	491	422	515	500	269	569	342	221	283	3,612
1.6 อื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	565	578	574	644	458	500	389	298	329	4,335
รวม	4,604	3,446	4,201	4,844	2,637	3,856	3,385	3,081	3,234	33,288

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.9 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ

ข้อหา	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	284	188	267	377	264	236	274	409	504	2,803
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	103	82	158	177	89	76	68	111	44	908
1.3 พยายามฆ่า	529	370	484	718	295	481	455	584	821	4,737
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	2,632	1,806	2,203	2,428	1,262	1,994	1,857	1,458	1,253	16,893
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	491	422	515	500	269	569	342	221	283	3,612
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	565	578	574	644	458	500	389	298	329	4,335
รวม	4,604	3,446	4,201	4,844	2,637	3,856	3,385	3,081	3,234	33,288

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.20 และภาพที่ 1.9 พบว่า พื้นที่ภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความฐานความผิดดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 1 และภูธรภาคที่ 3 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่พบว่า มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกาย (สาหัส) เป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50.75

ตารางที่ 1.21 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	36	14	6	4	3	9	26	7	47	152
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	145	78	63	117	34	54	95	81	109	776
2.3 รังราวยทรัพย์	264	161	141	205	67	102	121	123	164	1,348
2.4 ลักทรัพย์	7,762	5,544	5,376	7,867	3,726	4,329	4,774	5,310	5,991	50,679
2.5 กรรโชกทรัพย์	35	17	67	135	46	45	40	32	29	446
2.6 ฉ้อโกง	3,639	937	1,547	4,864	2,442	1,821	2,541	1,034	1,154	19,979
2.7 ยักยอกทรัพย์	1,244	806	1,278	1,620	2,041	1,135	937	658	541	10,260
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	644	493	810	1,451	537	711	539	567	683	6,435
2.9 รับของโจร	360	333	386	642	255	232	166	147	368	2,889
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	3	0	4	0	0	0	0	8	15
2.11 วางเพลิง	57	48	115	383	82	107	37	83	121	1,033
2.12 ฐานความผิด โจรกรรมรถยนต์	59	19	22	25	7	17	21	11	18	199
2.13 ฐานความผิด โจรกรรม รถจักรยานยนต์	327	186	135	292	78	112	117	132	237	1,616
2.14 อื่น ๆ เกี่ยวกับ ทรัพย์สิน	1,308	917	1,826	2,526	1,069	1,379	1,355	1,114	1,159	12,653
รวม	15,880	9,556	11,772	20,135	10,387	10,053	10,769	9,299	10,629	108,480

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.10 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

ข้อหา	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	36	14	6	4	3	9	26	7	47	152
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	145	78	63	117	34	54	95	81	109	776
2.3 รังแกทรัพย์	264	161	141	205	67	102	121	123	164	1,348
2.4 ลักทรัพย์	7,762	5,544	5,376	7,867	3,726	4,329	4,774	5,310	5,991	50,679
2.5 ครอบครองทรัพย์	35	17	67	135	46	45	40	32	29	446
2.6 ฉ้อโกง	3,639	937	1,547	4,864	2,442	1,821	2,541	1,034	1,154	19,979
2.7 ยักยอกทรัพย์	1,244	806	1,278	1,620	2,041	1,135	937	658	541	10,260
2.8 ทำห้เสียทรัพย์	644	493	810	1,451	537	711	539	567	683	6,435
2.9 รับขโมยโจร	360	333	386	642	255	232	166	147	368	2,889
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	3	0	4	0	0	0	0	8	15
2.11 วางเพลิง	57	48	115	383	82	107	37	83	121	1,033
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	59	19	22	25	7	17	21	11	18	199
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	327	186	135	292	78	112	117	132	237	1,616
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	1,308	917	1,826	2,526	1,069	1,379	1,355	1,114	1,159	12,653
รวม	15,880	9,556	11,772	20,135	10,387	10,053	10,769	9,299	10,629	108,480

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.21 และภาพที่ 1.10 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจภูธรที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 1 และภูธรภาค 3 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.72 เมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดในกลุ่มเดียวกันซึ่งปรากฏแสดงในช่องสีแดงเข้ม

ตารางที่ 1.22 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
3.1 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	28	32	16	28	45	48	23	31	31	282
3.2 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก	15	12	92	20	27	12	15	387	16	596
3.3 พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์	59	22	75	86	48	13	43	39	41	426
3.4 พระราชบัญญัติสิทธิบัตร	5	0	0	0	0	0	0	0	0	5
3.5 พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า	38	49	51	78	72	16	24	116	15	459
3.6 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	2,408	1,232	372	3,516	1,071	827	1,910	978	380	12,694

กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ										
ลักษณะความผิด	ภูธร ภาค 1	ภูธร ภาค 2	ภูธร ภาค 3	ภูธร ภาค 4	ภูธร ภาค 5	ภูธร ภาค 6	ภูธร ภาค 7	ภูธร ภาค 8	ภูธร ภาค 9	รวม
3.7 ความผิดเกี่ยวกับ บัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	34	52	52	74	59	82	40	26	29	448
3.8 พระราชบัญญัติป่าไม้	34	147	460	428	809	404	288	439	296	3,305
3.9 พระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ	22	99	148	317	526	229	182	168	71	1,762
3.10 พระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ	12	112	18	124	42	8	50	666	195	1,227
3.11 พระราชบัญญัติ สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	41	35	51	55	47	70	76	83	160	618
3.12 พระราชบัญญัติ สิ่งแวดล้อม	170	98	2	40	23	4	8	85	70	500
3.13 พระราชบัญญัติ การขุดดินและถมดิน	2	25	220	220	110	26	24	187	45	859
3.14 พระราชบัญญัติ ศุลกากร	132	458	233	233	218	676	108	234	453	2,745
3.15 พระราชบัญญัติ ฟอกเงิน	38	84	59	55	27	71	23	92	41	490
3.16 พระราชบัญญัติห้าม เรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	350	197	363	433	167	313	242	246	198	2,509
3.17 พระราชบัญญัติ ทวงถามหนี้	6	23	61	46	49	10	24	38	19	276
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกง ที่กระทำผ่านระบบ คอมพิวเตอร์	548	1,063	1,066	2,395	1,576	1,028	864	1,243	487	10,270
รวม	3,942	3,740	3,339	8,148	4,916	3,837	3,944	5,058	2,547	39,471

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.11 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1- 9 ตามฐานความผิดพิเศษ

ข้อหา	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	28	32	16	28	45	48	23	31	31	282
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	15	12	92	20	27	12	15	387	16	596
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	59	22	75	86	48	13	43	39	41	426
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	5	0	0	0	0	0	0	0	0	5
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	38	49	51	78	72	16	24	116	15	459
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	2,408	1,232	372	3,516	1,071	827	1,910	978	380	12,694
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรเครดิตอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	34	52	52	74	59	82	40	26	29	448
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	34	147	460	428	809	404	288	439	296	3,305
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	22	99	148	317	526	229	182	168	71	1,762
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	12	112	18	124	42	8	50	666	195	1,227
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	41	35	51	55	47	70	76	83	160	618
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	170	98	2	40	23	4	8	85	70	500
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	2	25	220	220	110	26	24	187	45	859
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	132	458	233	233	218	676	108	234	453	2,745
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	38	84	59	55	27	71	23	92	41	490
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	350	197	363	433	167	313	242	246	198	2,509
3.17 พ.ร.บ.พวงกมหน้	6	23	61	46	49	10	24	38	19	276
3.18 ฐานความผิดข้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	548	1,063	1,066	2,395	1,576	1,028	864	1,243	487	10,270
รวม	3,942	3,740	3,339	8,148	4,916	3,837	3,944	5,058	2,547	39,471

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.22 และภาพที่ 1.11 พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ภูธรภาค 4 ภูธรภาค 8 และภูธรภาค 5 ตามลำดับ โดยพื้นที่ภูธรภาค 4 นั้น มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษสูงกว่าพื้นที่อื่นอย่างสังเกตได้ชัด อีกทั้ง ยังพบว่าภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ในปริมาณที่สูงกว่าพื้นที่อื่นอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 32.16 รองลงมาคือ ฐานความผิดข้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์คิดเป็นร้อยละ 26.02 และพระราชบัญญัติป่าไม้คิดเป็นร้อยละ 8.37 ตามลำดับ

ตารางที่ 1.23 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
4.1 ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	67,030	70,511	85,524	161,605	83,488	51,263	55,881	86,417	74,960	736,679
4.2 ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ	7,304	10,230	15,214	15,047	10,638	9,166	8,750	15,521	8,863	100,733
4.3 ความผิดเกี่ยวกับการพนัน	7,956	62,026	22,700	11,132	7,282	4,613	9,300	9,159	2,842	137,010

กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย										
ลักษณะความผิด	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	37	41	31	48	58	42	59	21	65	402
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติ คนเข้าเมือง	16,249	33,988	984	1,323	4,526	5,489	6,638	5,054	3,456	77,707
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการ ป้องกันและปราบปราม การค้าประเวณี	3,709	16,829	286	146	351	22	1,019	2,411	5,769	30,542
4.7 ความผิดเกี่ยวกับ สถานบริการ	302	1,453	156	86	151	6	71	1,967	29	4,221
4.8 พระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551	180	1,833	5,088	244	272	35	93	514	33	8,292
4.9 พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493	301	1,141	331	45	42	2	24	80	47	2,013
4.10 พระราชกำหนด การบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	2	3	8	11	24
4.11 ฐานความผิด การพนันที่กระทำผ่าน ระบบคอมพิวเตอร์	7	1,906	136	80	0	24	76	246	0	2,475
รวม	103,075	199,958	130,450	189,756	106,808	70,664	81,914	121,398	96,075	1,100,098

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.12 สถิติรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 1 - 9 ตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ข้อหา	ภูธรภาค 1	ภูธรภาค 2	ภูธรภาค 3	ภูธรภาค 4	ภูธรภาค 5	ภูธรภาค 6	ภูธรภาค 7	ภูธรภาค 8	ภูธรภาค 9	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	479	200	1,027	1,014	722	417	412	244	404	4,919
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	1,705	832	2,801	3,067	2,452	1,089	934	759	1,114	14,753
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	28	2	3	70	14	2	0	7	0	126
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	71	5	7	4	2	3	0	6	0	98
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	7,716	6,280	17,208	16,399	7,509	6,949	6,353	9,620	8,978	87,012
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	8,448	6,662	12,987	13,744	14,469	10,737	5,643	8,213	5,664	86,567
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	11,249	8,941	6,209	27,241	7,892	5,351	9,560	16,783	13,944	107,170
4.1.9 เสพยาเสพติด	37,138	47,521	45,077	99,794	50,242	26,573	32,889	50,651	44,755	434,640
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	196	68	205	272	186	142	90	134	101	1,394
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	121	75	130	269	185	117	100	103	171	1,271
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	3,775	5,419	10,344	12,602	7,781	7,623	5,105	7,903	4,362	64,914
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	1,211	1,226	1,149	1,328	1,115	1,136	1,593	2,694	1,434	12,886
4.2.4 วัตถุระเบิด	142	46	120	86	15	36	64	42	85	636
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	2,055	3,464	3,471	762	1,542	254	1,888	4,779	2,811	21,026
4.3.1 บ่อนการพนัน	37	82	61	79	45	43	50	106	9	512
4.3.2 สลากกินรวบ	891	33,738	3,559	1,470	3,024	569	2,837	2,233	467	48,788
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	681	154	1,423	198	28	29	1,098	205	216	4,032
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	6,347	28,052	17,657	9,385	4,185	3,972	5,315	6,615	2,150	83,678
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	37	41	31	48	58	42	59	21	65	402
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	16,249	33,988	984	1,323	4,526	5,489	6,638	5,054	3,456	77,707
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	3,709	16,829	286	146	351	22	1,019	2,411	5,769	30,542
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	302	1,453	156	86	151	6	71	1,967	29	4,221
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	180	1,833	5,088	244	272	35	93	514	33	8,292
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	301	1,141	331	45	42	2	24	80	47	2,013
4.10 พรกการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	2	3	8	11	24
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์	7	1,906	136	80	0	24	76	246	0	2,475
รวม	103,075	199,958	130,450	189,756	106,808	70,664	81,914	121,398	96,075	1,100,098

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.23 และภาพที่ 1.12 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ พื้นที่ภูธรภาค 2 ภูธรภาค 4 และภูธรภาค 3 ตามลำดับ โดยสามารถสังเกตได้ว่า พื้นที่ภูธรภาค 2 นั้น มีสถิติคดีรับแจ้งความเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง และการพนันรูปแบบสลากกินรวบในปริมาณสูง ส่วนพื้นที่ภูธรภาค 4 มีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดสูงกว่าพื้นที่อื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุดถึงร้อยละ 66.96 รองลงมา คือ กลุ่มความผิดเกี่ยวกับการพนัน คิดเป็นร้อยละ 12.45 และกลุ่มความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 คิดเป็นร้อยละ 9.16 ตามลำดับ

1.3 สถิติคดีอาญาจำแนกสถานีดำรวจภูธรภาค (รายจังหวัด)

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในความผิดฐานต่าง ๆ จำแนกตามจังหวัดในแต่ละพื้นที่รับผิดชอบของสถานีดำรวจภูธรภาค ทั้ง 9 ภาค ทั่วประเทศไทย พร้อมทั้งนำเสนอภาพแผนภูมิประกอบ โดยนำเสนอรายงานจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละฐานความผิดด้วยแผนภูมิเส้นแสดงบนแกนปฐมภูมิแนวตั้งฝั่งซ้าย และรายงานจำนวนรวมคดีรับแจ้งความแสดงอยู่ด้านบนของแผนภูมิในแต่ละจังหวัดจำแนกตามกลุ่มข้อหาด้วยแผนภูมิแท่งบนแกนทุติยภูมิแสดงบนแกนแนวตั้งฝั่งขวา

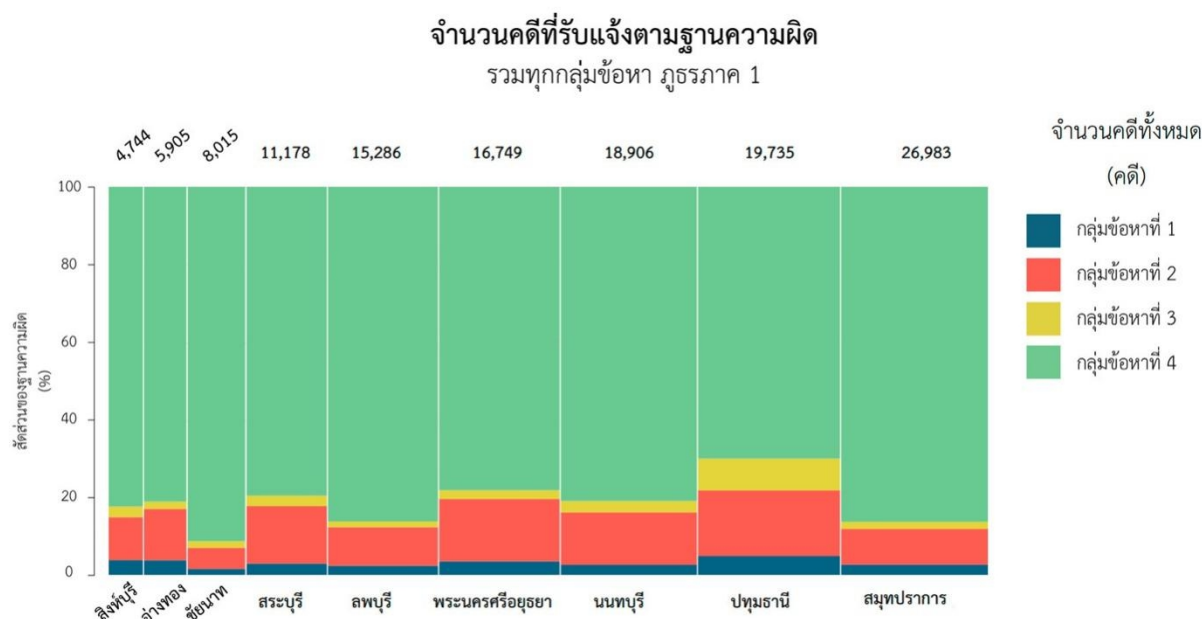
1.3.1 สถิติคดีอาญาของสถานีดำรวจภูธรภาค 1

ตารางที่ 1.24 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีดำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีดำรวจภูธรภาค 1 (ภ.1) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	166	589	1,049	668	439	852	383	205	253
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	431	2,540	3,332	2,669	1,507	2,461	1,644	521	775
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	137	552	1,602	385	228	497	299	130	112
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	7,281	15,225	13,752	13,027	13,112	23,173	8,852	3,888	4,765
รวม	8,015	18,906	19,735	16,749	15,286	26,983	11,178	4,744	5,905

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.13 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดของพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 1 ซึ่งประกอบด้วย 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สมุทรปราการ สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง โดยจำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.24 และ ภาพที่ 1.13 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ ปทุมธานี และนนทบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่คดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นส่วนสูงที่สุดแสดงผลในพื้นที่สี่เขียวกคิดเป็นร้อยละ 80.69 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 13.12 แสดงผลในพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.14 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	6	52	50	27	52	60	17	10	10	284
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	0	21	27	22	5	18	7	0	3	103
1.3 พยายามฆ่า	8	76	138	87	37	129	19	13	22	529
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	99	346	604	373	267	479	198	127	139	2,632
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	37	37	94	65	50	70	73	26	39	491
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	16	57	136	94	28	96	69	29	40	565
รวม	166	589	1,049	668	439	852	383	205	253	4,604

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.14 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 1 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี สมุทรปราการ และพระนครศรีอยุธยา ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสเป็นจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.17 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อหาฐานความผิดอื่นในกลุ่มเดียวกัน โดยในจังหวัดปทุมธานีพบการรับแจ้งความกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มากที่สุดรวม 1,049 คดี ซึ่งพบคดีทำร้ายร่างกายสาหัสเกิดเหตุสูงที่สุด 604 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.58 เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดกลุ่มเดียวกันภายในจังหวัดปทุมธานี

ภาพที่ 1.15 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	14	6	7	0	9	0	0	0	36
2.2 ขโมยทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	30	29	13	13	48	10	2	0	145
2.3 ริบรางวัลทรัพย์	13	35	55	58	12	72	8	7	4	264
2.4 ลักทรัพย์	192	1,139	1,665	1,249	641	1,403	866	289	318	7,762
2.5 กรวโซกทรัพย์	0	9	14	2	4	2	2	0	2	35
2.6 ฉ้อโกง	95	840	689	618	333	467	326	100	171	3,639
2.7 ยักยอกทรัพย์	37	222	279	201	145	128	110	35	87	1,244
2.8 ทำโหดทรัพย์	29	53	139	107	90	82	69	16	59	644
2.9 รับของโจร	10	32	42	122	21	60	47	10	16	360
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	1	8	4	7	13	4	6	7	7	57
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	2	24	8	8	11	4	0	2	59
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	3	17	140	59	37	32	29	0	10	327
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	51	139	246	218	190	143	167	55	99	1,308
รวม	431	2,540	3,332	2,669	1,507	2,461	1,644	521	775	15,880

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.15 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และนนทบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวมทุกจังหวัดของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 เป็นจำนวน 7,762 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.88 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงจำนวน 3,639 คดี คิดเป็นร้อยละ 22.92 ในจังหวัดปทุมธานีพบว่าเกิดเหตุคดีลักทรัพย์สูงกว่าจังหวัดอื่น โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความ 1,665 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.45 ของจำนวนการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์รวมทุกจังหวัดในสถานีตำรวจภูธรภาค 1

ภาพที่ 1.16 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	0	0	4	0	20	0	0	4	0	28
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	2	0	0	0	0	0	13	0	15
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	2	14	8	14	2	12	1	1	0	59
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	2	0	0	0	2	1	0	0	5
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	4	6	14	1	6	5	0	2	38
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	40	210	1,280	240	127	254	119	74	64	2,408
3.7 ความผิดเกี่ยวกับโทรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	15	0	2	0	3	2	4	6	34
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	6	0	0	0	5	0	23	0	0	34
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	0	0	0	0	0	2	20	0	0	22
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	6	0	0	0	6	0	0	12
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	2	9	0	0	11	13	2	4	0	41
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	44	58	0	20	0	46	2	0	170
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	0	18	17	9	2	82	2	2	0	132
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	0	2	2	20	2	2	4	3	3	38
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	36	19	59	61	27	57	45	24	22	350
3.17 พ.ร.บ. พงศาวดาร	1	2	0	0	2	0	0	0	1	6
3.18 ฐานความผิดข้อใดก็ได้กระทำความผิดระบบคอมพิวเตอร์	48	211	162	25	9	64	4	17	8	548
รวม	137	552	1,602	385	228	497	299	130	112	3,942

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.16 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดปทุมธานี นนทบุรี และสมุทรปราการ ตามลำดับ โดยคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษในจังหวัดปทุมธานีมีสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 40.64 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษในพื้นที่ภูธรภาค 1

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีสะสมกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 ในทุกจังหวัด พบว่า คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีจำนวนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 61.09 โดยพบมากที่สุดที่จังหวัดปทุมธานี 1,280 คดี รองลงมา คือ จังหวัดสมุทรปราการ 254 คดี และพระนครศรีอยุธยา 240 คดี ตามลำดับ

**ภาพที่ 1.17 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 1 รวม 9 จังหวัด**

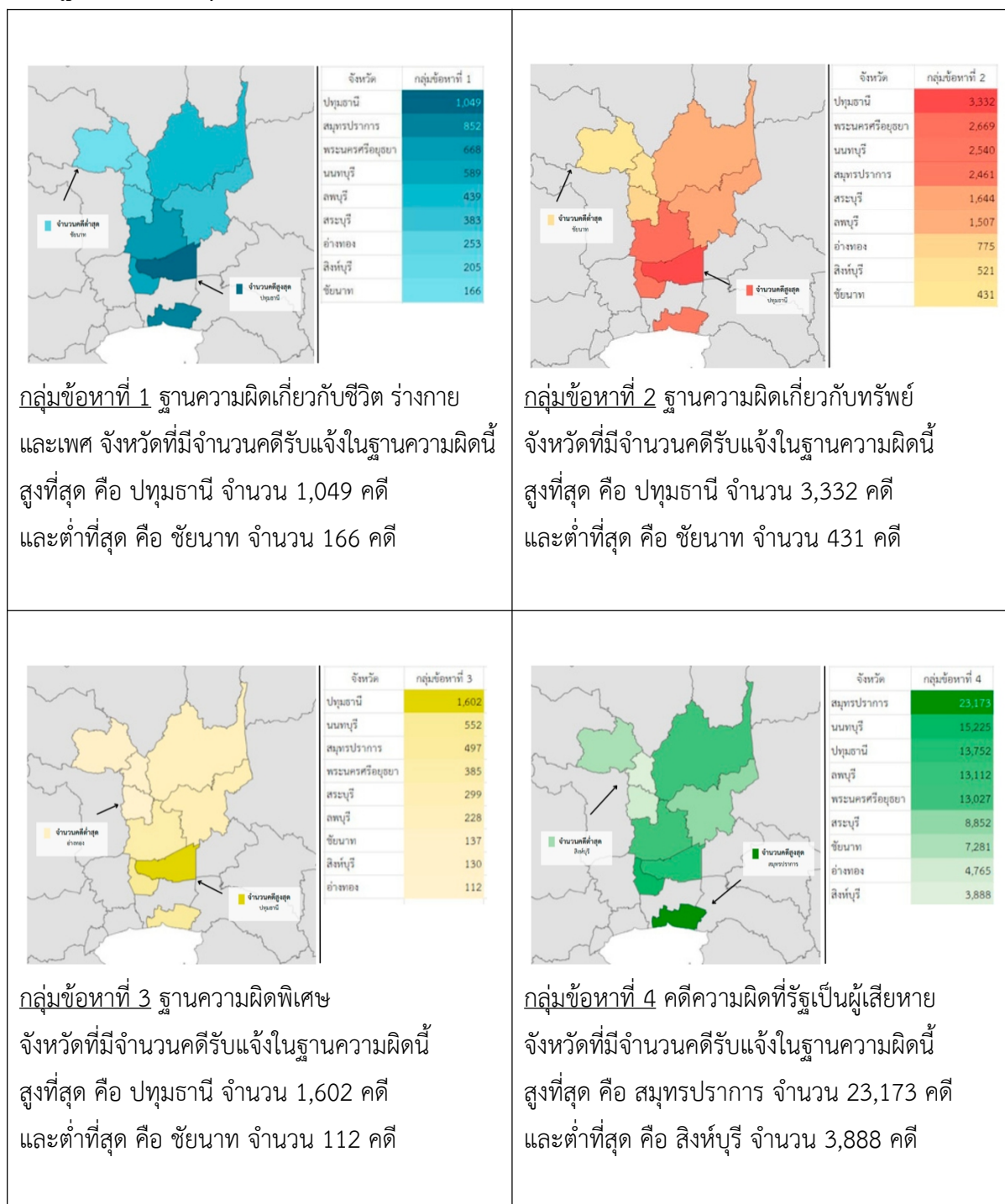
ข้อหา	ชัยนาท	นนทบุรี	ปทุมธานี	พระนครศรีอยุธยา	ลพบุรี	สมุทรปราการ	สระบุรี	สิงห์บุรี	อ่างทอง	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	11	73	27	124	37	126	37	7	37	479
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	165	99	105	477	278	324	125	31	101	1,705
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	2	0	26	0	0	0	28
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	2	0	0	0	0	69	0	0	0	71
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	913	1,234	526	900	1,123	1,594	687	316	423	7,716
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	323	754	1,500	1,441	831	1,639	1,601	245	114	8,448
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	443	1,312	858	1,459	2,922	1,091	1,687	722	755	11,249
4.1.9 เสพยาเสพติด	4,096	5,872	4,399	4,086	5,301	7,709	2,016	1,862	1,797	37,138
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	39	32	12	20	22	17	41	0	13	196
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	19	20	23	14	20	13	8	0	4	121
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	247	390	726	503	737	575	350	101	146	3,775
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	49	153	317	242	148	139	66	31	66	1,211
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	8	40	39	0	34	0	3	18	142
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	143	344	177	141	81	277	267	22	603	2,055
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	27	0	10	0	0	0	0	0	37
4.3.2 สลากกินรวบ	69	87	243	73	68	219	65	26	41	891
4.3.3 พายผลฟุตบอล/ออนไลน์	0	71	133	32	2	359	84	0	0	681
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	482	604	427	835	1,060	1,416	684	411	428	6,347
4.4 ความผิดเกี่ยวกับโรคติดต่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	0	12	9	5	4	5	0	0	2	37
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	247	3,593	2,883	2,592	410	5,157	1,050	107	210	16,249
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	201	1,230	2	27	2,211	36	2	0	3,709
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	0	69	59	10	14	105	45	0	0	302
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	33	88	18	6	1	23	2	2	7	180
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	182	37	10	26	45	1	0	0	301
4.10 พรกการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	3	4	0	0	0	0	0	7
รวม	7,281	15,225	13,752	13,027	13,112	23,173	8,852	3,888	4,765	103,075

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.17 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรภาค 1 นั้น พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสมุทรปราการ นนทบุรี และปทุมธานี ตามลำดับ โดยความผิดส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 65.03 และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองคิดเป็นร้อยละ 15.76

สังเกตได้ว่าในกลุ่มข้อหาความผิดอื่น ๆ ก่อนหน้านี้มีคดีการแจ้งความเกิดขึ้นสูงสุดในจังหวัดปทุมธานี อย่างไรก็ตาม จังหวัดสมุทรปราการมีคดีรับแจ้งความในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายนี้สูงมากที่สุด โดยเฉพาะฐานความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดและความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง

ภาพที่ 1.18 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 1 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

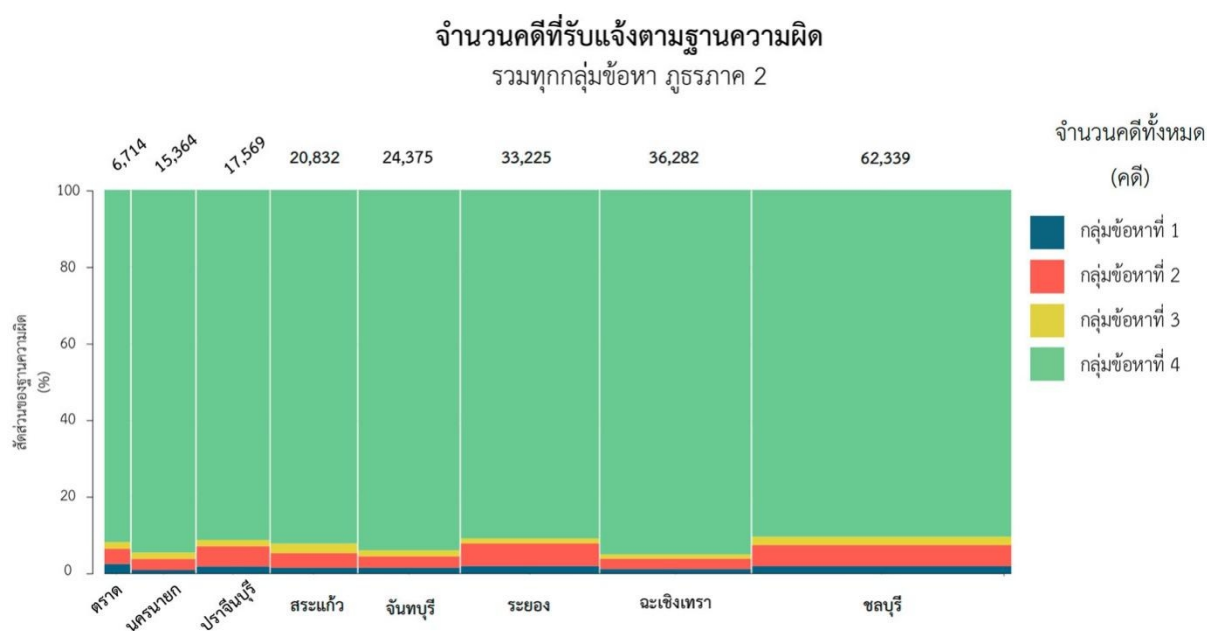
1.3.2 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 2

ตารางที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2
รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 2 (ภ.2) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	353	404	1,148	164	133	316	627	301
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์สิน	725	978	3,454	266	444	924	1,966	799
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	385	404	1,350	116	255	285	428	517
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิด ที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	22,912	34,496	56,387	6,168	14,532	16,044	30,204	19,215
รวม	24,375	36,282	62,339	6,714	15,364	17,569	33,225	20,832

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.19 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในทุกจังหวัดของพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 ซึ่งประกอบไปด้วยจังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด นครนายก ปราจีนบุรี ระยอง และสระแก้ว จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.25 และภาพที่ 1.19 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ตามลำดับ โดยเมื่อเปรียบเทียบทุกจังหวัดที่อยู่ในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จำนวนคดีรับแจ้งความที่มีสัดส่วนสูงที่สุดอยู่ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายคิดเป็นร้อยละ 92.24 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.20 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	25	23	59	2	14	33	19	13	188
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	7	19	36	0	3	5	8	4	82
1.3 พยายามฆ่า	51	45	125	2	9	34	81	23	370
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	183	189	632	114	53	168	308	159	1,806
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	27	46	137	19	15	40	92	46	422
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	60	82	159	27	39	36	119	56	578
รวม	353	404	1,148	164	133	316	627	301	3,446

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.20 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในจังหวัดชลบุรี มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัส เป็นจำนวนสูงที่สุดถึง 632 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มข้อหาเดียวกันในพื้นที่ภูธรภาค 2 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 35

ภาพที่ 1.21 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	9	0	0	0	3	2	14
2.2 ขโมยทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	6	6	37	0	0	15	9	5	78
2.3 ชิงทรัพย์	11	16	71	4	12	8	14	25	161
2.4 ลักทรัพย์	347	566	2,077	119	256	521	1,318	340	5,544
2.5 ครอบครองทรัพย์	0	0	10	0	0	7	0	0	17
2.6 ฉ้อโกง	104	114	352	33	43	94	124	73	937
2.7 ยักยอกทรัพย์	56	85	295	39	22	85	116	108	806
2.8 ทำให้อะไหล่ทรัพย์	50	55	113	8	42	58	120	47	493
2.9 รับของโจร	25	11	145	12	6	9	84	41	333
2.10 สักพาดเรียกว่าไฉ	0	0	3	0	0	0	0	0	3
2.11 วางเพลิง	4	2	10	3	2	15	7	5	48
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	2	9	0	2	1	5	0	19
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	13	43	54	3	16	20	24	13	186
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	109	78	269	45	43	91	142	140	917
รวม	725	978	3,454	266	444	924	1,966	799	9,556

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.21 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด ซึ่งรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 2 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 5,544 คดี คิดเป็นร้อยละ 58.02 อีกทั้ง ยังพบว่าในจังหวัดชลบุรีมีการรับแจ้งความในคดีดังกล่าวมากที่สุดถึงจำนวน 2,077 คดี

ภาพที่ 1.22 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	ชลบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	5	0	15	3	0	0	9	0	32
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	8	0	0	2	2	0	12
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	2	0	3	0	2	15	22
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	10	0	5	3	4	0	2	25	49
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	45	181	500	24	67	98	165	152	1,232
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	3	2	26	0	2	4	7	8	52
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	23	24	10	15	8	23	7	37	147
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	13	30	11	5	0	7	0	33	99
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	0	0	2	3	7	61	2	37	112
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	3	6	3	0	14	0	2	7	35
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	32	37	7	0	3	9	0	10	98
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	2	4	2	2	0	0	15	0	25
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	33	33	170	22	38	13	44	105	458
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	11	18	51	0	2	0	0	2	84
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	10	24	77	6	18	14	26	22	197
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	8	2	2	0	0	6	2	3	23
3.18 ฐานความผิดข้อหาที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	187	43	459	33	89	48	143	61	1,063
รวม	385	404	1,350	116	255	285	428	517	3,740

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.22 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี สระแก้ว และระยอง ตามลำดับ โดยภาพรวมสถานีตำรวจภูธรภาค 2 ในหลายจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ และคดีตามฐานความผิดข้อหาที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์อยู่ในสัดส่วนที่สูง รวมคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดทั้งสองนี้มีจำนวนมากถึง 2,295 คดี คิดเป็นร้อยละ 61.36 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 2

ภาพที่ 1.23 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 2 รวม 8 จังหวัด

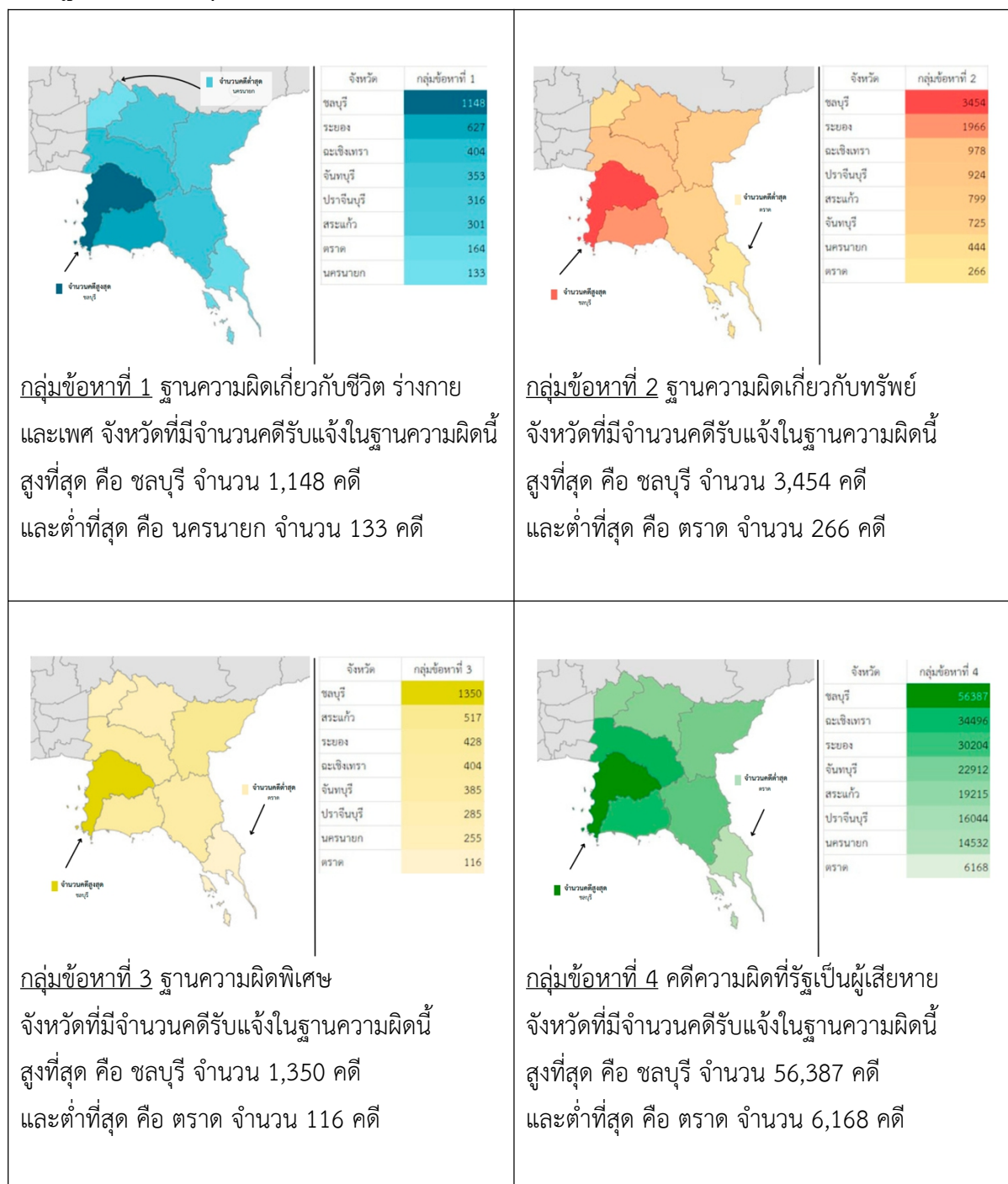
ข้อหา	จันทบุรี	ฉะเชิงเทรา	ชลบุรี	ตราด	นครนายก	ปราจีนบุรี	ระยอง	สระแก้ว	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	4	52	56	7	3	47	19	12	200
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	32	301	153	14	20	177	38	97	832
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	2	0	0	0	0	0	0	2
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	2	0	0	0	3	0	5
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	341	667	1,874	180	585	445	1,437	751	6,280
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	566	559	2,242	164	337	347	1,837	610	6,662
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	579	1,300	1,432	212	1,815	942	1,762	899	8,941
4.1.9 เสพยาเสพติด	4,211	5,061	11,721	1,479	6,540	4,146	9,333	5,030	47,521
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	6	18	20	4	2	3	4	11	68
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	7	14	17	7	7	0	12	11	75
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	779	765	1,023	276	337	505	862	872	5,419
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	140	154	375	59	69	88	170	171	1,226
4.2.4 วัตถุระเบิด	5	7	7	3	5	9	5	5	46
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	261	116	856	95	34	1,879	72	151	3,464
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	12	47	0	0	0	12	11	82
4.3.2 สลากกินรวบ	7,712	9,931	8,428	631	91	1,632	3,155	2,158	33,738
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	1	35	43	0	6	17	8	44	154
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	4,063	7,847	6,996	643	591	2,092	3,590	2,230	28,052
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	9	7	13	2	2	1	5	2	41
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	2,174	5,426	8,559	2,233	3,619	2,203	4,556	5,218	33,988
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	1,707	1,472	11,423	117	4	1	2,074	31	16,829
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	170	30	352	2	0	223	361	315	1,453
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	70	32	58	40	11	985	560	77	1,833
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	4	584	289	0	0	235	29	0	1,141
4.10 พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	71	104	401	0	454	67	300	509	1,906
รวม	22,912	34,496	56,387	6,168	14,532	16,044	30,204	19,215	199,958

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.23 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 2 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง ตามลำดับ โดยในภาพรวมพื้นที่ภูธรภาค 2 พบว่า มีการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 23.77 รองลงมา คือ คดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองคิดเป็นร้อยละ 17.00 และความผิดเกี่ยวกับการพนันรูปแบบสลากกินรวบคิดเป็นร้อยละ 16.87 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในพื้นที่นี้ ตามลำดับ

สำหรับจังหวัดชลบุรีที่มีการรับแจ้งความสูงที่สุดอันดับแรกในพื้นที่ภูธรภาค 2 ความผิดที่เกิดขึ้นสูงที่สุดของจังหวัดนี้ คือ ความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 20.79 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีคิดเป็นร้อยละ 20.26 และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 15.18 ของจำนวนคดีรับแจ้งความเมื่อเปรียบเทียบกับในกลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในจังหวัดชลบุรี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.24 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 2 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

1.3.3 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 3

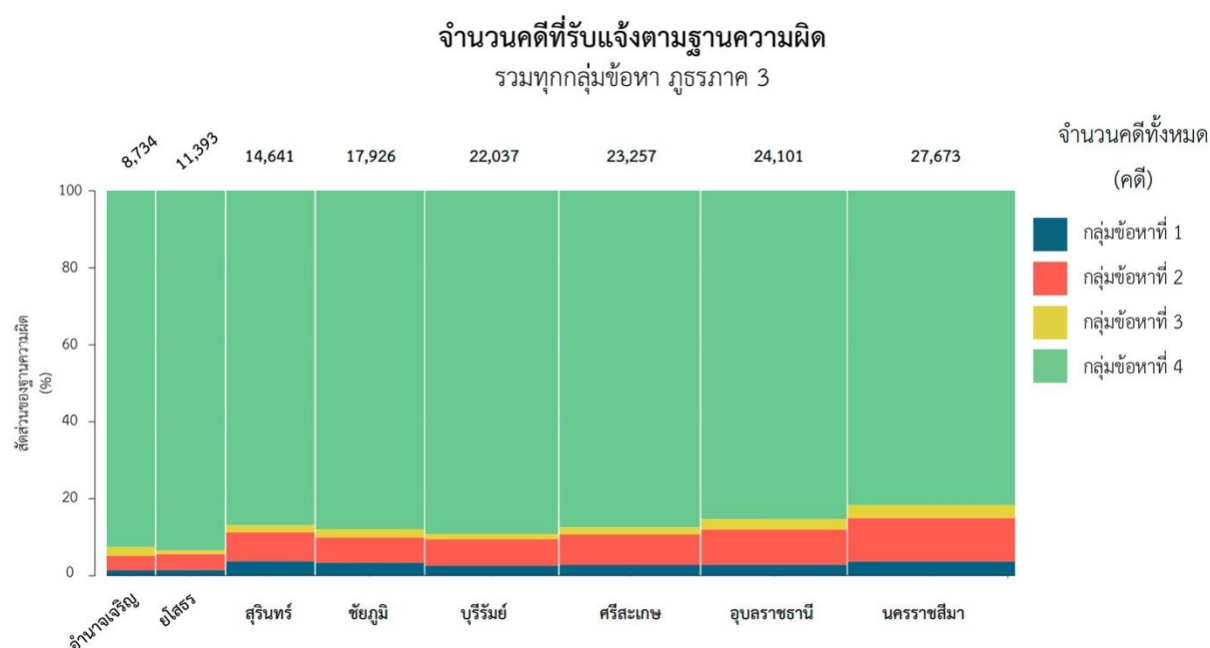
ตารางที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 3 (ภ.3) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	582	981	553	156	624	531	111	663
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	1,176	3,137	1,514	471	1,845	1,103	332	2,194
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	392	948	304	112	436	278	200	669
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	15,776	22,607	19,666	10,654	20,352	12,729	8,091	20,575
รวม	17,926	27,673	22,037	11,393	23,257	14,641	8,734	24,101

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.25 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่จังหวัดสถานีตำรวจภูธรภาค 3 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดชัยภูมิ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.26 และภาพที่ 1.25 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.37 ซึ่งแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.26 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
1.1 ฆาตกรรม	57	47	25	10	56	28	7	37	267
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	13	46	26	4	21	22	2	24	158
1.3 พยายามฆ่า	70	85	50	25	92	52	21	89	484
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	310	533	326	88	281	267	46	352	2,203
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	75	135	73	11	74	72	11	64	515
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	57	135	53	18	100	90	24	97	574
รวม	582	981	553	156	624	531	111	663	4,201

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.26 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 3 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสเป็นจำนวนสูงที่สุดในกลุ่มข้อหานี้ คิดเป็นร้อยละ 52.44 โดยพบว่าพื้นที่ที่เกิดเหตุคดีทำร้ายร่างกายสาหัสสูงที่สุดอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมาจำนวน 533 คดี

ภาพที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	3	3	0	0	0	0	0	6
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	13	14	4	0	10	4	0	18	63
2.3 ชิงทรัพย์	0	32	24	13	16	10	1	45	141
2.4 ลักทรัพย์	528	1,483	729	214	970	422	124	906	5,376
2.5 กรรโชกทรัพย์	9	2	7	0	22	3	2	22	67
2.6 ฉ้อโกง	145	445	221	48	160	124	52	352	1,547
2.7 ยักยอกทรัพย์	81	428	143	44	172	88	63	259	1,278
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	94	217	76	23	111	97	31	161	810
2.9 รับของโจร	35	126	58	18	54	36	0	59	386
2.11 วางเพลิง	27	7	14	7	16	15	4	25	115
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	5	10	0	0	2	0	5	0	22
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	14	22	26	7	23	15	0	28	135
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	225	348	209	97	289	289	50	319	1,826
รวม	1,176	3,137	1,514	471	1,845	1,103	332	2,194	11,772

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.27 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ที่มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์ 5,376 คดี คิดเป็นร้อยละ 45.67 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 โดยในจังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนคดีรับแจ้งความในคดีลักทรัพย์มากที่สุดถึงจำนวน 1,483 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.59 เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในข้อหาความผิดเดียวกัน

ภาพที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	2	3	4	0	0	0	0	7	16
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	4	1	80	5	0	0	0	2	92
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	10	19	6	0	17	14	0	9	75
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	8	8	10	0	12	9	4	0	51
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	48	113	34	8	18	12	24	115	372
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	8	15	4	0	8	4	0	13	52
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	97	90	10	38	74	87	13	51	460
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	12	25	10	10	26	32	14	19	148
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	4	0	5	0	0	0	2	7	18
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	8	5	2	0	12	23	0	1	51
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	0	2	0	0	0	0	0	2
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	55	21	40	0	9	0	50	45	220
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	16	20	7	2	7	27	27	127	233
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	26	5	4	3	8	6	2	5	59
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	32	75	49	30	30	37	9	101	363
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	0	19	2	2	0	27	2	9	61
3.18 ฐานความผิดข้อหาที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	62	529	35	14	215	0	53	158	1,066
รวม	392	948	304	112	436	278	200	669	3,339

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.28 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดข้อหาที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 1,066 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.93 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ รวม 460 คดี และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จำนวน 372 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 3 รวม 8 จังหวัด

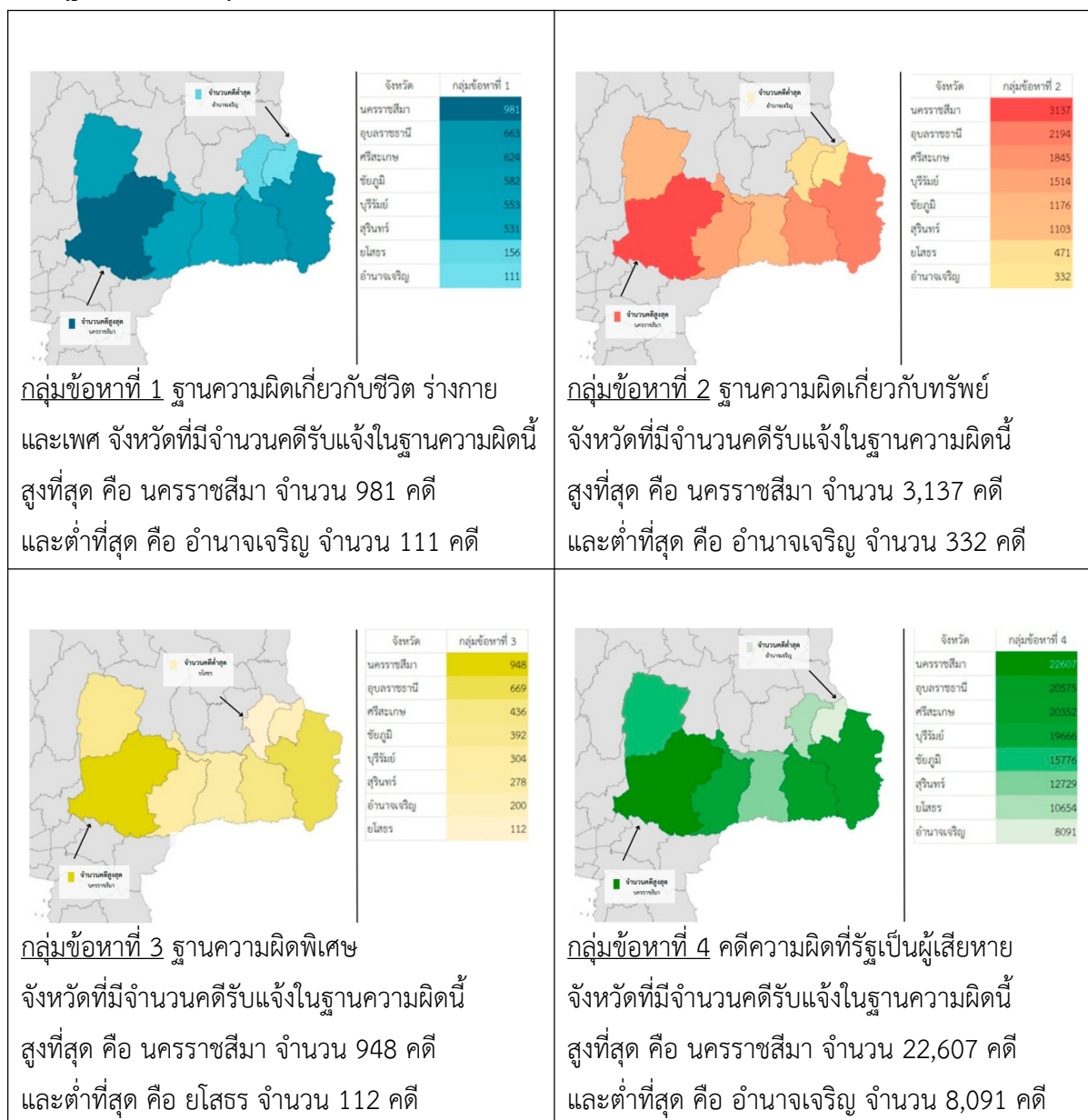
ข้อหา	ชัยภูมิ	นครราชสีมา	บุรีรัมย์	ยโสธร	ศรีสะเกษ	สุรินทร์	อำนาจเจริญ	อุบลราชธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	185	210	211	10	144	94	11	162	1,027
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	301	726	600	35	227	202	65	645	2,801
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	3	3
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	4	0	0	0	3	0	0	7
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,430	3,085	2,692	1,142	3,276	2,233	928	2,422	17,208
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	1,902	1,750	1,801	989	2,402	860	733	2,550	12,987
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	883	1,429	472	436	1,046	428	489	1,026	6,209
4.1.9 เสพยาเสพติด	6,193	7,352	4,809	4,256	7,719	3,689	2,773	8,286	45,077
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	33	29	14	10	66	25	22	6	205
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	14	12	35	6	19	36	0	8	130
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	1,586	1,733	1,770	752	1,432	1,049	557	1,465	10,344
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	185	203	192	19	192	201	28	129	1,149
4.2.4 วัตถุระเบิด	20	9	47	2	20	22	0	0	120
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	332	119	1,087	218	326	162	1,128	99	3,471
4.3.1 บ่อนการพนัน	34	2	0	0	2	0	0	23	61
4.3.2 สลากกินรวบ	134	411	478	209	302	869	117	1,039	3,559
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	9	489	113	14	244	9	27	518	1,423
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	1,843	3,666	3,831	1,767	2,275	2,030	909	1,336	17,657
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	6	7	6	0	0	6	0	6	31
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	176	233	57	23	59	255	38	143	984
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	3	15	257	0	4	5	0	2	286
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	8	21	86	4	11	8	2	16	156
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	423	979	1,078	661	460	532	264	691	5,088
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	68	37	2	101	112	11	0	0	331
4.10 พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	8	86	28	0	14	0	0	0	136
รวม	15,776	22,607	19,666	10,654	20,352	12,729	8,091	20,575	130,450

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.29 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า ภาพรวมจังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครราชสีมา อุบลราชธานี และศรีสะเกษ ตามลำดับ ภาพรวมของทุกจังหวัดมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด โดยพิจารณาจากจำนวนคดีและระดับกลุ่มความเข้มของสี โดยพบว่ามีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรวมทั้งสิ้น 85,524 คดี คิดเป็นร้อยละ 65.56 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนัน รวมทุกจังหวัด 22,700 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.40 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่ภูธรภาคที่ 3

สำหรับจังหวัดนครราชสีมาซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความรวมสูงที่สุดนั้น พบว่ามีการรับแจ้งความในข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดจำนวน 7,352 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.52 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อหาความผิดอื่นในจังหวัดเดียวกัน รองลงมา คือ ข้อหาการพนันอื่น ๆ จำนวน 3,666 คดี และยาเสพติดที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายยาเสพติดจำนวน 3,085 คดี ตามลำดับ

ภาพที่ 1.30 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 3 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

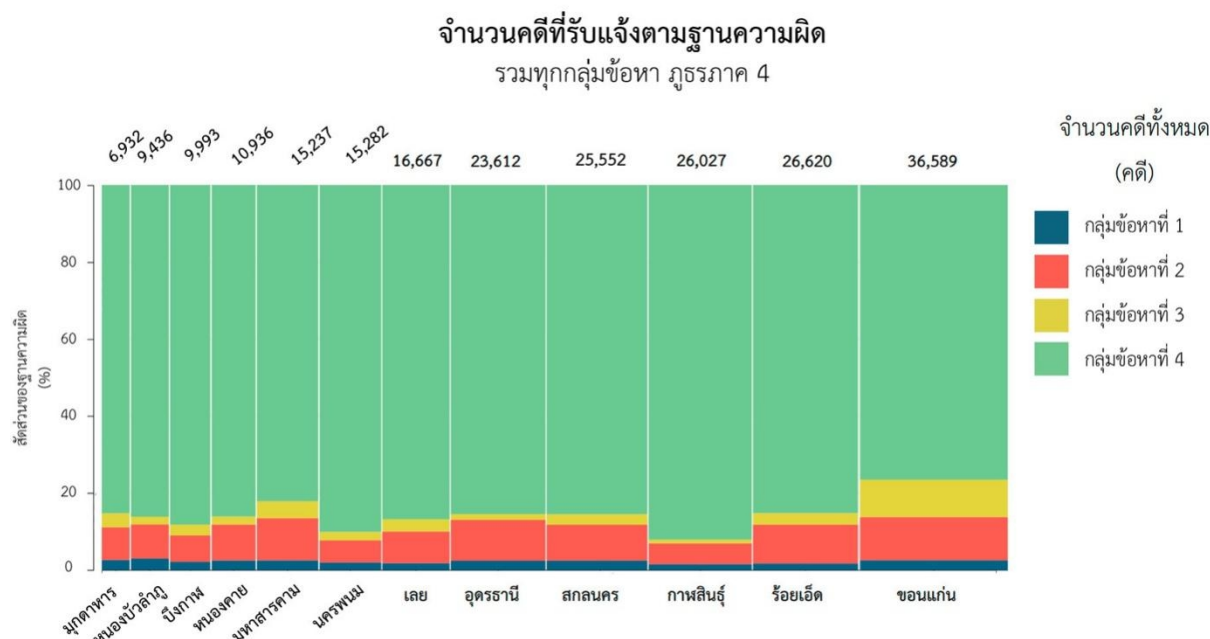
1.3.4 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 4

ตารางที่ 1.27 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 4 (ภ.4) 12 จังหวัด												
ลักษณะความผิด	เลย	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับ ชีวิต ร่างกาย และเพศ	290	436	916	296	211	378	179	642	384	269	278	565
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,368	2,625	4,105	876	683	1,668	587	2,481	1,378	1,020	838	2,506
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	532	779	3,551	337	279	674	253	731	245	227	187	353
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	14,477	22,187	28,017	13,773	8,820	12,517	5,913	22,766	23,545	9,420	8,133	20,188
รวม	16,667	26,027	36,589	15,282	9,993	15,237	6,932	26,620	25,552	10,936	9,436	23,612

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความ จำแนกรายจังหวัดของพื้นที่ภูธรภาค 4 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเลย กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครพนม บึงกาฬ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู และอุดรธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.27 และภาพที่ 1.31 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และกาฬสินธุ์ ตามลำดับ โดยพบว่าทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.14 ดังแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์แสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิดของสถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ข้อหา	เลย	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	51	44	44	34	20	33	12	26	27	18	12	56	377
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	6	7	37	32	6	13	2	21	12	16	8	17	177
1.3 พยายามฆ่า	43	85	85	45	29	59	31	87	83	36	24	111	718
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	116	190	509	139	102	186	98	375	164	142	161	246	2,428
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	39	46	108	12	27	34	12	65	41	22	27	67	500
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	35	64	133	34	27	53	24	68	57	35	46	68	644
รวม	290	436	916	296	211	378	179	642	384	269	278	565	4,844

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.32 พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น ร้อยเอ็ด และอุดรธานี ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสเป็นจำนวนสูงที่สุด รวมจำนวน 2,428 คดี คิดเป็นร้อยละ 50.12 โดยจังหวัดขอนแก่นมีการรับแจ้งคดีดังกล่าวสูงที่สุด 509 คดี

ภาพที่ 1.33 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ข้อหา	เลข	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	0	0	4
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	14	19	9	4	4	9	4	7	2	5	36	117
2.3 ชิงทรัพย์	24	8	50	4	13	19	1	26	8	5	6	41	205
2.4 ลักทรัพย์	671	679	1,791	306	218	628	196	1,037	536	394	312	1,099	7,867
2.5 ทรัพย์หาย	17	10	12	26	2	5	2	20	6	1	3	31	135
2.6 อดอยาก	219	1,308	806	169	195	298	152	466	219	373	206	453	4,864
2.7 ยักยอกทรัพย์	121	146	384	78	52	162	56	230	142	44	60	145	1,620
2.8 ทำหนังสือทรัพย์	59	124	281	83	52	142	67	219	142	45	72	165	1,451
2.9 รับของโจร	19	38	128	19	23	69	13	139	59	9	7	119	642
2.10 ลักทรัพย์ค้ำไถ่	0	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	4
2.11 วางเพลิง	34	39	64	23	16	43	8	22	37	10	4	83	383
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	0	5	2	4	3	0	4	2	1	0	4	25
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	16	25	37	7	9	93	3	18	49	8	25	2	292
2.14 ขึ้นไปเกี่ยวกับทรัพย์สิน	184	234	528	146	95	202	80	296	171	124	138	328	2,526
รวม	1,368	2,625	4,105	876	683	1,668	587	2,481	1,378	1,020	838	2,506	20,135

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.33 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ และอุดรธานี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ภูธรภาคที่ 4 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวมทุกจังหวัด 7,867 คดี คิดเป็นร้อยละ 39.07 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 4,864 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.16 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.34 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

ข้อหา	เลข	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	2	5	4	2	4	0	0	2	2	3	4	0	28
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	4	4	0	2	0	0	0	0	0	2	6	2	20
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	8	2	20	3	14	6	0	0	17	14	0	2	86
3.4 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	9	14	4	0	4	2	3	3	4	29	6	78
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	62	419	2,328	67	82	46	54	237	35	63	19	104	3,516
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอิเล็กทรอนิกส์ (ปอาญา ม. 269/1-269/2)	7	9	20	1	2	0	2	9	4	2	5	13	74
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	99	68	35	7	12	18	44	67	25	24	4	25	428
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	146	33	25	13	8	6	26	16	18	6	5	15	317
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	39	18	11	18	0	0	28	0	10	0	0	0	124
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	18	0	0	10	5	0	4	0	0	8	2	8	55
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	23	1	2	2	3	0	0	0	0	4	5	0	40
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	26	2	2	74	0	0	67	16	0	4	0	29	220
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	14	29	29	44	15	10	8	30	8	30	4	12	233
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	2	8	0	5	9	9	8	4	3	2	2	3	55
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	38	39	94	34	15	52	10	38	39	20	23	31	433
3.17 พ.ร.บ.พยานันท์	1	2	14	15	0	2	0	0	2	0	0	10	46
3.18 ฐานความผิดอื่นที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์	43	131	953	36	110	521	0	309	79	41	79	93	2,395
รวม	532	779	3,551	337	279	674	253	731	245	227	187	353	8,148

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.34 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ และร้อยเอ็ด ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาคที่ 4 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 3,516 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.15 รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ในทุกพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งสิ้น 2,395 คดี คิดเป็นร้อยละ 29.39

สำหรับจังหวัดขอนแก่นซึ่งมีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดนี้สูงที่สุดในพื้นที่ภูธรภาค 4 นั้น พบว่าส่วนมากเป็นคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มีจำนวนสูงถึง 2,328 คดี คิดเป็นร้อยละ 65.56 ของจำนวนคดีตามฐานความผิดพิเศษเปรียบเทียบเฉพาะในจังหวัดขอนแก่น และคิดเป็นร้อยละ 66.21 ของจำนวนคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดคอมพิวเตอร์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 4

ภาพที่ 1.35 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 4 รวม 12 จังหวัด

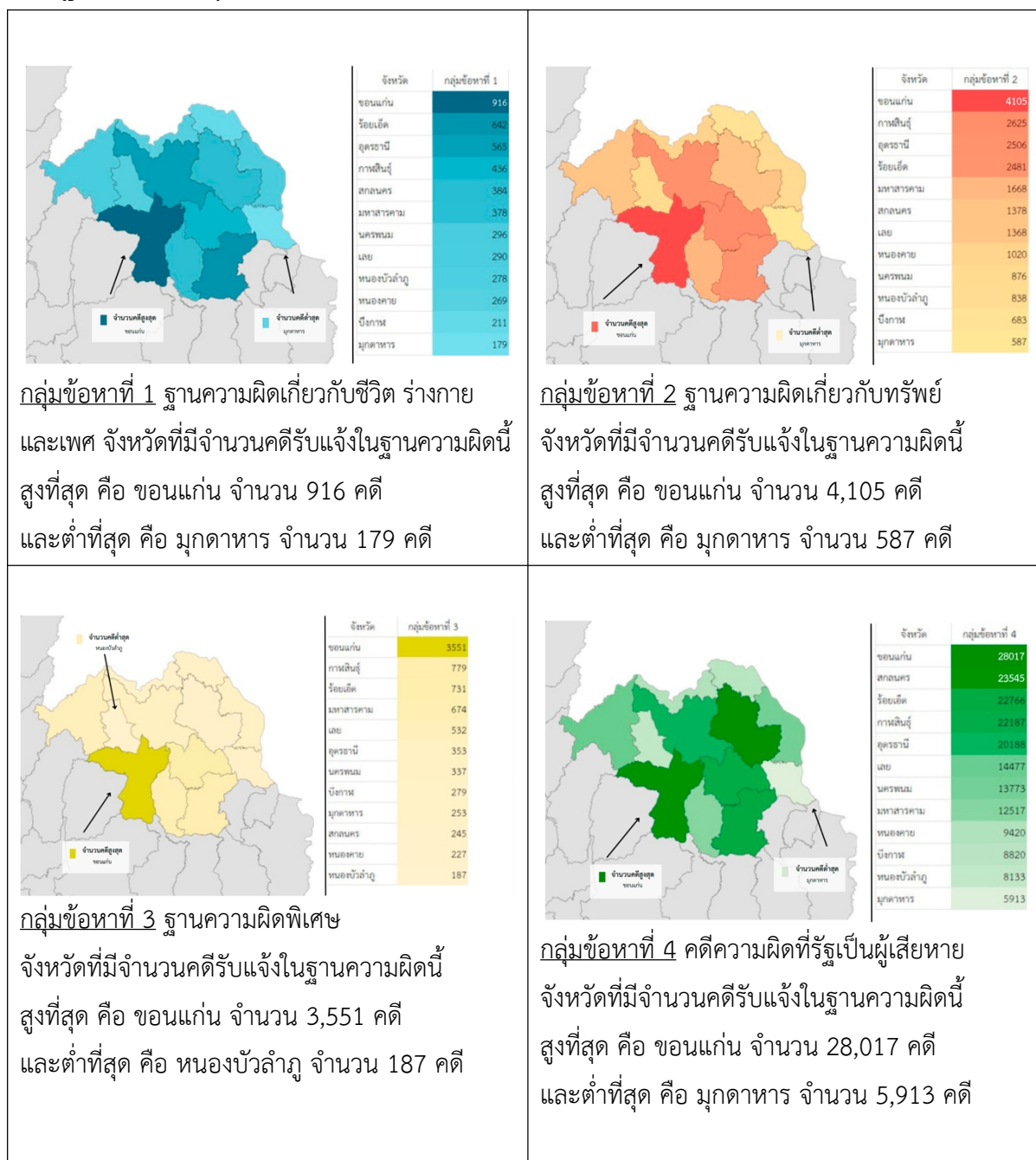
ข้อหา	เลข	กาฬสินธุ์	ขอนแก่น	นครพนม	บึงกาฬ	มหาสารคาม	มุกดาหาร	ร้อยเอ็ด	สกลนคร	หนองคาย	หนองบัวลำภู	อุดรธานี	รวม
4.1.1 ยาลดติดยา	21	95	115	108	87	97	29	190	117	20	14	121	1,014
4.1.2 ยาลดติดยา (ผลิต)	189	400	319	131	170	321	85	754	311	131	18	238	3,067
4.1.3 ยาลดติดยา (นำเข้า)	6	0	0	29	2	0	2	0	4	25	2	0	70
4.1.4 ยาลดติดยา (ส่งออก)	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	2	0	4
4.1.5 ยาลดติดยา (จำหน่าย)	617	1,236	2,753	1,121	870	1,069	515	1,930	2,027	949	639	2,673	16,399
4.1.6 ยาลดติดยา (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาลดติดยา (ครอบครอง)	1,413	1,129	1,864	962	843	1,642	300	1,804	1,436	352	808	1,191	13,744
4.1.8 ยาลดติดยา (ครอบครองเพื่อผลิต)	2,480	4,606	4,370	1,285	1,128	1,739	747	2,486	3,355	1,242	1,178	2,625	27,241
4.1.9 ยาเสพติด	7,109	11,009	15,333	7,995	4,462	5,839	3,257	12,665	12,418	5,149	4,119	10,429	99,794
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	32	54	11	7	59	12	12	21	5	12	17	30	272
4.2.1 ยาเสพติดเป็นกรรมสิทธิ์ (ไม่สามารออกใบอนุญาต)	73	15	26	25	0	4	27	30	13	10	7	39	269
4.2.2 ยาเสพติดเป็นกรรมสิทธิ์ (ไม่มีทะเบียน)	1,552	1,613	1,621	585	680	705	487	1,022	1,594	559	766	1,418	12,602
4.2.3 ยาเสพติดเป็นกรรมสิทธิ์ (ทะเบียน)	219	179	129	94	77	62	90	143	109	70	38	118	1,328
4.2.4 ยาเสพติด	2	9	6	21	0	8	3	8	7	7	2	13	86
4.2.5 ยาเสพติด อื่นๆ	39	104	27	61	50	36	7	59	78	248	32	21	762
4.3.1 ขบวนการพนัน	13	19	11	0	0	0	0	0	0	0	36	0	79
4.3.2 สลากกินรวบ	51	480	100	208	32	139	50	131	110	32	42	95	1,470
4.3.3 พายุลูกบอล/บอลบิล	5	2	25	0	23	32	3	28	30	38	2	10	198
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	340	1,089	1,122	817	274	763	172	1,372	1,805	174	404	1,053	9,385
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สืบค้น/พยานเอกสาร	4	0	19	0	0	0	4	6	4	8	0	3	48
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	197	145	50	297	42	28	119	63	112	231	5	34	1,323
4.6 ความผิดเกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	47	0	39	0	14	6	4	18	0	0	0	18	146
4.7 ความผิดเกี่ยวกับยานพาหนะ	0	3	12	3	5	6	0	0	6	2	2	47	86
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	29	0	25	0	0	6	0	10	4	161	0	9	264
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	39	0	2	0	0	0	0	1	0	0	0	3	45
4.10 พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	28	24	0	3	0	25	0	0	0	0	80
รวม	14,477	22,187	28,017	13,773	8,820	12,517	5,913	22,766	23,545	9,420	8,133	20,188	189,756

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.35 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 4 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดขอนแก่น สกลนคร และร้อยเอ็ด ตามลำดับ ในภาพรวมส่วนมากเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงถึงร้อยละ 85.16 โดยในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนี้ มีจำนวนคดีเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดสูงที่สุดในทุกพื้นที่ถึงร้อยละ 52.59 ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มข้อหาความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย

ภาพที่ 1.36 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 4 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

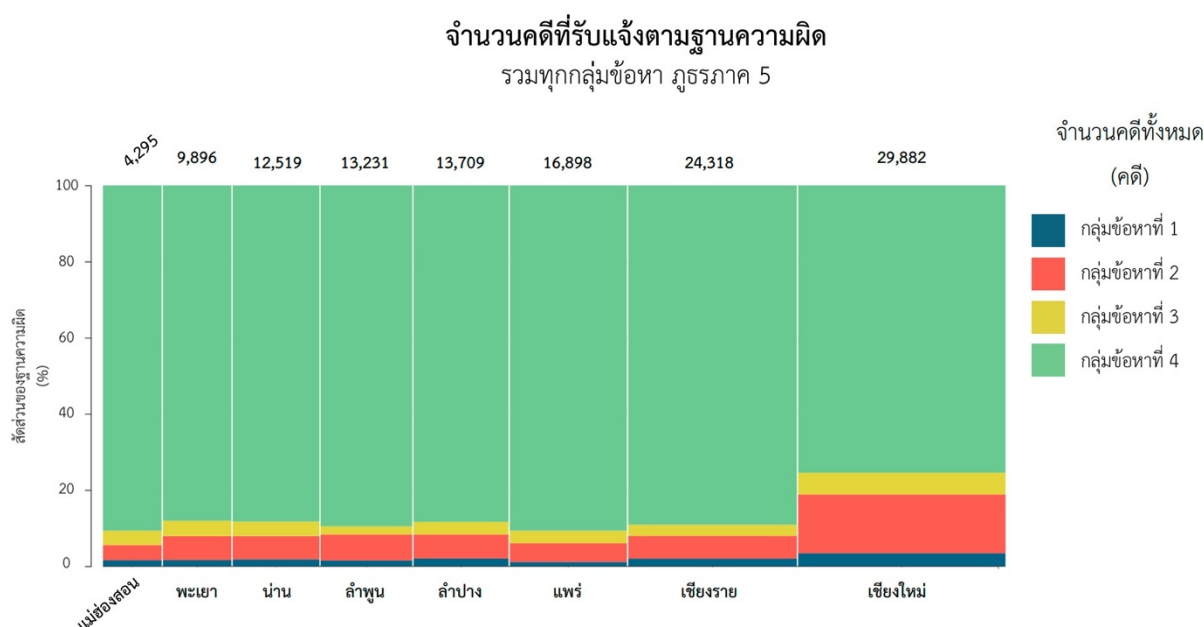
1.3.5 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 5

ตารางที่ 1.28 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 5 (ภ.5) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	เชียงใหม่	เชียงราย	แพร่	แม่ฮ่องสอน	น่าน	พะเยา	ลำปาง	ลำพูน
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	1,002	477	183	132	219	157	275	192
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	4,615	1,452	830	342	766	620	859	903
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	1,713	706	554	322	476	400	457	288
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	22,552	21,683	15,331	3,499	11,058	8,719	12,118	11,848
รวม	29,882	24,318	16,898	4,295	12,519	9,896	13,709	13,231

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.37 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความในพื้นที่จังหวัดของสถานีตำรวจภูธรภาค 5 ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แพร่ แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา ลำปาง และลำพูน จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.28 และภาพที่ 1.37 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแพร่ ตามลำดับ โดยพบว่าภาพรวมของทุกจังหวัด ของกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 89.55 ซึ่งแสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแสดงด้วยพื้นที่สีแดง โดยสังเกตได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 5 ถึงร้อยละ 44.43

ภาพที่ 1.38 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เชียงใหม่	เชียงราย	แพร่	แม่ฮ่องสอน	น่าน	พะเยา	ลำปาง	ลำพูน	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	103	57	19	16	18	17	26	8	264
1.2 ฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตาย	29	15	13	3	8	7	13	1	89
1.3 พยายามฆ่า	91	68	6	9	33	29	38	21	295
1.4 หาร่างกาย(สาวไส้)	508	166	107	55	112	75	125	114	1,262
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	108	66	6	21	20	12	23	13	269
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	163	105	32	28	28	17	50	35	458
รวม	1,002	477	183	132	219	157	275	192	2,637

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.38 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 5 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำปาง ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่ มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 1,002 คดี จากภาพรวมคดีทั้งหมด 2,637 คดี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38

เมื่อพิจารณาแยกตามข้อหาต่าง ๆ พบว่า ในพื้นที่ภูธรภาคที่ 5 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัส มากที่สุด 1,262 คดี คิดเป็นร้อยละ 47.86 โดยคดีถูกพบมากที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ 508 คดี

ภาพที่ 1.39 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เชียงใหม่	เชียงราย	แพร่	แม่ฮ่องสอน	น่าน	พะเยา	ลำปาง	ลำพูน	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	3	0	0	0	0	0	0	0	3
2.2 ขโมยทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	11	7	0	0	7	7	2	0	34
2.3 ชิงทรัพย์	30	11	5	4	7	4	6	0	67
2.4 ลักทรัพย์	1,473	682	391	93	182	235	359	311	3,726
2.5 กรรโชกทรัพย์	17	5	0	0	8	3	2	11	46
2.6 ฉ้อโกง	1,017	204	177	103	368	143	169	261	2,442
2.7 ยักยอกทรัพย์	1,340	180	81	55	43	80	114	148	2,041
2.8 ทำลายทรัพย์	191	86	42	19	43	38	55	63	537
2.9 รับของโจร	119	22	22	18	6	24	29	15	255
2.10 ลักพาตัว	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	28	11	11	8	9	5	7	3	82
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	4	0	0	0	3	0	0	0	7
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	47	4	3	0	4	9	0	11	78
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	335	240	98	42	86	72	116	80	1,069
รวม	4,615	1,452	830	342	766	620	859	903	10,387

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.39 ซึ่งเป็นกลุ่มข้อหาที่มีการแจ้งความสูงมากเป็นอันดับสองในพื้นที่ภูธรภาคที่ 5 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และลำพูน ตามลำดับ โดยพบว่าจังหวัดเชียงใหม่มีคดีรับแจ้งความตามกลุ่มข้อหานี้ 4,615 คดี จาก 10,387 คดี คิดเป็นร้อยละ 44.43

รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 5 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 3,726 คดี คิดเป็นร้อยละ 35.87 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกงรวม 2,442 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.51 และคดีข่มขืน 2,041 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.65 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.40 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เชียงใหม่	เชียงราย	แพร่	แม่ฮ่องสอน	น่าน	พะเยา	ลำปาง	ลำพูน	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	14	23	0	0	4	2	2	0	45
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	14	6	0	0	0	7	0	0	27
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	21	12	0	0	5	7	2	1	48
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	5	1	0	0	0	46	18	2	72
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	528	71	52	61	127	87	75	70	1,071
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	27	10	9	0	2	1	6	4	59
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	230	88	82	121	39	52	125	72	809
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	120	74	46	73	54	43	86	30	526
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	11	13	0	7	3	0	8	0	42
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	11	5	3	0	13	8	7	0	47
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	1	2	0	0	0	20	0	0	23
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	4	95	0	0	3	8	0	0	110
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	122	58	2	12	4	7	8	5	218
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	25	2	0	0	0	0	0	0	27
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	37	26	9	22	12	11	26	24	167
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	4	17	4	12	2	0	6	4	49
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	539	203	347	14	208	101	88	76	1,576
รวม	1,713	706	554	322	476	400	457	288	4,916

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.40 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแพร่ ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 5 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,576 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.06 โดยพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดในฐานความผิดนี้คือจังหวัดเชียงใหม่ 539 คดี รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รวมทุกจังหวัด 1,071 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.79 อีกทั้ง ยังพบว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีการรับแจ้งความในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มากที่สุดเช่นกัน

**ภาพที่ 1.41 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 5 รวม 8 จังหวัด**

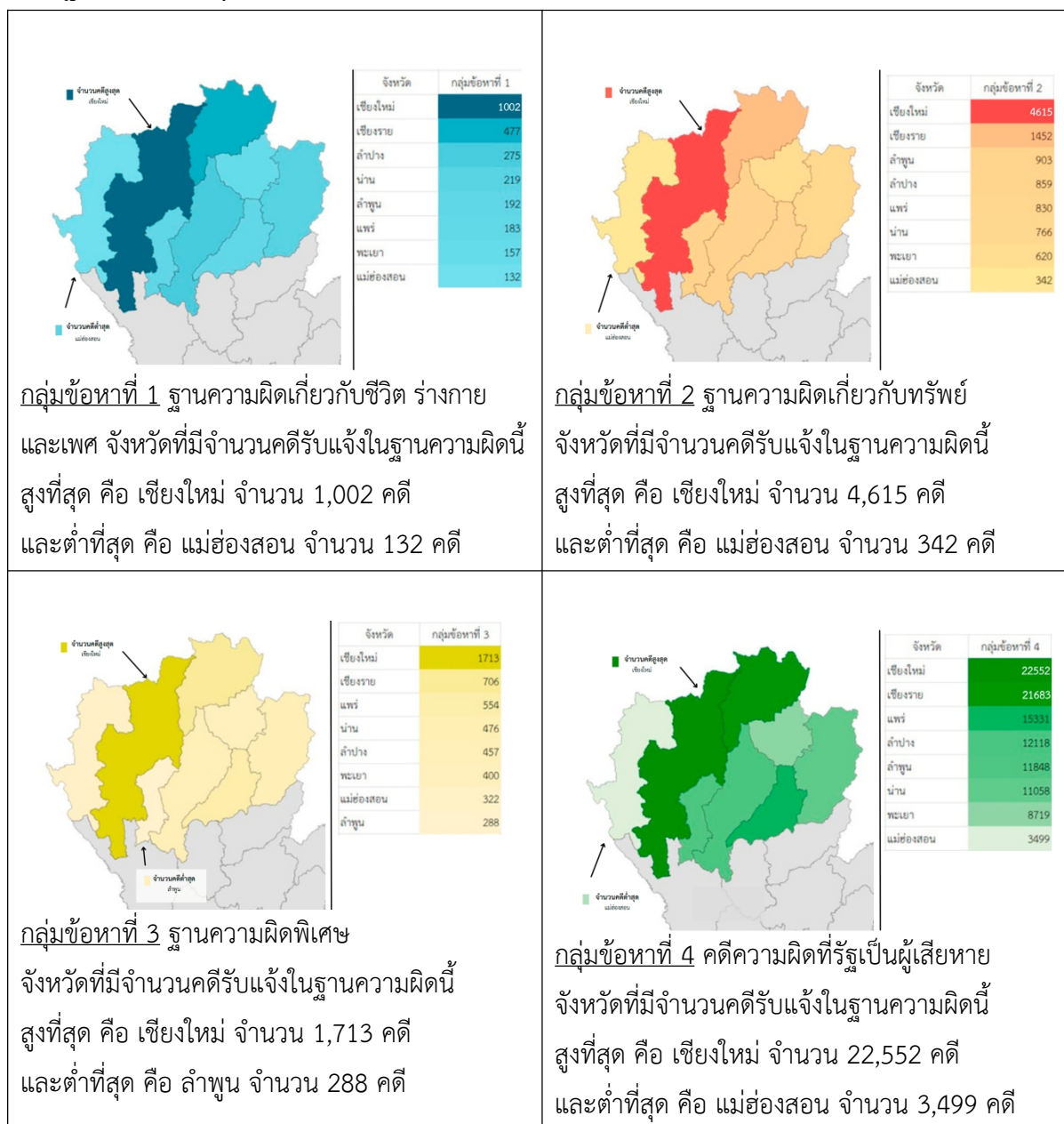
ข้อหา	เชียงใหม่	เชียงราย	แพร่	แม่ฮ่องสอน	น่าน	พะเยา	ลำปาง	ลำพูน	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	233	158	96	29	99	38	54	15	722
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	727	658	265	112	201	73	346	70	2,452
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	6	8	0	0	0	0	0	0	14
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	2	0	0	0	0	0	0	0	2
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	2,151	990	1,114	219	684	288	1,458	605	7,509
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	3,997	3,712	1,812	575	935	671	1,326	1,441	14,469
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	1,436	2,233	624	393	1,083	802	643	678	7,892
4.1.9 เสพยาเสพติด	9,307	10,038	3,999	1,427	6,398	4,988	6,272	7,813	50,242
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	94	41	0	4	8	15	17	7	186
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	52	32	16	25	35	8	13	4	185
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	1,436	1,299	1,390	244	1,067	589	1,109	647	7,781
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	240	156	222	44	192	65	128	68	1,115
4.2.4 วัตถุระเบิด	10	0	0	0	3	0	0	2	15
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	102	51	327	28	70	578	229	157	1,542
4.3.1 บ่อนการพนัน	45	0	0	0	0	0	0	0	45
4.3.2 สลากกินรวบ	39	70	2,785	7	55	27	29	12	3,024
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	25	3	0	0	0	0	0	0	28
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	433	351	2,545	45	153	290	240	128	4,185
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวีสดู สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	21	8	0	0	4	10	8	7	58
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	1,781	1,667	88	337	65	233	230	125	4,526
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	219	25	42	0	4	0	0	61	351
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	74	29	0	2	0	40	4	2	151
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	96	150	4	6	0	4	12	0	272
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	26	4	2	2	2	0	0	6	42
4.10 พรกการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	22,552	21,683	15,331	3,499	11,058	8,719	12,118	11,848	106,808

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.41 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 5 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแพร่ ตามลำดับ ซึ่งมีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มยาเสพติดสูงที่สุด 83,488 คดี คิดเป็นร้อยละ 78.17 โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดเกี่ยวกับการเสพยาเสพติด เฉลี่ยแล้วมีการแจ้งความคดีที่ผู้กระทำความผิดข้อหาเสพยาเสพติดถึงร้อยละ 47.04 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 5

นอกจากนี้ สามารถสังเกตได้ว่าจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองสูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ และจังหวัดแพร่มีจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับสลากกินรวบ และการพนันอื่น ๆ สูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในพื้นที่ภูธรภาค 5

ภาพที่ 1.42 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 5 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

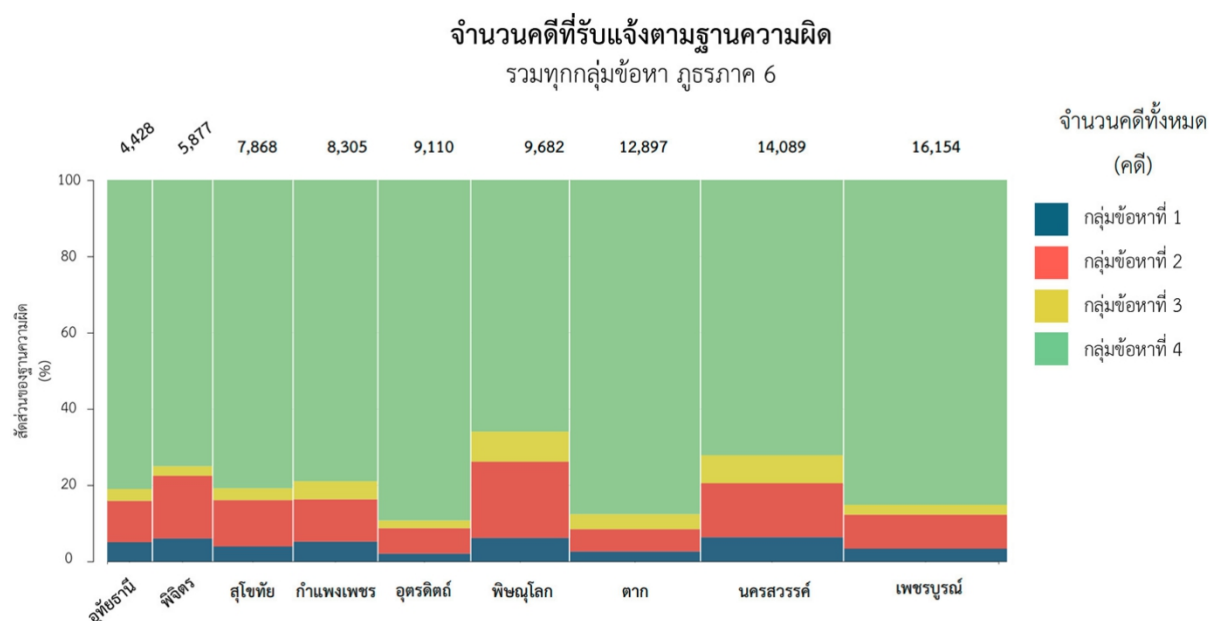
1.3.6 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 6

ตารางที่ 1.29 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 6 (ภ.6) 9 จังหวัด									
ลักษณะความผิด	เพชรบูรณ์	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	540	430	333	890	353	596	308	184	222
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	1,438	921	754	1,998	966	1,935	954	607	480
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	417	395	510	1,033	148	764	245	187	138
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	13,759	6,559	11,300	10,168	4,410	6,387	6,361	8,132	3,588
รวม	16,154	8,305	12,897	14,089	5,877	9,682	7,868	9,110	4,428

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.43 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 6 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดเพชรบูรณ์ กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.29 และภาพที่ 1.43 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความ สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ นครสวรรค์ และตาก ตามลำดับ โดยพบว่าคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายภาพรวมทุกจังหวัดมีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.03 แสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแสดงด้วยพื้นที่สีแดง โดยสังเกตได้ว่าจังหวัดนครสวรรค์กับพิษณุโลกนั้น มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 2 สูงกว่าจังหวัดอื่นในพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.44 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบูรณ์	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	39	6	43	45	19	20	24	16	24	236
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	12	8	18	17	0	12	5	2	2	76
1.3 พยายามฆ่า	84	70	43	117	25	54	40	29	19	481
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	251	240	106	486	228	345	157	94	87	1,994
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	67	59	71	112	38	103	42	29	48	569
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	87	47	52	113	43	62	40	14	42	500
รวม	540	430	333	890	353	596	308	184	222	3,856

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.44 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิษณุโลก และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาคที่ 6 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสมากที่สุดจำนวน 1,994 คดี คิดเป็นร้อยละ 51.71 ของจำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.45 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบูรณ์	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	0	3	2	0	0	0	0	0	9
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	8	4	12	2	8	11	6	3	0	54
2.3 ชิงทรัพย์	10	8	7	17	11	22	6	15	6	102
2.4 ลักทรัพย์	620	359	338	902	441	727	439	284	219	4,329
2.5 ครอบครองทรัพย์	2	3	4	19	2	1	10	2	2	45
2.6 ฉ้อโกง	216	223	85	362	167	444	176	74	74	1,821
2.7 ยักยอกทรัพย์	149	82	104	178	64	347	85	81	45	1,135
2.8 ทำลายทรัพย์	110	62	43	171	72	113	53	56	31	711
2.9 รับของโจร	61	7	11	52	23	16	23	19	20	232
2.10 ลักพาเรียกค่าไถ่	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	13	9	4	17	10	13	21	12	8	107
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	2	2	7	2	4	0	0	0	0	17
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	28	18	28	7	15	4	10	0	2	112
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	215	144	108	267	149	237	125	61	73	1,379
รวม	1,438	921	754	1,998	966	1,935	954	607	480	10,053

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.45 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิชณุโลก และเพชรบูรณ์ ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 6 มีการแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดรวม 4,329 คดี คิดเป็นร้อยละ 43.06 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง 1,821 คดี คิดเป็นร้อยละ 18.11 และคดีอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์ 1,379 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.72 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.46 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบูรณ์	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	2	20	3	15	5	0	0	0	3	48
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	2	8	0	2	0	0	0	0	0	12
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	0	3	9	0	1	0	0	0	13
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	2	0	2	5	0	4	3	0	0	16
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	124	147	55	128	70	123	105	10	65	827
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	16	4	9	16	8	10	2	11	6	82
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	68	50	139	10	2	74	15	36	10	404
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	17	31	93	1	2	32	33	16	4	229
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	2	0	4	0	0	0	0	2	0	8
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	5	13	16	17	6	6	2	0	5	70
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	1	0	0	0	2	0	0	1	4
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	5	0	3	2	10	6	0	26
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	2	25	73	560	0	6	0	8	2	676
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	2	7	0	8	0	39	0	12	3	71
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	38	40	39	50	42	39	32	14	19	313
3.17 พ.ร.บ. พิกัดหนี้	2	2	0	1	0	5	0	0	0	10
3.18 ฐานความผิดข้อหาที่กระทำความผิดระบบคอมพิวเตอร์	135	47	69	211	10	421	43	72	20	1,028
รวม	417	395	510	1,033	148	764	245	187	138	3,837

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.46 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครสวรรค์ พิชณุโลก และตาก ตามลำดับ คดีที่มีการรับแจ้งมากที่สุด คือ ฐานความผิดฉ้อโกง ที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ 1,028 คดี คิดเป็นร้อยละ 26.79 รองลงมา คือ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ 827 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.55 และความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร 676 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.62 ตามลำดับ

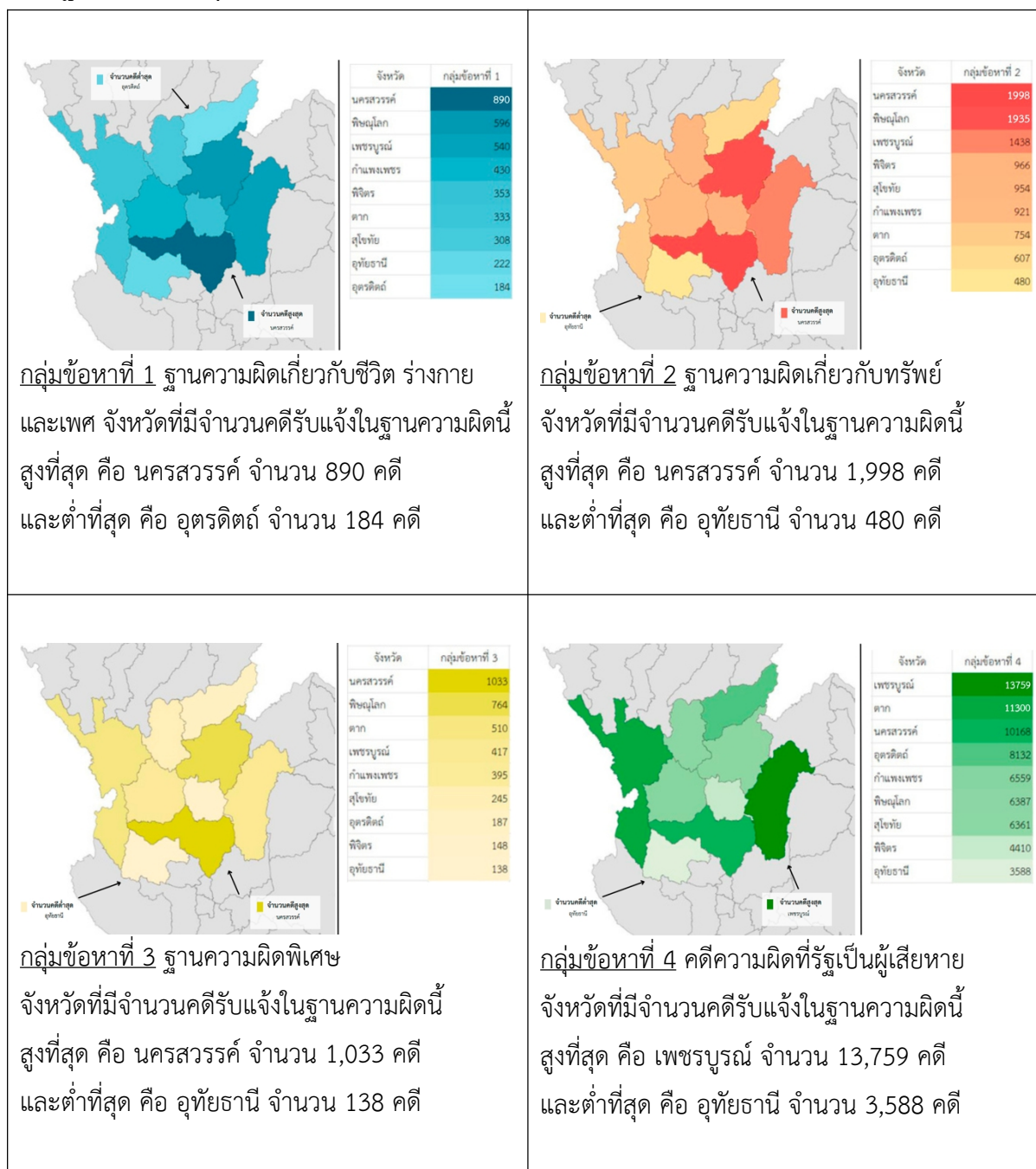
ภาพที่ 1.47 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 6 รวม 9 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบูรณ์	กำแพงเพชร	ตาก	นครสวรรค์	พิจิตร	พิษณุโลก	สุโขทัย	อุตรดิตถ์	อุทัยธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	24	34	40	52	9	176	13	28	41	417
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	105	28	104	196	94	293	20	95	154	1,089
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	2	0	0	0	0	0	0	2
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	3	0	3
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,420	898	435	1,011	469	651	660	1,033	372	6,949
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	2,756	980	1,623	1,553	965	918	717	761	464	10,737
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	650	675	209	752	338	325	983	1,199	220	5,351
4.1.9 เสพยาเสพติด	5,748	2,453	2,957	4,071	1,555	2,376	2,173	3,741	1,499	26,573
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	12	10	15	13	0	13	20	35	24	142
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	14	9	20	13	3	7	9	27	15	117
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	1,687	562	860	998	493	852	840	861	470	7,623
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	227	66	155	177	55	85	105	147	119	1,136
4.2.4 วัตถุระเบิด	11	0	2	9	8	0	2	4	0	36
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	100	12	11	43	5	26	17	16	24	254
4.3.1 บ่อนการพนัน	0	24	0	10	0	9	0	0	0	43
4.3.2 สถานก๊วนรวม	50	118	30	173	24	103	52	2	17	569
4.3.3 พายุลูกศร/ออนไลน์	5	2	3	6	0	3	0	8	2	29
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	855	310	252	820	299	485	642	150	159	3,972
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สืบสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	12	6	2	2	5	7	0	4	4	42
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	57	360	4,576	248	85	44	100	16	3	5,489
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	0	6	2	12	2	0	0	0	0	22
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องเล่นแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	0	2	0	9	1	12	8	2	1	35
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	2	0	0	0	0	0	0	0	2
4.10 พ.ร.กการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	2	0	0	0	2
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	24	0	0	0	0	0	0	0	0	24
รวม	13,759	6,559	11,300	10,168	4,410	6,387	6,361	8,132	3,588	70,664

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.47 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 6 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดเพชรบูรณ์ ตาก และนครสวรรค์ ตามลำดับ เมื่อรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 6 พบว่า สถิติรับแจ้งความคดีเกี่ยวกับยาเสพติดมีจำนวน 51,263 คดี เป็นคดีเกิดเหตุสูงที่สุดถึงร้อยละ 72.54 การกระทำผิดส่วนมากเป็นคดีเสพยาเสพติดซึ่งมีจำนวนรวม 26,573 คดี คิดเป็นร้อยละ 37.60 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดของพื้นที่ภูธรภาค 6 อีกทั้ง ยังพบว่าการรับแจ้งความข้อหาเสพยาเสพติดมากที่สุดในจังหวัดเพชรบูรณ์ สูงถึง 5,748 คดี นอกจากนี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าจังหวัดตากมีจำนวนคดีความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองสูงกว่าจังหวัดอื่นอย่างเห็นได้ชัด โดยมีจำนวนคดีรับแจ้งความรวม 4,576 คดี คิดเป็นร้อยละ 83.37 เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในกลุ่มข้อหาเดียวกันของพื้นที่ภูธรภาค 6

ภาพที่ 1.48 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 6 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

1.3.7 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 7

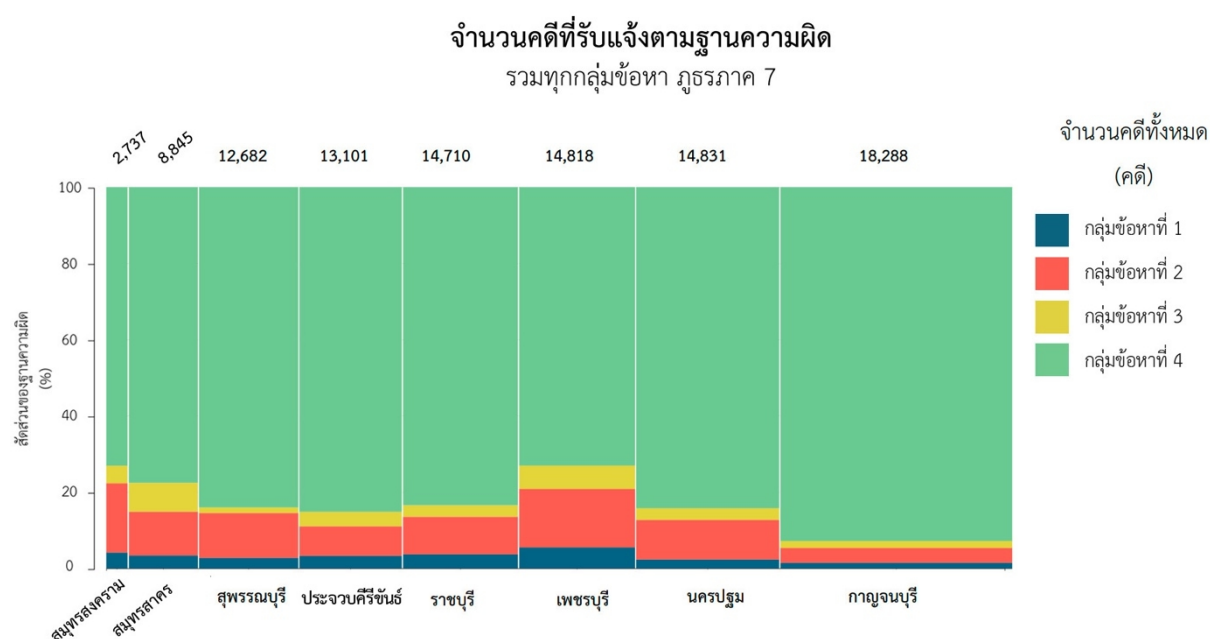
ตารางที่ 1.30 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 7 (ภ.7) 8 จังหวัด								
ลักษณะความผิด	เพชรบุรี	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิด เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	431	421	808	428	541	113	296	347
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิด เกี่ยวกับทรัพย์	1,142	1,897	2,273	1,012	1,444	497	1,015	1,489
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	544	563	911	500	444	126	671	185
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐ เป็นผู้เสียหาย	12,701	15,407	10,839	11,161	12,281	2,001	6,863	10,661
รวม	14,818	18,288	14,831	13,101	14,710	2,737	8,845	12,682

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.49 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 7 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดเพชรบุรี กาญจนบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสุพรรณบุรี จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.30 และภาพที่ 1.49 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม และเพชรบุรี ตามลำดับ โดยพบว่า คดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 81.90 แสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินแสดงด้วยพื้นที่สีแดง

ภาพที่ 1.50 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบุรี	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	33	37	72	27	47	6	38	14	274
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	2	6	10	8	21	2	6	13	68
1.3 พยายามฆ่า	65	29	116	54	64	15	68	44	455
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	256	224	414	255	285	76	141	206	1,857
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	37	66	84	39	56	10	17	33	342
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	38	59	112	45	68	4	26	37	389
รวม	431	421	808	428	541	113	296	347	3,385

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.50 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 7 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม ราชบุรี และเพชรบุรี ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการรับแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสเป็นจำนวนสูงที่สุด โดยมีจำนวน 1,857 คดี คิดเป็นร้อยละ 54.86 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ซึ่งความผิดกลุ่มนี้พบว่า จังหวัดนครปฐมมีคดีรับแจ้งความสูงที่สุดถึง 414 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ คดีพยายามฆ่า จำนวน 455 คดี คิดเป็นร้อยละ 13.44

ภาพที่ 1.51 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบุรี	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	8	4	0	2	8	4	26
2.2 ชิงทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	8	14	21	4	11	7	19	11	95
2.3 รังแกทรัพย์	11	20	18	12	14	2	30	14	121
2.4 ลักทรัพย์	566	918	852	405	739	161	556	577	4,774
2.5 กรรโชกทรัพย์	4	0	18	6	5	5	0	2	40
2.6 ฉ้อโกง	173	429	802	198	195	202	147	395	2,541
2.7 ยักยอกทรัพย์	87	197	189	54	158	37	64	151	937
2.8 ทำให้เสียทรัพย์	98	93	75	50	93	20	45	65	539
2.9 รับของโจร	5	28	56	16	18	14	12	17	166
2.10 ลักพาญาค้าไต่	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	7	4	7	9	4	0	0	6	37
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	6	5	0	0	5	0	0	5	21
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	11	9	24	27	13	6	14	13	117
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์สิน	166	180	203	227	189	41	120	229	1,355
รวม	1,142	1,897	2,273	1,012	1,444	497	1,015	1,489	10,769

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.51 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 7 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดถึง 4,774 คดี คิดเป็นร้อยละ 44.33 รองลงมา คือ คดีฉ้อโกง รวมจำนวน 2,541 คดี คิดเป็นร้อยละ 23.60 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.52 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด

ข้อหา	เพชรบุรี	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	6	0	7	2	4	2	0	2	23
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	3	0	8	2	2	0	15
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	0	14	4	0	14	2	7	2	43
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	8	0	2	0	6	0	8	0	24
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	223	131	655	290	228	79	195	109	1,910
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	9	0	9	2	2	2	8	8	40
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	75	160	0	30	8	0	0	15	288
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	108	37	0	20	3	0	0	14	182
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	16	19	0	13	2	0	0	0	50
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	18	9	2	33	7	0	0	7	76
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	0	3	3	2	0	0	0	0	8
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	5	8	7	4	0	0	0	24
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	6	19	10	15	43	0	15	0	108
3.15 พ.ร.บ. พิกัดเงิน	6	0	5	0	2	5	5	0	23
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	38	47	31	18	31	25	24	28	242
3.17 พ.ร.บ. ทวงถามหนี้	7	5	9	2	0	1	0	0	24
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	24	114	163	66	82	8	407	0	864
รวม	544	563	911	500	444	126	671	185	3,944

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.52 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 7 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครปฐม สมุทรสาคร และกาญจนบุรี ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 7 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มากที่สุด รวม 1,910 คดี คิดเป็นร้อยละ 48.43 ซึ่งพบว่าในฐานความผิดนี้จังหวัดนครปฐมมีการแจ้งความมากที่สุด จำนวน 655 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความทั้งหมดในลำดับรองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ จำนวน 864 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.91 ซึ่งพบว่ามีคดีข้อหานี้ในจังหวัดสมุทรสาครสูงที่สุด 407 คดี และมากกว่าจังหวัดอื่นอย่างเห็นได้ชัดคิดเป็นร้อยละ 47.11 เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในข้อหาเดียวกัน

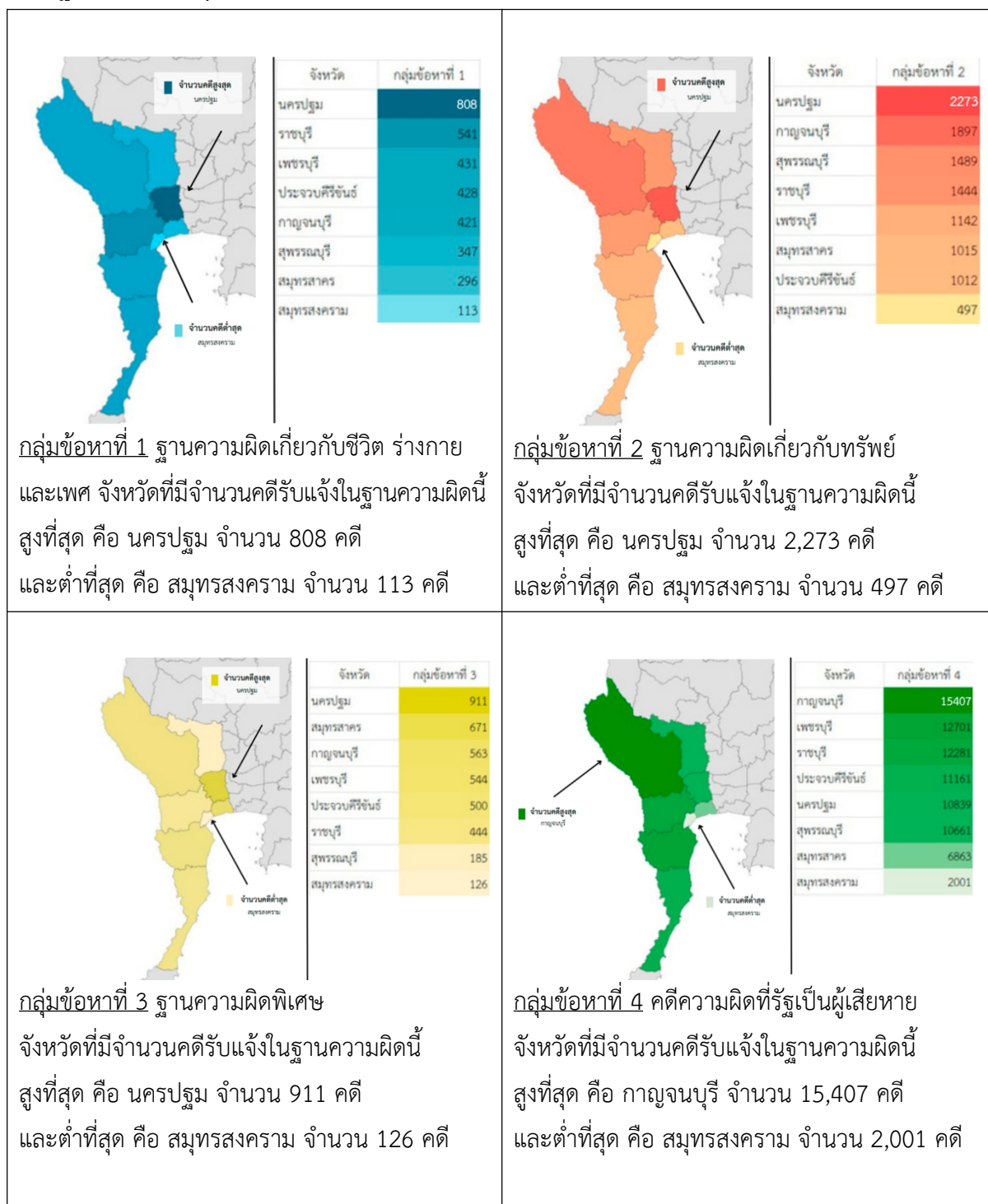
**ภาพที่ 1.53 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 7 รวม 8 จังหวัด**

ข้อหา	เพชรบุรี	กาญจนบุรี	นครปฐม	ประจวบคีรีขันธ์	ราชบุรี	สมุทรสงคราม	สมุทรสาคร	สุพรรณบุรี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	56	67	63	33	115	0	3	75	412
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	223	122	196	43	188	10	16	136	934
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	793	1,073	850	785	860	250	830	912	6,353
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	688	897	282	1,532	796	138	540	770	5,643
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	1,151	1,913	1,280	1,247	1,432	193	416	1,928	9,560
4.1.9 เสพยาเสพติด	6,428	5,747	5,357	4,496	5,465	856	870	3,670	32,889
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	12	17	11	13	13	11	10	3	90
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	4	35	14	9	10	4	3	21	100
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	706	1,336	476	782	683	104	348	670	5,105
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	268	303	325	191	271	46	106	83	1,593
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	4	22	0	0	4	6	28	64
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	432	73	175	102	42	47	64	953	1,888
4.3.1 บ่อนการพนัน	10	11	0	9	0	0	20	0	50
4.3.2 สลากกินรวบ	157	378	107	84	577	20	1,367	147	2,837
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	27	22	47	66	569	0	367	0	1,098
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	875	650	596	428	752	128	1,169	717	5,315
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	9	14	8	4	10	6	5	3	59
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนข้ามเมือง	236	2,723	915	1,180	376	158	574	476	6,638
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	601	0	92	125	0	26	115	60	1,019
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	3	7	9	30	18	0	4	0	71
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	22	9	12	2	41	0	1	6	93
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	0	0	2	0	22	0	0	0	24
4.10 พรก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	0	0	0	0	0	3	3
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	6	0	0	41	0	29	0	76
รวม	12,701	15,407	10,839	11,161	12,281	2,001	6,863	10,661	81,914

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.53 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 7 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี และราชบุรี ตามลำดับ โดยทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 7 มีจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดสูงที่สุด ดังที่แสดงผลในแผนภาพแถบพื้นที่สีเขียวเข้ม รวมจำนวนคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดทั้งหมด 55,881 คดี คิดเป็นร้อยละ 68.22 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 7

ภาพที่ 1.54 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 7 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

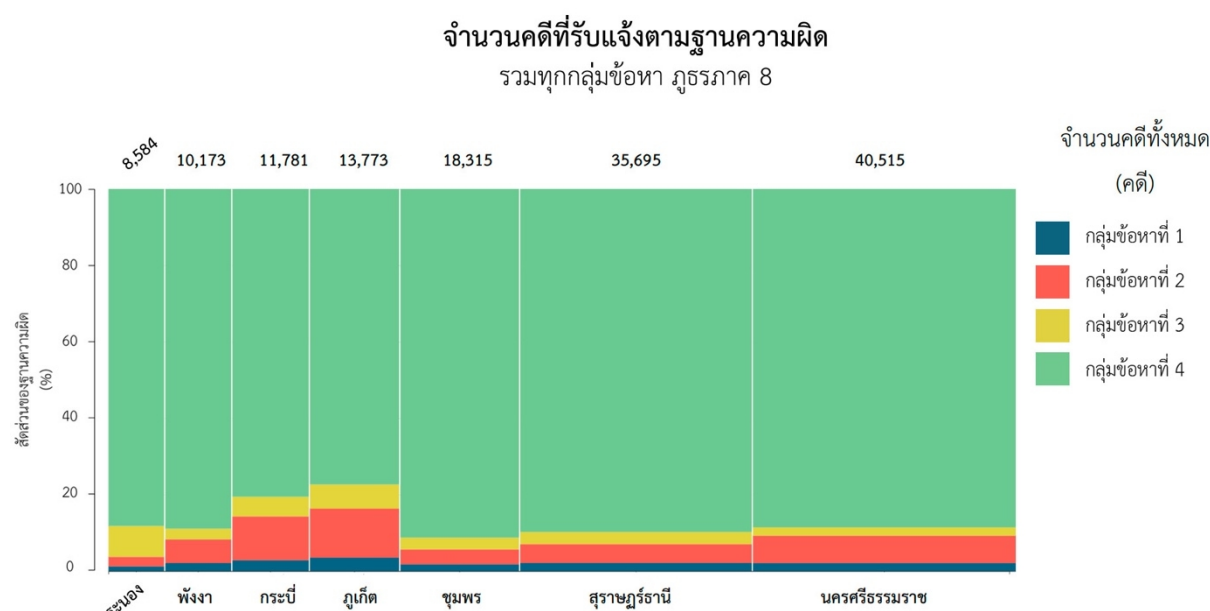
1.3.8 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 8

ตารางที่ 1.31 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 8 (ภ.8) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	335	329	851	215	486	106	759
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,350	703	2,892	626	1,763	214	1,751
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	605	572	891	287	870	692	1,141
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	9,491	16,711	35,881	9,045	10,654	7,572	32,044
รวม	11,781	18,315	40,515	10,173	13,773	8,584	35,695

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.55 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 8 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดกระบี่ ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงา ภูเก็ต ระนอง และสุราษฎร์ธานี จำแนกตามกลุ่มข้อหา ทั้ง 4 ประเภท ดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.31 และภาพที่ 1.55 พบว่า จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ ภูธรภาค 8 พบว่า ในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วน สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 87.44 แสดงด้วยพื้นที่สีเขียว รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ตามลำดับ

ภาพที่ 1.56 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะ ความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ข้อหา	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	48	51	109	19	18	27	137	409
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	8	20	25	5	6	12	35	111
1.3 พยายามฆ่า	83	49	248	25	39	14	126	584
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	155	155	340	135	288	37	348	1,458
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	16	19	62	10	50	9	55	221
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	25	35	67	21	85	7	58	298
รวม	335	329	851	215	486	106	759	3,081

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังปรากฏในภาพที่ 1.56 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าว สูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และภูเก็ต ตามลำดับ รวมทุกจังหวัดในพื้นที่ ภูธรภาค 8 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสมากที่สุดรวม 1,458 คดี คิดเป็นร้อยละ 47.32 ของจำนวน คดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มข้อหาที่ 1 ซึ่งพบว่าในฐานความผิดนี้ จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีคดีเกิดขึ้นมากที่สุด ถึงจำนวน 348 คดี ซึ่งตัวเลขใกล้เคียงกับจังหวัดนครศรีธรรมราชที่เกิดคดี 340 คดี

**ภาพที่ 1.57 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด**

ข้อหา	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	0	0	0	3	4	0	0	7
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	13	7	33	2	8	6	12	81
2.3 รีดทรัพย์	7	10	48	5	41	4	8	123
2.4 ลักทรัพย์	838	416	1,668	363	932	115	978	5,310
2.5 กรรโชกทรัพย์	5	2	8	4	5	2	6	32
2.6 ฉ้อโกง	146	79	239	19	290	42	219	1,034
2.7 ยักยอกทรัพย์	104	44	183	38	133	4	152	658
2.8 ทำลายทรัพย์	50	46	197	66	99	10	99	567
2.9 รับของโจร	24	6	44	1	45	0	27	147
2.10 ลักพาตัว	0	0	0	0	0	0	0	0
2.11 วางเพลิง	9	4	50	6	6	0	8	83
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	2	0	2	0	7	0	0	11
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	24	6	36	27	10	7	22	132
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	128	83	384	92	183	24	220	1,114
รวม	1,350	703	2,892	626	1,763	214	1,751	9,299

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.57 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ภูเก็ต และสุราษฎร์ธานี ตามลำดับ โดยภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุดจำนวน 5,310 คดี คิดเป็นร้อยละ 57.10 ของจำนวนรวมข้อหาทั้งหมด ในพื้นที่ภูธรภาค 8 หากพิจารณาความผิดฐานลักทรัพย์จะพบว่าจังหวัดนครศรีธรรมราชเกิดคดีมากที่สุด เป็นจำนวน 1,668 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.41 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

**ภาพที่ 1.58 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธร
ภาค 8 รวม 7 จังหวัด**

ข้อหา	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	0	3	4	0	18	0	6	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	181	66	2	19	68	51	387
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	19	2	6	0	8	0	4	39
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	24	2	6	2	51	0	31	116
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	26	146	171	56	247	36	296	978
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	0	1	4	0	15	0	6	26
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	55	87	96	41	13	54	93	439
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	15	28	27	35	19	31	13	168
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	50	12	35	68	0	325	176	666
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	14	4	40	2	3	0	20	83
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	10	0	0	4	56	9	6	85
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	36	52	2	8	0	89	187
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	13	9	25	2	74	70	41	234
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	3	9	6	11	5	41	17	92
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	23	31	86	9	32	21	44	246
3.17 พ.ร.บ.ทวงถามหนี้	2	2	20	5	0	0	9	38
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	351	19	247	48	302	37	239	1,243
รวม	605	572	891	287	870	692	1,141	5,058

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.58 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และภูเก็ต ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 8 มีการแจ้งความคดีที่เกี่ยวข้องกับฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์มากที่สุดรวม 1,243 คดี คิดเป็นร้อยละ 24.57 ซึ่งความผิดฐานนี้จังหวัดกระบี่พบมากที่สุดจำนวน 351 คดี ภาพรวมคดีรับแจ้งความทุกจังหวัด รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ รวมจำนวน 978 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.34 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

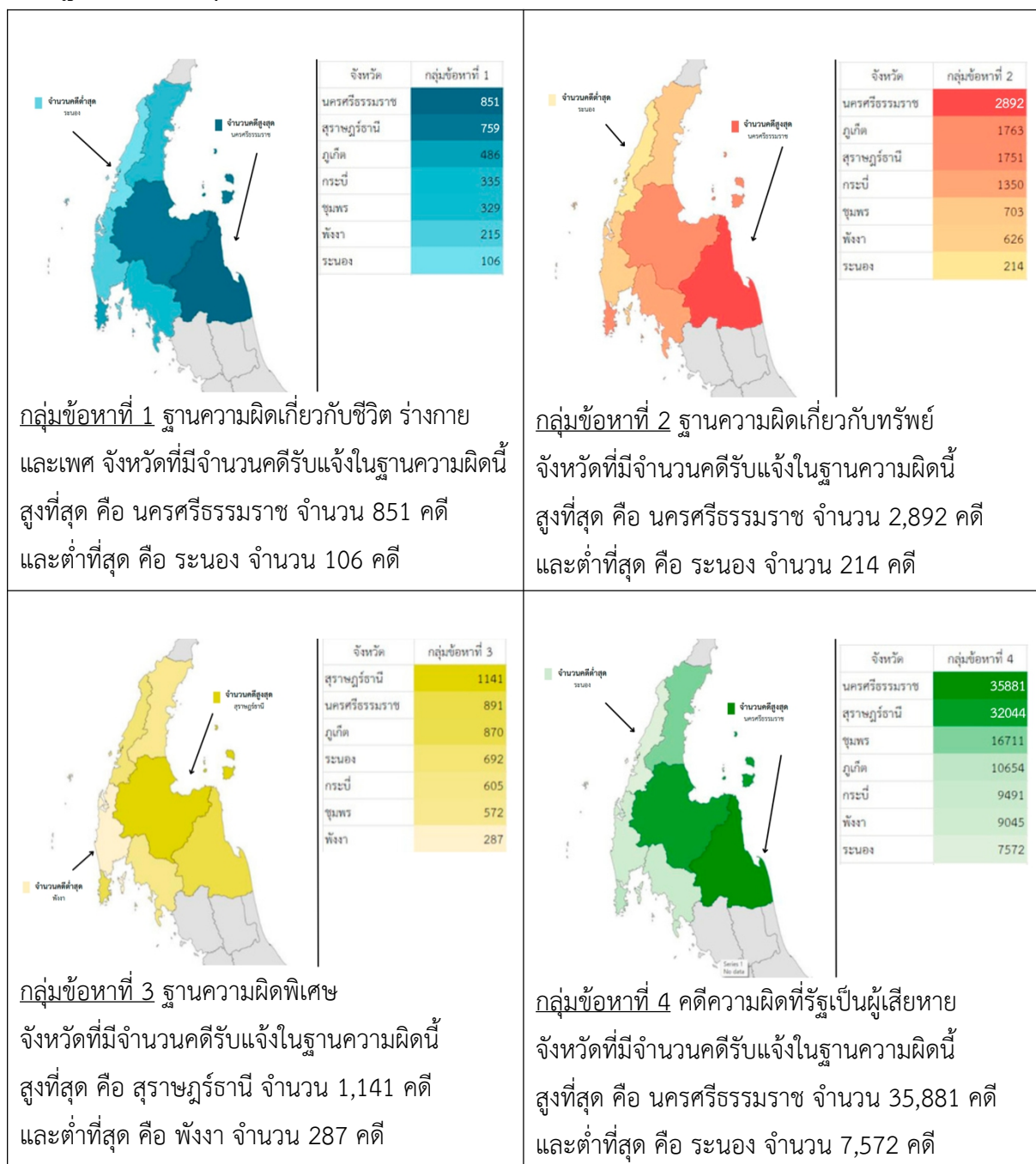
ภาพที่ 1.59 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 8 รวม 7 จังหวัด

ข้อหา	กระบี่	ชุมพร	นครศรีธรรมราช	พังงา	ภูเก็ต	ระนอง	สุราษฎร์ธานี	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	4	36	28	7	70	2	97	244
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	70	139	85	33	182	20	230	759
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	2	5	0	0	7
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	6	0	0	0	0	0	0	6
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,665	1,403	2,314	793	772	705	1,968	9,620
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	908	492	3,910	284	390	239	1,990	8,213
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	2,621	2,505	4,056	1,654	2,212	765	2,970	16,783
4.1.9 เสพยาเสพติด	1,699	5,733	17,556	3,434	3,234	2,776	16,219	50,651
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	12	19	39	13	6	22	23	134
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	8	13	32	10	8	3	29	103
4.2.2 อาวุธปืนธรรมดา(ไม่มีทะเบียน)	872	1,239	2,263	444	331	437	2,317	7,903
4.2.3 อาวุธปืนธรรมดา(มีทะเบียน)	232	379	754	114	87	99	1,029	2,694
4.2.4 วัตถุระเบิด	2	7	24	0	5	4	0	42
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	368	704	1,213	684	163	324	1,323	4,779
4.3.1 บ่อนการพนัน	9	0	19	13	16	0	49	106
4.3.2 สลากกินรวม	284	197	979	145	57	189	382	2,233
4.3.3 ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	18	7	19	11	39	7	104	205
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	567	1,002	1,591	507	709	494	1,745	6,615
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สืบค้น/สิ่งผิดกฎหมาย	4	2	8	0	0	7	0	21
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	82	2,049	74	363	891	1,131	464	5,054
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	46	67	618	0	1,159	258	263	2,411
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	10	714	80	502	168	80	413	1,967
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	2	4	19	31	108	4	346	514
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	2	0	8	1	32	6	31	80
4.10 พรกการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	0	7	0	1	0	0	8
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์	0	0	185	0	9	0	52	246
รวม	9,491	16,711	35,881	9,045	10,654	7,572	32,044	121,398

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.59 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 8 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 8 พบว่า มีจำนวนคดีรับแจ้งความที่เกี่ยวข้องกับความผิดด้านยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.18 ของจำนวนคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8 โดยสังเกตได้ว่ามีสถิติการรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดเกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสุราษฎร์ธานีสูงกว่าสถิติคดีรับแจ้งความในความผิดประเภทอื่นในทุกจังหวัด ซึ่งกว่าร้อยละ 41.72 เป็นคดีรับแจ้งข้อหาเสพยาเสพติดเมื่อเปรียบเทียบกับข้อหาทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 8

ภาพที่ 1.60 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 8 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

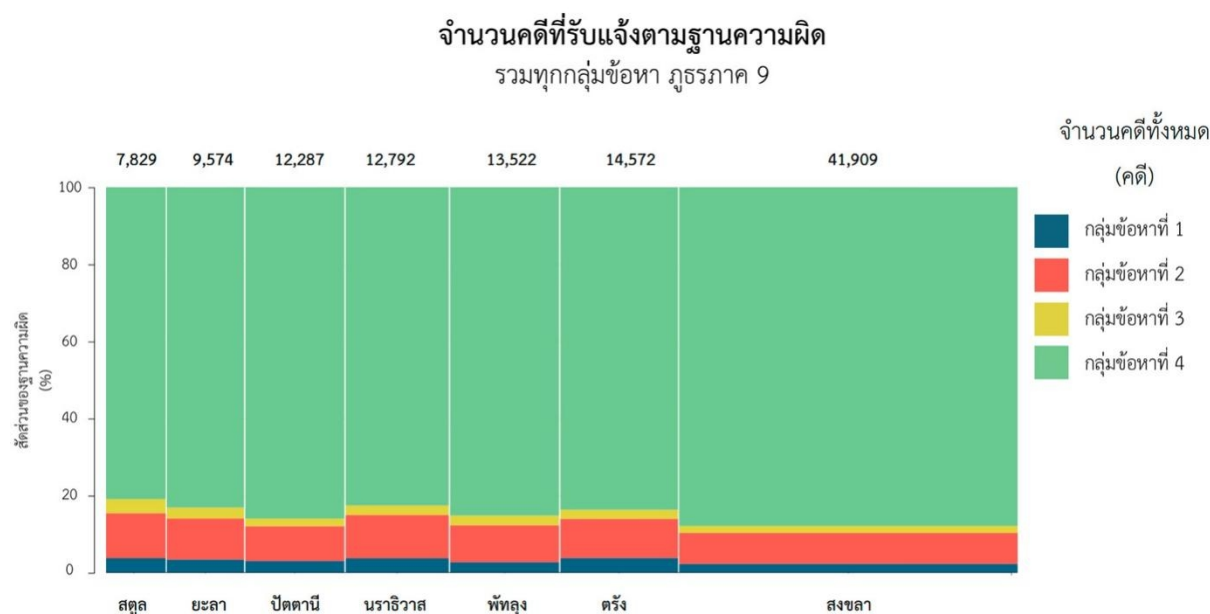
1.3.9 สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรภาค 9

ตารางที่ 1.32 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

รวม สถานีตำรวจภูธรภาค 9 (ภ.9) 7 จังหวัด							
ลักษณะความผิด	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล
กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	539	465	359	356	317	912	286
กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	1,481	1,439	1,110	1,294	1,017	3,375	913
กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ	344	312	242	340	274	748	287
กลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	12,208	10,576	10,576	11,532	7,966	36,874	6,343
รวม	14,572	12,792	12,287	13,522	9,574	41,909	7,829

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ภาพที่ 1.61 จำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนคดีรับแจ้งความของพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 9 ซึ่งประกอบไปด้วย จังหวัดตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา สงขลา และสตูล จำแนกตามกลุ่มข้อหาทั้ง 4 ประเภทดังที่ปรากฏในตารางที่ 1.32 และภาพที่ 1.61 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และพัทลุง ตามลำดับ พบว่าโดยส่วนมากเป็นคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 85.41 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 คดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 9.45 นอกจากนี้ สังเกตได้ว่าจำนวนคดีรับแจ้งในพื้นที่จังหวัดสงขลานั้นสูงกว่าจำนวนคดีรับแจ้งในจังหวัดอื่นทุกกลุ่มข้อหาอย่างเห็นได้ชัด และคิดเป็นสัดส่วนถึงร้อยละ 37.26 ของจำนวนคดีรับแจ้งทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.62 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ข้อหา	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
1.1 ฆ่าผู้อื่น	79	121	72	58	41	98	35	504
1.2 ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	2	12	2	4	9	13	2	44
1.3 พยายามฆ่า	165	160	83	103	95	141	74	821
1.4 ทำร้ายร่างกาย(สาหัส)	146	129	115	132	117	478	136	1,253
1.5 ข่มขืนกระทำชำเรา	59	19	41	18	32	94	20	283
1.6 อื่นๆเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ	88	24	46	41	23	88	19	329
รวม	539	465	359	356	317	912	286	3,234

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.62 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการแจ้งความคดีทำร้ายร่างกายสาหัสมากที่สุดรวม 1,253 คดี คิดเป็นร้อยละ 38.74 ภาพรวมคดีทุกจังหวัดอันดับรองลงมา คือ คดีพยายามฆ่าจำนวน 821 คดี คิดเป็นร้อยละ 25.39 และคดีฆ่าผู้อื่น 504 คดี คิดเป็นร้อยละ 15.58 ตามลำดับ

ภาพที่ 1.63 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ข้อหา	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
2.1 ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	12	12	0	4	8	7	47
2.2 จี้ทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	4	15	13	7	10	48	12	109
2.3 ชิงทรัพย์	20	18	13	16	9	75	13	164
2.4 ลักทรัพย์	756	887	661	700	581	1,902	504	5,991
2.5 กระชากทรัพย์	9	2	0	1	0	14	3	29
2.6 ฉ้อโกง	137	172	136	165	141	341	62	1,154
2.7 ยักยอกทรัพย์	141	49	23	62	49	178	39	541
2.8 ทำให้อยู่อาศัยเสียหาย	142	63	41	92	64	208	73	683
2.9 รับของโจร	59	41	53	33	34	115	33	368
2.10 ลักพาทรัพย์	0	0	0	0	2	6	0	8
2.11 วางเพลิง	30	12	15	14	3	44	3	121
2.12 ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	0	2	4	2	2	6	2	18
2.13 ฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์	18	39	38	22	27	79	14	237
2.14 อื่นๆเกี่ยวกับทรัพย์	161	127	101	180	91	351	148	1,159
รวม	1,481	1,439	1,110	1,294	1,017	3,375	913	10,629

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุติธรรมตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.63 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และนราธิวาส ตามลำดับ โดยภาพรวมในทุกพื้นที่ที่สถานีตำรวจภูธรภาค 9 มีการรับแจ้งความคดีลักทรัพย์มากที่สุด โดยรวมทุกจังหวัดคิดเป็น 5,991 คดี คิดเป็นร้อยละ 56.36 ซึ่งพบว่าจังหวัดสงขลาที่มีจำนวนคดีเกิดขึ้นมากที่สุด 1,902 คดี คิดเป็นร้อยละ 31.75 ของจำนวนคดีลักทรัพย์ ทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 ภาพรวมคดีในทุกพื้นที่อันดับรองลงมาที่น่าสนใจหากไม่นับรวมความผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับทรัพย์ คือ ความผิดฉ้อโกงมีจำนวนคดีรับแจ้งความร้อยละ 10.86 อีกทั้ง ยังพบว่าความผิดข้อหานี้ จังหวัดสงขลาที่มีจำนวนคดีเกิดขึ้นมากที่สุดเช่นเดียวกัน

ภาพที่ 1.64 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดพิเศษในแต่ละลักษณะความผิด สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด

ข้อหา	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม	
3.1 พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	19	0	0	0	0	1	0	11	31
3.2 พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	0	0	2	0	0	0	6	8	16
3.3 พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	12	0	0	10	0	0	13	6	41
3.4 พ.ร.บ.สิทธิบัตร	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3.5 พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	0	0	0	0	0	0	15	0	15
3.6 พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	35	67	102	53	18	65	40	380	
3.7 ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (ป.อาญา ม. 269/1-269/7)	2	0	4	10	0	13	0	29	
3.8 พ.ร.บ.ป่าไม้	67	75	16	10	16	30	82	296	
3.9 พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	36	3	4	2	2	11	13	71	
3.10 พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	42	0	0	98	0	4	51	195	
3.11 พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	9	26	15	14	8	77	11	160	
3.12 พ.ร.บ.สิ่งแวดล้อม	6	14	3	19	0	22	6	70	
3.13 พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	0	0	0	14	0	23	8	45	
3.14 พ.ร.บ. ศุลกากร	22	109	38	20	58	187	19	453	
3.15 พ.ร.บ. พอกเงิน	0	4	7	0	13	17	0	41	
3.16 พ.ร.บ. ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	62	4	4	41	7	64	16	198	
3.17 พ.ร.บ.ทวงถามหนี้	0	0	0	0	4	13	2	19	
3.18 ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	32	10	47	49	147	188	14	487	
รวม	344	312	242	340	274	748	287	2,547	

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษ ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.64 พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และพัทลุง ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในพื้นที่ภูธรภาค 9 มีการแจ้งความคดีตามฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์สูงที่สุด รวมเป็นจำนวน 487 คดี คิดเป็นร้อยละ 19.12 รองลงมา คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติศุลกากร รวม 453 คดี คิดเป็นร้อยละ 17.79 และคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ จำนวน 380 คดี คิดเป็นร้อยละ 14.92 ตามลำดับ

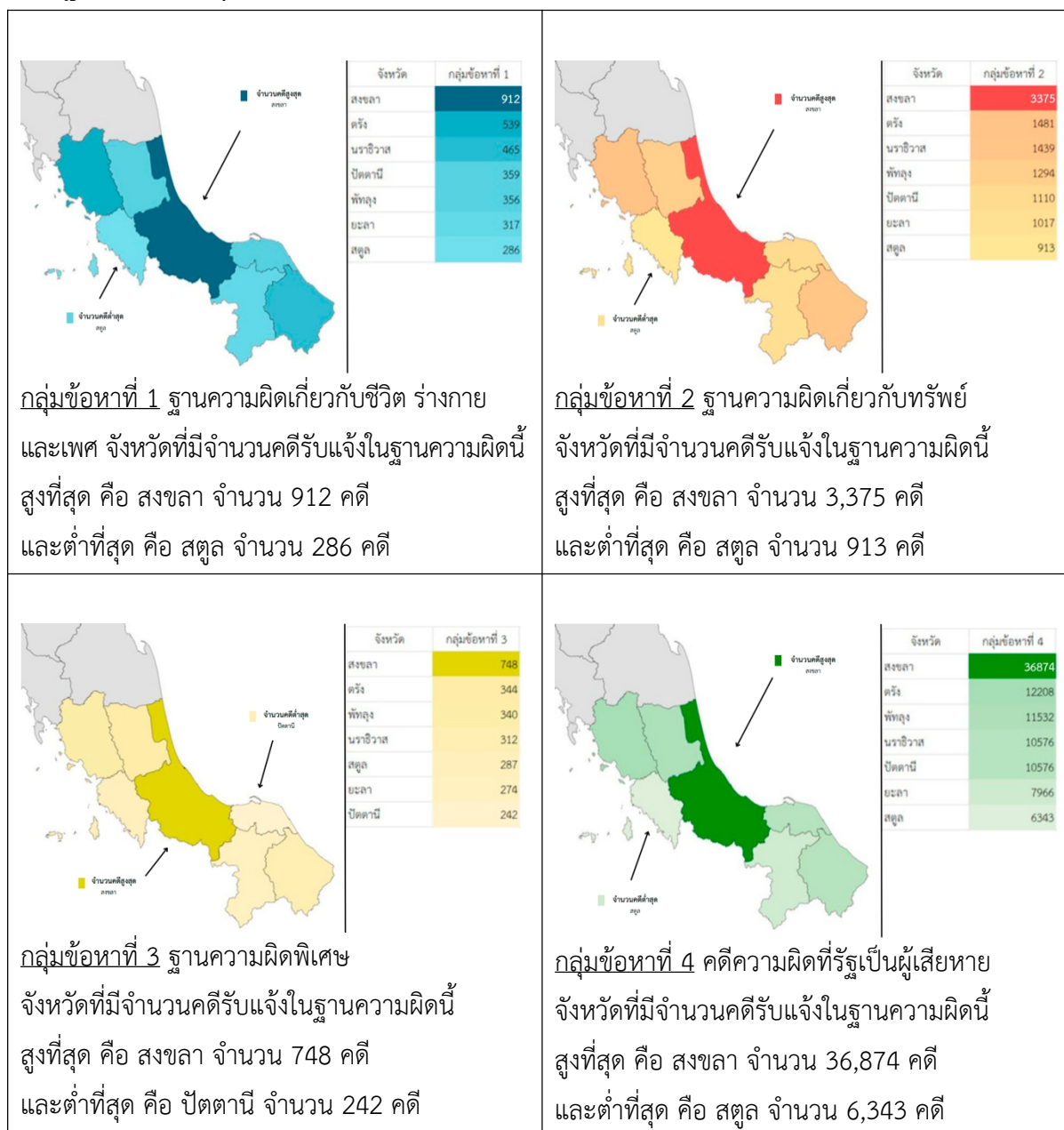
**ภาพที่ 1.65 จำนวนคดีรับแจ้งความตามฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในแต่ละลักษณะความผิด
สถานีตำรวจภูธรภาค 9 รวม 7 จังหวัด**

ข้อหา	ตรัง	นราธิวาส	ปัตตานี	พัทลุง	ยะลา	สงขลา	สตูล	รวม
4.1.1 ยาเสพติด	36	77	50	11	35	166	29	404
4.1.2 ยาเสพติด (ผลิต)	84	214	135	87	122	281	191	1,114
4.1.3 ยาเสพติด (นำเข้า)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.4 ยาเสพติด (ส่งออก)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.5 ยาเสพติด (จำหน่าย)	1,305	1,405	1,449	1,098	1,219	1,932	570	8,978
4.1.6 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	0	0	0	0	0	0	0	0
4.1.7 ยาเสพติด (ครอบครอง)	351	150	966	2,868	422	681	226	5,664
4.1.8 ยาเสพติด (ครอบครองเพื่อเสพ)	1,150	2,313	1,591	227	2,318	5,522	823	13,944
4.1.9 เสพยาเสพติด	5,751	4,289	5,630	4,763	3,113	18,424	2,785	44,755
4.1.10 ยาเสพติด อื่นๆ	15	15	15	5	8	34	9	101
4.2.1 อาวุธปืนสงคราม(ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	20	59	30	11	20	25	6	171
4.2.2 อาวุธปืนสงคราม(ไม่มีทะเบียน)	931	623	365	698	389	986	370	4,362
4.2.3 อาวุธปืนสงคราม(มีทะเบียน)	184	307	124	261	122	304	132	1,434
4.2.4 วัตถุระเบิด	0	49	14	0	19	3	0	85
4.2.5 อาวุธ อื่นๆ	356	42	29	140	19	1,356	869	2,811
4.3.1 บ่อนการพนัน	9	0	0	0	0	0	0	9
4.3.2 สลากกินรวบ	35	0	4	319	21	84	4	467
4.3.3 หายผลฟุตบอล/ออนไลน์	3	12	9	8	3	163	18	216
4.3.4 การพนัน อื่นๆ	336	222	33	793	40	668	58	2,150
4.4 ความผิดเกี่ยวกับวัตถุ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	12	6	6	2	5	32	2	65
4.5 ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คนเข้าเมือง	1,451	770	126	144	57	878	30	3,456
4.6 ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	111	0	0	95	32	5,314	217	5,769
4.7 ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	5	0	0	2	2	16	4	29
4.8 พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551	22	6	0	0	0	5	0	33
4.9 พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.2493	41	6	0	0	0	0	0	47
4.10 พ.ร.กการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548	0	11	0	0	0	0	0	11
4.11 ฐานความผิดการพนันที่กระทำความผิดคอมพิวเตอร์	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม	12,208	10,576	10,576	11,532	7,966	36,874	6,343	96,075

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาสถิติการรับแจ้งความกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.65 ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนคดีที่มีการรับแจ้งความมากที่สุดนั้น พบว่า สถานีตำรวจภูธรภาค 9 จังหวัดที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ จังหวัดสงขลา ตรัง และพัทลุง ตามลำดับ ภาพรวมทุกจังหวัดในภาค 9 พบว่า มีสถิติคดีรับแจ้งเกี่ยวกับด้านยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 78.02 และในกลุ่มความผิดด้านยาเสพติดพบว่าข้อหาเสพยาเสพติดมีจำนวนมากที่สุดถึง 44,755 คดี คิดเป็นร้อยละ 46.58 ของจำนวนคดีรับแจ้งความกลุ่มคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายทั้งหมดในพื้นที่ภูธรภาค 9 นอกจากนี้ ยังสังเกตได้ว่าจังหวัดสงขลา มีสถิติรับแจ้งความคดีเสพยาเสพติดสูงที่สุด โดยมีมากถึง 18,424 คดี คิดเป็นร้อยละ 41.17 ของจำนวนข้อหาเสพยาเสพติดทั้งหมดเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในพื้นที่ภูธรภาค 9

ภาพที่ 1.66 แผนที่แสดงจำนวนคดีรับแจ้งความแต่ละจังหวัดในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรภาค 9 ตามฐานความผิดกลุ่มต่าง ๆ

ที่มา : กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 ม.ค. 67

ส่วนที่ 2 กระบวนการดำเนินคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติปริมาณและสัดส่วนคดีที่เข้าสู่การดำเนินการในชั้นพนักงานอัยการ ตลอดจนการนำเสนอปริมาณคดีที่เสร็จสิ้นไปจากกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรม ซึ่งแบ่งการรายงานข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน คือ สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ สถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และสถิติคดีศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ

การดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ จากสถิติและปริมาณการรับสำนวนความอาญารับใหม่ทั่วประเทศของสำนักงานอัยการสูงสุด พ.ศ. 2565 – 2566

ตารางที่ 2.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานในชั้นพนักงานอัยการ จำนวนของคดีอาญารับใหม่แบ่งตามประเภทสำนวน

ประเภทสำนวนความอาญารับใหม่	จำนวน		สัดส่วน	
	2565	2566	ร้อยละของสำนวนปี พ.ศ. 2566	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
1. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	577,471	496,128	67.61	-14.09
2. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (ไม่รวมคดีเปรียบเทียบปรับ)	29,223	33,901	4.62	16.01
3. ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	246,593	195,343	26.62	-20.78
4. ความอาญาไม่ปรากฏผู้กระทำความผิด	9,708	7,893	1.08	-18.70
5. ความอาญาที่แตกต่าง	297	233	0.03	-21.55
6. ชั้นสูตรพลิกศพ	337	274	0.04	-18.69
7. สำนวนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด	30,110	-	-	00.00
รวม	893,739	733,772	100.00	-17.90

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

หมายเหตุ : ไม่มีการรายงานสำนวนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด เนื่องจาก พ.ร.บ. ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พ.ศ. 2545 ได้ถูกยกเลิกไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติดซึ่งมีผลบังคับใช้วันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2564

จากตารางที่ 2.1 ตามประเภทสำนวนความอาญารับใหม่ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวน 733,772 คดี ประกอบด้วย ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา มีสัดส่วนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67.61 รองลงมา คือ ความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาเฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ คิดเป็นร้อยละ 26.62 โดยภาพรวมทุกประเภทคดีในปี พ.ศ. 2566 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2565 นั้น พบว่าประเภทสำนวนความอาญารับใหม่มีปริมาณลดลงจากปีก่อนหน้า 159,967 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 17.90 โดยมีการลดลงในทุกประเภทของความอาญา ยกเว้นความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาที่ไม่รวมคดีเปรียบเทียบปรับ มีจำนวนสำนวนเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 16.01

คดีอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหา

ตารางที่ 2.2 จำนวนของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน (คดี)		สัดส่วน	
	2565	2566	ร้อยละของจำนวนคดีปี พ.ศ. 2566	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
ค้างมาจากปีก่อนหน้า	20,278	19,377	3.76	-4.44
รับใหม่	577,471	496,128	96.24	-14.09
รวม	597,749	515,505	100.00	-13.76

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนปริมาณคดีของผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาทั้งหมด 515,505 คดี ลดลงจากปีก่อนหน้า 82,244 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 13.76 โดยภาพรวมปี พ.ศ. 2566 นั้น พบว่าคดีส่วนใหญ่เป็นคดีรับใหม่มากถึงร้อยละ 96.24 และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 3.76 ตามตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.3 จำนวนของคดีที่เสร็จไปและค้างไปของบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

บัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	จำนวน (คดี)		สัดส่วน	
	2565	2566	ร้อยละของจำนวนคดีปี พ.ศ. 2566	ร้อยละของการเปลี่ยนแปลง
เสร็จสิ้นไป	578,372	495,517	96.12	-14.33
ค้างไป	19,377	19,988	3.88	3.15
รวม	597,749	515,505	100.00	-13.76

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

จากตารางที่ 2.3 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 ภาพรวมของคดีความอาญาที่ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมามีจำนวนทั้งสิ้น 515,505 คดี นั้น ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วร้อยละ 96.12 และค้างไปร้อยละ 3.88

ตารางที่ 2.4 จำนวนของการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา

การฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา	2565		2566	
	2565	สัดส่วน	2566	สัดส่วน
ฟ้องศาล	562,322	97.22	481,077	97.09
ไม่ฟ้องศาล	3,513	0.61	3,097	0.62
ยุติการดำเนินคดี	2,753	0.48	2,209	0.45
อื่น ๆ	9,784	1.69	9,134	1.84
รวม	578,372	100.00	495,517	100.00

หมายเหตุ : อื่น ๆ เช่น กรณีคืนสำนวน , ผู้ต้องหาเสียชีวิต , ผู้ต้องหาหลบหนีในชั้นพนักงานอัยการ เป็นต้น

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด

ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

จากตารางที่ 2.4 แสดงจำนวนและสัดส่วนร้อยละการฟ้องตามบัญชีความอาญาปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 คดีส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.09 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้องต่อศาลและคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับสถิติการดำเนินงานในปี พ.ศ. 2565

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
1. ความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ฯ มาตรา 107-112	28	80	108	76	0	0	5	81	75.00	27	25.00
2. ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐฯ มาตรา 113-129	10	27	37	10	4	1	12	27	72.97	10	27.03
3. ความผิดต่อสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ มาตรา 130-135	1	3	4	3	0	0	0	3	75.00	1	25.00
3/1. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย มาตรา 135/1 - 135/4	15	73	88	33	8	0	40	81	92.05	7	7.95
4. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน มาตรา 136-146	99	556	655	446	45	5	34	530	80.92	125	19.08
5. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ มาตรา 147-166	1,064	1,707	2,771	1047	70	9	469	1,595	57.56	1176	42.44
6. ความผิดต่อเจ้าพนักงานในการยุติธรรม มาตรา 167-199	110	286	396	167	75	11	37	290	73.23	106	26.77
7. ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา 200-205	4	5	9	3	0	0	3	6	66.67	3	33.33
8. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มาตรา 206-208	0	18	18	18	0	0	0	18	100.00	0	0.00

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
9. ความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช้องโจร มาตรา 209-214	15	115	130	104	3	0	4	111	85.38	19	14.62
10. ความผิดฐานก่อการจลาจล มาตรา 215-216	5	12	17	9	1	0	1	11	64.71	6	35.29
11. ความผิดฐานวางเพลิงเผาทรัพย์ มาตรา 217-219	33	664	697	642	7	0	15	664	95.27	33	4.73
12. ความผิดฐานกระทำให้เกิดเพลิงไหม้ มาตรา 220,225	45	211	256	194	5	0	12	211	82.42	45	17.58
13. ความผิดฐานเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตราย ต่อประชาชน มาตรา 221,222,226-239	0	13	13	10	0	1	1	12	92.31	1	7.69
14. ความผิดเกี่ยวกับเงินตรา มาตรา 240-249	21	70	91	67	0	1	8	76	83.52	15	16.48
15. ความผิดเกี่ยวกับดวงตราแสตมป์และตัว มาตรา 250-263	1	33	34	33	0	0	1	34	100.00	0	0.00
16. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร มาตรา 264-269	625	1,688	2,313	1362	97	15	270	1,744	75.40	569	24.60
16/1. ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ มาตรา 269/1-269/7	49	153	202	93	14	1	31	139	68.81	63	31.19

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
16/2. ความผิดเกี่ยวกับหนังสือเดินทาง มาตรา 269/8-269/15	-	53	53	48	0	0	4	52	98.11	1	1.89
17. ความผิดเกี่ยวกับการค้า มาตรา 270-275	24	68	92	62	3	1	6	72	78.26	20	21.74
18. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา มาตรา 276-277	229	2,240	2,469	2,104	19	6	63	2,192	88.78	277	11.22
19. ความผิดเกี่ยวกับเพศอื่น ๆ มาตรา 278-287/2	163	1,827	1,990	1,663	18	13	58	1,752	88.04	238	11.96
20. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา มาตรา 288-289	149	1,477	1,626	1,366	40	2	50	1,458	89.67	168	10.33
21. ความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่น มาตรา 288,289,80,81	359	2,850	3,209	2,607	47	8	110	2,772	86.38	437	13.62
22. ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา มาตรา 290	26	314	340	287	4	0	20	311	91.47	29	8.53
23. ความผิดฐานกระทำให้อื่นตาย โดยประมาท มาตรา 291	577	5,188	5,765	4,876	61	18	101	5,056	87.70	709	12.30
24. ความผิดต่อชีวิตอื่น ๆ มาตรา 292-294	6	64	70	61	0	0	5	66	94.29	4	5.71

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
25. ความผิดต่อร่างกาย มาตรา 295-300	624	10,691	11,315	9,980	93	56	404	10,533	93.09	782	6.91
26. ความผิดฐานทำให้แท้งลูกและทอดทิ้งเด็ก ฯลฯ มาตรา 301-308	0	12	12	11	1	0	0	12	100.00	0	0.00
27. ความผิดต่อเสรีภาพ มาตรา 309-321	70	466	536	391	25	4	35	455	84.89	81	15.11
28. ความผิดฐานเปิดเผยความลับและหมิ่นประมาท มาตรา 322-333	775	2,820	3,595	2,044	406	141	239	2,830	78.72	765	21.28
29. ความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ทวิ	1,606	28,927	30,533	27,258	292	62	758	28,370	92.92	2163	7.08
30. ความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ มาตรา 336	37	794	831	776	8	0	9	793	95.43	38	4.57
31. ความผิดฐานกรรโชก มาตรา 337	29	175	204	157	7	1	13	178	87.25	26	12.75
32. ความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ มาตรา 338	10	56	66	47	2	0	6	55	83.33	11	16.67
33. ความผิดฐานชิงทรัพย์ มาตรา 339, 339 ทวิ	40	676	716	645	2	0	24	671	93.72	45	6.28
34. ความผิดฐานปล้นทรัพย์ มาตรา 340, 340 ทวิ	27	163	190	147	9	1	4	161	84.74	29	15.26
35. ความผิดฐานฉ้อโกง มาตรา 341-348	2,567	11,319	13,886	8,648	347	380	1,627	11,002	79.23	2884	20.77
36. ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้ มาตรา 349-351	53	199	252	149	16	10	23	198	78.57	54	21.43
37. ความผิดฐานยักยอก มาตรา 352-356	817	4,465	5,282	3,602	169	222	510	4,503	85.25	779	14.75
38. ความผิดฐานรับของโจร มาตรา 357	58	275	333	247	17	3	16	283	84.98	50	15.02

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
39. ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ มาตรา 358-361	174	1,599	1,773	1,418	62	40	73	1,593	89.85	180	10.15
40. ความผิดฐานบุกรุก มาตรา 362-366	607	4,914	5,521	4,391	209	46	213	4,859	88.01	662	11.99
40/1. ความผิดเกี่ยวกับศพ มาตรา 366/1 - 366/4	4	6	10	7	0	0	1	8	80.00	2	20.00
41. ความผิดหลู่โทษ มาตรา 367-398	82	1,490	1,572	1,384	36	25	44	1,489	94.72	83	5.28
42. ประมวลรัษฎากร	22	88	110	78	4	1	7	90	81.82	20	18.18
43. พระราชบัญญัติศุลกากร	349	980	1,329	1,064	7	30	77	1,178	88.64	151	11.36
44. พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต	29	302	331	291	5	1	17	314	94.86	17	5.14
45. ความผิดเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรอื่น ๆ	15	32	47	32	0	2	3	37	78.72	10	21.28
46. พระราชบัญญัติยา	39	270	309	244	1	3	18	266	86.08	43	13.92
47. พระราชบัญญัติวิชาชีพเวชกรรม, การประกอบโรคศิลปะ	7	17	24	21	0	0	2	23	95.83	1	4.17
48. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ได้)	803	19,260	20,063	19,117	72	8	157	19,354	96.47	709	3.53
49. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ (ที่ออกใบอนุญาตให้ไม่ได้)	328	4,967	5,295	4,969	11	2	68	5,050	95.37	245	4.63
50. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันสลากกินรวบ)	5	3,059	3,064	3,046	0	1	12	3,059	99.84	5	0.16

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
51. พระราชบัญญัติการพนัน (การพนันอื่น ๆ)	53	16,305	16,358	16,158	9	60	77	16,304	99.67	54	0.33
52. พระราชบัญญัติรับราชการทหาร	20	6,485	6,505	6,459	16	2	15	6,492	99.80	13	0.20
53. พระราชบัญญัติป่าไม้, ป่าสงวนแห่งชาติ, อุทยานแห่งชาติ	628	1,897	2,525	1,635	97	6	108	1,846	73.11	679	26.89
54. พระราชกำหนดการประมง	22	260	282	181	2	6	69	258	91.49	24	8.51
55. พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง	96	21,722	21,818	21,497	21	19	162	21,699	99.45	119	0.55
56. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ	2,269	211,717	213,986	210,398	71	418	1199	212,086	99.11	1900	0.89
57. พระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท	40	2,247	2,287	2,235	1	1	27	2,264	98.99	23	1.01
57/1. ประมวลกฎหมายยาเสพติด (สารระเหย)	1	118	119	116	0	0	2	118	99.16	1	0.84
58. พระราชบัญญัติแร่	2	11	13	4	1	0	0	5	38.46	8	61.54
59. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	8	63	71	62	1	0	3	66	92.96	5	7.04
60. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค	646	1,997	2,643	1,788	94	166	162	2,210	83.62	433	16.38
61. พระราชบัญญัติโรงงาน	12	43	55	29	1	1	16	47	85.45	8	14.55

ตารางที่ 2.5 ภาพรวมบัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา (จำนวนคดีทั้งหมด ลักษณะคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่เสร็จ จำนวนคดีที่ค้าง) จำแนกตามลักษณะความผิดประจำปี พ.ศ. 2566

ประเภทคดี	ค้างมา	รับใหม่	รวม	รวมเสร็จไปโดย				รวม	ร้อยละคดี	ค้างไป	ร้อยละคดี
				ฟ้องศาล	ไม่ฟ้อง	ยุติการดำเนินคดี	อย่างอื่น	เสร็จไป	ที่เสร็จไป		ที่ค้างไป
	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง	เรื่อง
62. พระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ	18	35	53	29	5	0	5	39	73.58	14	26.42
63. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ	22	20	42	16	1	0	0	17	40.48	25	59.52
64. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด	36	518	554	304	2	0	203	509	91.88	45	8.12
65. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	234	1,109	1,343	914	28	25	124	1,091	81.24	252	18.76
66. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่น)	101	77,342	77,443	76,975	9	102	175	77,261	99.76	182	0.24
67. พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ผู้ขับขี่เสพยาเสพติดให้โทษและวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท)	154	11,303	11,457	11,336	2	23	70	11,431	99.77	26	0.23
68. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	67	253	320	194	5	2	33	234	73.13	86	26.88
69. ความผิดอื่น ๆ	2,113	24,866	26,979	23,192	409	247	964	24,812	91.97	2,167	8.03
รวมทั้งสิ้น	19,377	496,128	515,505	481,077	3,097	2,209	9,134	495,517	96.12	19,988	3.88

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

จากตารางที่ 2.5 พบว่า คดีความอาญากรณีปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมาที่มีจำนวนคดีสูงสุด 3 อันดับแรก หากไม่นับรวมคดีความผิดอื่น ๆ คือ คดีที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษรวม 213,986 คดี รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบกกรณีขับรถขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นรวม 77,443 คดี และความผิดฐานลักทรัพย์ มาตรา 334-335 ทวิ จำนวนรวมทั้งสิ้น 30,533 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 2.6 บัญชีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ) ปี พ.ศ. 2564 – 2565

จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา (เฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ)	คำสั่งอัยการ (จำนวน)				จำนวนเรื่อง ที่เสร็จ	จำนวนเรื่อง ที่ค้าง
	เห็นด้วย	ไม่พ้อง	ให้ส่งตัว มาพ้อง	อื่น ๆ		
พ.ศ. 2564	422,305	0	0	3,490	425,795	5
พ.ศ. 2565	242,868	0	21	3,426	246,315	283
พ.ศ. 2566	192,602	0	2	2,733	195,337	289

ที่มา : สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศและบริหารจัดการความรู้ สำนักงานอัยการสูงสุด ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 29 เม.ย. 67

จากตารางที่ 2.6 พบว่า จำนวนความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมาเฉพาะคดีเปรียบเทียบปรับ ในปี พ.ศ. 2566 นั้น มีจำนวนเรื่องที่พิจารณาเสร็จสิ้น และจำนวนเรื่องที่ค้างรวมกันแล้ว ลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 20.67 และหากพิจารณาเฉพาะจำนวนเรื่องที่พิจารณาเสร็จสิ้นไปเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2565-2566 จะพบว่า ลดลงจากปีก่อนมากถึง 50,978 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 20.70

2.2 สถิติคดีอาญาศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

รายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในส่วนนี้เป็นการนำเสนอสถิติปริมาณคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2566 มีข้อมูลที่น่าสนใจในการนำเสนอ ดังนี้

2.2.1 คดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น

คดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรตามตารางที่ 2.7 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนปริมาณคดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นรวมทั้งสิ้น 553,913 คดี โดยแบ่งเป็น คดีรับใหม่จำนวน 506,799 คดี คดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 47,114 คดี ซึ่งคดีรับใหม่ในปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 91.49 ของความผิดในคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร และคดีค้างมาจากปีก่อนหน้ามีเพียงร้อยละ 8.51 เท่านั้น

ตารางที่ 2.7 จำนวนและร้อยละของคดีค้างมาและคดีรับใหม่ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีอาญาชั้นฟ้องศาลของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2566

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีรับใหม่	506,799	91.49
คดีค้างมา	47,114	8.51
รวม	553,913	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

2.2.2 การพิจารณาคดีอาญาเสร็จไป

ประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานะคดีอาญาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

บัญชีความอาญาชั้นฟ้องศาลชั้นต้น	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่เสร็จไป	517,359	93.40
คดีที่ค้างไป	36,554	6.60
รวม	553,913	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.8 เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร โดยแบ่งออกเป็นคดีที่เสร็จไปและคดีที่ค้างไปต่อไป พบว่า มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 553,913 คดี ทั้งนี้ คดีที่เสร็จสิ้นไป คิดเป็นร้อยละ 93.40 ของคดีอาญาทั้งหมดที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น ซึ่งมีเพียงร้อยละ 6.60 เท่านั้นที่เป็นคดีค้างและโอนไปในปีถัดไป

ตารางที่ 2.9 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีที่เสร็จไป) ของศาลชั้นต้น
ทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2566	
	จำนวน	ร้อยละ
1. พิพากษา ลงโทษ (โจทก์ชนะ)	40,991	7.92
2. พิพากษา ยกฟ้อง (จำเลยชนะ)	5,445	1.05
3. โจทก์ชนะโดยจำเลยรับสารภาพ	415,917	80.39
4. ยอมความ	1,990	0.38
5. ถอนฟ้อง	12,291	2.38
6. จำหน่ายคดีชั่วคราว	18,106	3.50
7. จำหน่ายคดีอื่น ๆ	16,178	3.13
8. โดยเหตุอื่น ๆ	6,441	1.25
รวม	517,359	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 13 มีนาคม 2567

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษา ดังแสดงในตารางที่ 2.9 นั้น พบว่า จากกลุ่มคดีเสร็จไปรวมจำนวน 517,359 คดี นั้น เป็นการพิพากษาให้โจทก์ชนะถึงร้อยละ 88.31 แบ่งเป็นการพิพากษาลงโทษร้อยละ 7.92 และจำเลยรับสารภาพร้อยละ 80.39 ของคดีทั้งหมด

2.2.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการพิพากษาคดีประเด็นดังกล่าวมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 จำนวนและร้อยละคดีอาญาจำแนกตามระยะเวลาในการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น
ทั่วราชอาณาจักร

ระยะเวลาที่ใช้พิพากษาคดีเสร็จสิ้นไป	จำนวนคดีอาญา ปี พ.ศ. 2566	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 1 เดือน	404,291	78.15
2. มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	48,268	9.33
3. มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	31,549	6.10
4. มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	22,422	4.33
5. มากกว่า 1 ปี	10,829	2.09
รวม	517,359	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.10 พบว่า คดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรที่คดีเสร็จสิ้นไป มีจำนวนทั้งสิ้น 517,359 คดี ส่วนมากแล้วใช้ระยะเวลาในการพิพากษาคดีแล้วเสร็จไม่เกิน 1 เดือน โดยมีสัดส่วนคดีเป็นร้อยละ 78.15 ของคดีพิพากษาแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2566 โดยจำนวนคดีที่ใช้เวลาพิจารณานานเกินกว่า 1 เดือนขึ้นไป มีสัดส่วนลดลงเป็นลำดับ

2.2.4 การไกล่เกลี่ย

ในปีนี้สำนักงานศาลยุติธรรมได้รายงานสถิติจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร โดยจำแนกเป็นไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องคดีและหลังฟ้องคดี จากเดิมที่รายงานสถิติการไกล่เกลี่ยในภาพรวมเท่านั้น โดยมีค่าทางสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 2.11 และ ตารางที่ 2.12

ตารางที่ 2.11 จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย (ก่อนฟ้อง) ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ประเภทคดีอาญา (ปี)	คดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย			จำนำคดี	ผลการไกล่เกลี่ย		คดีอยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย
	คดียกมา	รับใหม่	รวม		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
2566	0	32	32	10	19	3	0

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

ตารางที่ 2.12 จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย (หลังฟ้อง) ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ประเภทคดีอาญา (ปี)	คดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ย			จำนำคดี	ผลการไกล่เกลี่ย		คดีอยู่ระหว่างการไกล่เกลี่ย
	คดียกมา	รับใหม่	รวม		สำเร็จ	ไม่สำเร็จ	
2566	427	11,142	11,569	903	8,069	2,271	326

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.11 และ 2.12 พบว่า จำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ในปี พ.ศ. 2565 มีทั้งสิ้น 11,601 คดี แบ่งเป็นคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องจำนวน 32 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 19 คดี คิดเป็นร้อยละ 59.38 และสถิติจำนวนคดีเข้าสู่การไกล่เกลี่ยหลังฟ้องจำนวน 11,569 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 8,069 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.75

2.2.5 การปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญา

ตารางที่ 2.13 การปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาจำแนกตามสัญชาติของผู้ต้องหา/จำเลย ของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร

ประเภทคดีอาญา (ปี)	จำนวนคำร้อง			คำสั่งศาล						ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หลบหนี หลังปล่อยตัวชั่วคราว		
				ศาลมีคำสั่งอนุญาต			ศาลมีคำสั่งไม่อนุญาต					
พ.ศ. 2566	สัญชาติไทย	สัญชาติอื่น	รวม	สัญชาติไทย	สัญชาติอื่น	รวม	สัญชาติไทย	สัญชาติอื่น	รวม	สัญชาติไทย	สัญชาติอื่น	รวม
	185,438	5,036	190,474	166,033	3,579	169,612	19,405	1,457	20,862	4,813	162	4,975

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักงานแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.13 พบว่า การปล่อยตัวชั่วคราวในคดีอาญาเมื่อจำแนกตามสัญชาติของผู้ต้องหาหรือจำเลยในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรมีจำนวนคำร้องรวม 190,474 คดี ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวรวมทั้งสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นคิดเป็นร้อยละ 89.05 กรณีศาลมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวรวมทั้งสัญชาติไทยและสัญชาติอื่นคิดเป็นร้อยละ 10.95 ภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยตัวชั่วคราวแล้วผู้ต้องหาหรือจำเลยเกิดหลบหนีคิดเป็นเพียงร้อยละ 2.93 เท่านั้น

2.3 สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.1 คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.14 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2566

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีรับใหม่	8,103	91.62
คดีที่ค้างมา	741	8.38
รวม	8,844	100

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.14 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 8,844 คดี แบ่งเป็นคดีรับใหม่จำนวน 8,103 คดี และคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าจำนวน 741 คดี คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 91.62 และ 8.38 ของจำนวนคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามลำดับ

2.3.2 การพิจารณาคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่พิพากษาคดีเสร็จไป

ตารางที่ 2.15 จำนวนและร้อยละคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

คดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
คดีที่พิพากษาแล้วเสร็จ	8,146	92.11
คดีอยู่ระหว่างการพิจารณา	698	7.89
รวม	8,844	100

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 24 มกราคม 2567

จากตารางที่ 2.15 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 จากจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งสิ้นจำนวน 8,844 คดี นั้น เป็นคดีที่พิพากษาแล้วเสร็จมากถึง 8,146 คดี คิดเป็นร้อยละ 92.11 และมีคดีที่อยู่ระหว่างการพิจารณา 698 คดี คิดเป็นร้อยละ 7.89

ตารางที่ 2.16 คดีอาญาจำแนกตามคดีเสร็จไปในแต่ละผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป) ของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

ผลการพิพากษา (เฉพาะคดีเสร็จไป)	ปี พ.ศ. 2566	
	จำนวน	ร้อยละ
1. พิพากษาลงโทษ (โจทก์ชนะ)	1,290	15.84
2. พิพากษายกฟ้อง (จำเลยชนะ)	40	0.49
3. ยอมความ	6	0.07
4. ถอนฟ้อง	27	0.33
5. จำหน่ายคดีตามมาตรา 90 (ออกจากสารบบความ)	426	5.23
6. จำหน่ายคดีตามมาตรา 132 (ยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษา)	5,153	63.26
7. จำหน่ายคดีอื่น ๆ	483	5.93
8. โดยเหตุอื่น	721	8.85
รวม	8,146	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 13 มีนาคม 2567
(หมายเหตุ : จำหน่ายคดีอื่น ๆ หรือ โดยเหตุอื่น ไม่ได้ระบุมาว่าคือเหตุใด)

เมื่อพิจารณาจำนวนคดีอาญาเสร็จไปจำแนกตามผลการพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร ดังแสดงในตารางที่ 2.16 นั้น พบว่า จากกลุ่มคดีที่พิพากษาเสร็จไปจำนวน 8,146 คดี การพิพากษาให้จำหน่ายคดีตามมาตรา 132 การยุติคดีโดยไม่มีคำพิพากษาสูงถึงร้อยละ 63.26 รองลงมา คือ พิพากษาลงโทษ (โจทก์ชนะ) คิดเป็นร้อยละ 15.84 ของจำนวนคดีอาญาเสร็จไปของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร

2.3.3 สถิติเกี่ยวกับจำเลยในคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัว

ตารางที่ 2.17 จำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลปล่อยในรอบปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเหตุแห่งการปล่อยตัวและจำแนกตามช่วงอายุ

ประเภทเหตุการณ์ \ ช่วงอายุ	ไม่เกิน 15 ปี	เกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี	เกิน 18 ปี ขึ้นไป	รวม
1. ต้องโทษในคดีอาญา	922	2,146	530	3,598
2. ศาลปล่อยแบบมีเงื่อนไข	51	250	17	318
3. ศาลปล่อยแบบไม่มีเงื่อนไข	89	105	12	206
4. ศาลปล่อยโดยใช้มาตรการพิเศษ แทนการดำเนินคดีอาญา	1,760	4,337	260	6,357
รวม	2,822	6,838	819	10,479

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 13 มีนาคม 2567

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยในคดีอาญาที่ศาลเยาวชนและครอบครัวปล่อยตัวในปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเหตุแห่งการปล่อยตัว พบว่า ศาลปล่อยโดยใช้มาตรการพิเศษแทนการดำเนินคดีอาญาจำนวน 6,357 คน คิดเป็นร้อยละ 60.66 ของจำนวนจำเลยทั้งหมด รองลงมา คือ จำเลยที่ต้องโทษในคดีอาญา มีจำนวน 3,598 คน คิดเป็นร้อยละ 34.34 ของจำนวนจำเลยทั้งหมด

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า จำเลยในศาลเยาวชนและครอบครัวส่วนมาก อยู่ในช่วงอายุเกิน 15 ปี แต่ไม่เกิน 18 ปี มีจำนวนทั้งสิ้น 6,838 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25 รองลงมา คือ จำเลยที่อายุไม่เกิน 15 ปี มีจำนวน 2,822 คน คิดเป็นร้อยละ 26.93 ของจำนวนจำเลยทั้งหมด

ตารางที่ 2.18 จำนวนจำเลยที่ศาลตัดสินลงโทษในคดีอาญา จำแนกตามการกำหนดโทษของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรในปี พ.ศ. 2566

ประเภทการกำหนดโทษ	ปี พ.ศ. 2566	
	จำนวน	ร้อยละ
1. จำคุก	215	5.98
2. ปรับอย่างเดียว	34	0.94
3. ส่งตัวไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมแทนค่าปรับ	11	0.31
4. ทำงานบริการสังคมแทนค่าปรับ	0	0.00
5. ทั้งจำทั้งปรับ	37	1.03
6. ริบทรัพย์	41	1.14
7. รอกการกำหนดโทษหรือรอกการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขคุมประพฤติ (ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56)	150	4.17
8. เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (มาตรา 142(1))	574	15.95
9. เปลี่ยนโทษปรับเป็นการคุมประพฤติ โดยกำหนดเงื่อนไข (มาตรา 142(2))	51	1.42
10. ให้ส่งตัวไปเรือนจำหลังจากอายุครบ 24 ปี บริบูรณ์ ตามมาตรา 142 วรรคสอง	1	0.03
11. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (ว่ากล่าวตักเตือน)	107	2.97
12. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (วางข้อกำหนดบิดามารดา)	57	1.58
13. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (มอบเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ)	259	7.20
14. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (มอบเด็กให้แก่บุคคลหรือองค์กร)	1	0.03

ประเภทการกำหนดโทษ	ปี พ.ศ. 2566	
	จำนวน	ร้อยละ
15. วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (ส่งเด็กไปยังโรงเรียน สถานฝึกและอบรม)	108	3.00
16. ปรับและรอกการลงโทษ	48	1.33
17. รอกการลงโทษ	53	1.47
18. ชดใช้เงินช่วยเหลือบรรเทาทุกข์	1	0.03
19. อื่น ๆ	1,850	51.42
รวม	3,598	100.00

ที่มา : ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 13 มีนาคม 2567
(หมายเหตุ : อื่น ๆ ไม่ได้ระบุมาว่าคือเหตุใด)

เมื่อพิจารณาตารางที่ 2.18 พบว่า สถิติส่วนใหญ่ยังไม่ได้ระบุว่าศาลตัดสินโทษแบบใด หากพิจารณาเฉพาะสถิติที่ระบุประเภทการกำหนดโทษ พบว่า ศาลตัดสินให้เปลี่ยนโทษจำคุกหรือวิธีการเพื่อความปลอดภัย เป็นการส่งตัวเด็กหรือเยาวชนไปควบคุมเพื่อฝึกอบรม (มาตรา 142 (1)) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.95 ของจำนวนจำเลยที่ศาลเยาวชนและครอบครัวตัดสินลงโทษในคดีอาญาปี พ.ศ. 2566 รองลงมา คือ การใช้วิธีการสำหรับเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 74 (มอบเด็กให้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง โดยมีเงื่อนไขคุมประพฤติ) คิดเป็นร้อยละ 7.20 และการลงโทษจำคุก คิดเป็นร้อยละ 5.98 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 กระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ในส่วนนี้เป็นการรายงานข้อมูลสถิติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ซึ่งประกอบด้วย สถิติจากส่วนงานต่าง ๆ ตามลักษณะการตัดสินหรือตามคำพิพากษาของศาล เมื่อคดีความเข้าสู่กระบวนการ ยุติธรรม ประกอบด้วย สถิติการบังคับโทษในเรือนจำซึ่งรวบรวมโดยกรมราชทัณฑ์ สถิติการส่งคุมความประพฤติ ซึ่งรวบรวมโดยกรมคุมประพฤติ และสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซึ่งรวบรวม โดยกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

3.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ

ในส่วนนี้รายงานข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2566 ของกรมราชทัณฑ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักด้านการบังคับโทษในเรือนจำ โดยความสนับสนุนด้านข้อมูลจาก ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ มีข้อมูลสถิติที่น่าสนใจประการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

3.1.1 ประเภทผู้ต้องขัง

ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทผู้ต้องขังมีสถิติที่เกี่ยวข้องปรากฏในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนและร้อยละผู้ต้องขังในระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามประเภทผู้ต้องขัง

ประเภทผู้ต้องขัง	จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
1. นักโทษเด็ดขาด	224,345	79.94	210,801	79.92	216,113	77.61
2. ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์ - ฎีกา	24,220	8.63	30,121	11.42	33,845	12.15
3. ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน - พิจารณา	15,185	5.41	6,483	2.46	6,610	2.37
4. ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน	13,898	4.95	12,668	4.80	14,042	5.04
5. เยาวชนที่ถูกฝากขัง	21	0.01	18	0.01	5	0.01
6. ผู้ถูกกักกัน	45	0.01	56	0.02	63	0.02
7. ผู้ถูกกักขัง	1,335	0.48	2,197	0.83	6,088	2.19
8. จำนวนผู้ต้องขังที่แยกประเภทไม่ได้	1,595	0.57	1,420	0.54	1,700	0.61
รวมประเภทผู้ต้องขังทั้งหมด	280,644	100.00	263,764	100.00	278,466	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 ภาพรวมของผู้ต้องขังทุกประเภท มีจำนวนเฉลี่ยโดยประมาณ 260,000 ถึง 280,000 คนต่อปี โดยมีจำนวนลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2565 แต่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2566 โดยเป็นการเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในทุกประเภทผู้ต้องขัง (ยกเว้นประเภทเยาวชนที่ถูกฝากขังซึ่งมีสถิติน้อยมากทุกปีนั้น มีจำนวนลดลง) โดยผู้ต้องขังประเภทนักโทษเด็ดขาดคิดเป็นสัดส่วนสูงที่สุดทุกปี

เนื่องจากในปี พ.ศ. 2563 ได้มีกฎกระทรวง การกำหนดประโยชน์ของนักโทษเด็ดขาดและเงื่อนไขที่นักโทษเด็ดขาดพึงจะได้รับการลดวันต้องโทษจำคุกหรือการพักการลงโทษ และปรากฏแนวโน้มการลดลงของจำนวนผู้ต้องขังจาก 339,081 คน ในปี พ.ศ. 2563 มายังระดับ 260,000 ถึง 280,000 คน ในช่วง 3 ปีถัดมา ดังแสดงในตาราง 3.1

ตารางที่ 3.2 สถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ประถมศึกษา	9,416	15.39
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	12,340	20.16
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	10,396	16.99
4. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	5,932	9.69
5. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	2,103	3.44
6. หลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น	18,108	29.59
7. ปริญญาตรี	2,900	4.74
8. ปริญญาโท	3	0.00
รวม	61,198	100.00

ที่มา : เว็บไซต์กรมราชทัณฑ์ <http://www.correct.go.th> รวบรวมรายงานการดำเนินงานของรัฐต่อสาธารณะรายปี

หัวข้อนี้เป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 สืบค้นข้อมูล ณ วันที่ 30 เมษายน 2567

ตารางที่ 3.2 รายงานสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษา เฉพาะส่วนนี้รายงานเป็นข้อมูลสถิติเป็นปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 โดยผู้ต้องขังบางส่วนมีการย้ายระบายผู้ต้องขัง ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับหลักสูตรวิชาชีพพระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 29.59 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 20.16 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 16.99 ของสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ในขณะที่ผู้ได้รับการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และปริญญาตรีขึ้นไปนั้น คิดรวมกันเป็นสัดส่วนร้อยละ 17.87 ของสถิติจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

3.1.2 นักโทษเด็ดขาดจำแนกตามลักษณะความผิด

ตารางที่ 3.3 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามลักษณะความผิด

ลักษณะความผิด	จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	13,988	6.23	17,636	8.37	24,513	11.34
2. พระราชบัญญัติยาเสพติด	187,204	83.44	170,881	81.06	164,786	76.25
3. ความผิดต่อชีวิต	10,450	4.66	10,066	4.77	11,903	5.51
4. ความผิดต่อร่างกาย	1,056	0.47	1,247	0.59	1,561	0.72
5. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	6,586	2.94	5,079	2.41	6,073	2.81
6. ภัยอันตรายต่อประชาชน	42	0.02	54	0.03	92	0.04
7. อื่น ๆ	5,019	2.24	5,838	2.77	7,185	3.33
รวม	224,345	100	210,801	100.00	216,113	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.3 พบว่าในระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2566 สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี เพิ่มขึ้นและลดลงแบบไม่ต่อเนื่อง แต่สอดคล้องกับทิศทางของสถิติภาพรวมจำนวนผู้ต้องขังทุกประเภท ในช่วงเวลาเดียวกัน กล่าวคือ มีจำนวนนักโทษเด็ดขาดลดลงในปี พ.ศ. 2565 และเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในปี พ.ศ. 2566 โดยเพิ่มขึ้น 5,312 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.52 แต่ยังคงมีจำนวนน้อยกว่าสถิติ ปี พ.ศ. 2564

อย่างไรก็ดีเป็นที่น่าสังเกตว่า แม้สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2566 แต่สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดในคดียาเสพติดซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดนั้น มีจำนวนลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี

เมื่อจำแนกนักโทษเด็ดขาดตามเพศมีสถิติข้อมูลที่เปรียบเทียบปรากฏตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2566 จำแนกตามเพศ

พ.ศ.	เพศ				รวม
	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	
2563	246,253	87.33	35,711	12.67	281,964
2564	198,269	88.38	26,076	11.62	224,345
2565	186,276	88.37	24,525	11.63	210,801
2566	190,387	88.10	25,726	11.90	216,113

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.4 เมื่อพิจารณาถึงอัตราร้อยละจำนวนนักโทษเด็ดขาดจำแนกตามเพศ พบว่า ในระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2566 นั้น มีสัดส่วนแนวโน้มตัวเลขที่ค่อนข้างคงที่ โดยนักโทษเด็ดขาดเพศชาย คิดเป็นประมาณร้อยละ 88 และเพศหญิงประมาณร้อยละ 12 ของนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี

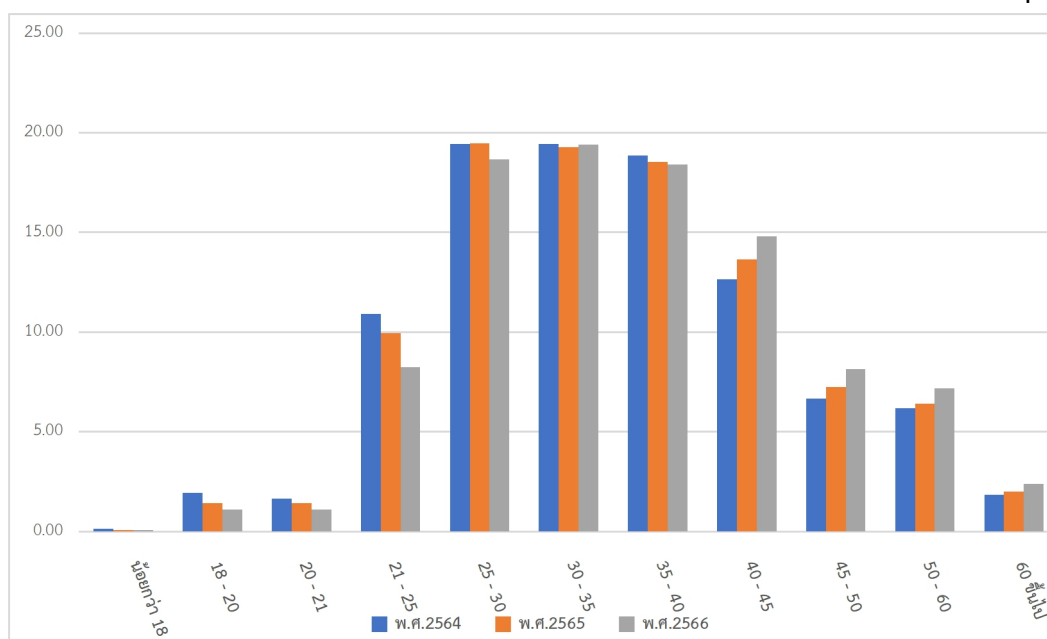
ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
1. ไม่เกิน 18 ปี	297	0.13	175	0.08	151	0.07
2. กว่า 18 - 20 ปี	4,366	1.95	3,011	1.43	2,363	1.09
3. กว่า 20 - 21 ปี	3,733	1.66	3,001	1.42	2,386	1.11
4. กว่า 21 - 25 ปี	24,433	10.90	21,005	9.96	17,830	8.25
5. กว่า 25 - 30 ปี	43,611	19.44	41,053	19.47	40,353	18.67
6. กว่า 30 - 35 ปี	43,602	19.43	40,636	19.27	41,909	19.39
7. กว่า 35 - 40 ปี	42,297	18.85	39,095	18.55	39,803	18.42
8. กว่า 40 - 45 ปี	28,353	12.64	28,787	13.66	31,995	14.80
9. กว่า 45 - 50 ปี	14,909	6.65	15,277	7.25	17,588	8.14
10. กว่า 50 - 60 ปี	13,870	6.18	13,523	6.42	15,520	7.18
11. มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	4,129	1.84	4,230	2.01	5,137	2.38
12. ไม่สามารถระบุได้	745	0.33	1,008	0.48	1,078	0.50
รวม	224,345	100.00	210,801	100.00	216,113	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติธรรมและแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.5 และภาพที่ 3.1 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนมากมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 25 ถึง 40 ปี ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณานักโทษเด็ดขาดกลุ่มช่วงอายุตั้งแต่ 25 ไปจนถึง 40 ปี คิดเป็นสัดส่วนเกือบร้อยละ 60 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมดในแต่ละปี นอกจากนี้ สามารถสังเกตได้ว่าในปี พ.ศ. 2566 สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี นั้น ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ในขณะที่สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาด ในช่วงอายุ 40 ปี ขึ้นไปนั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสองปีที่ผ่านมา

ภาพที่ 3.1 ร้อยละของนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามช่วงอายุ

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ตารางที่ 3.6 จำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ

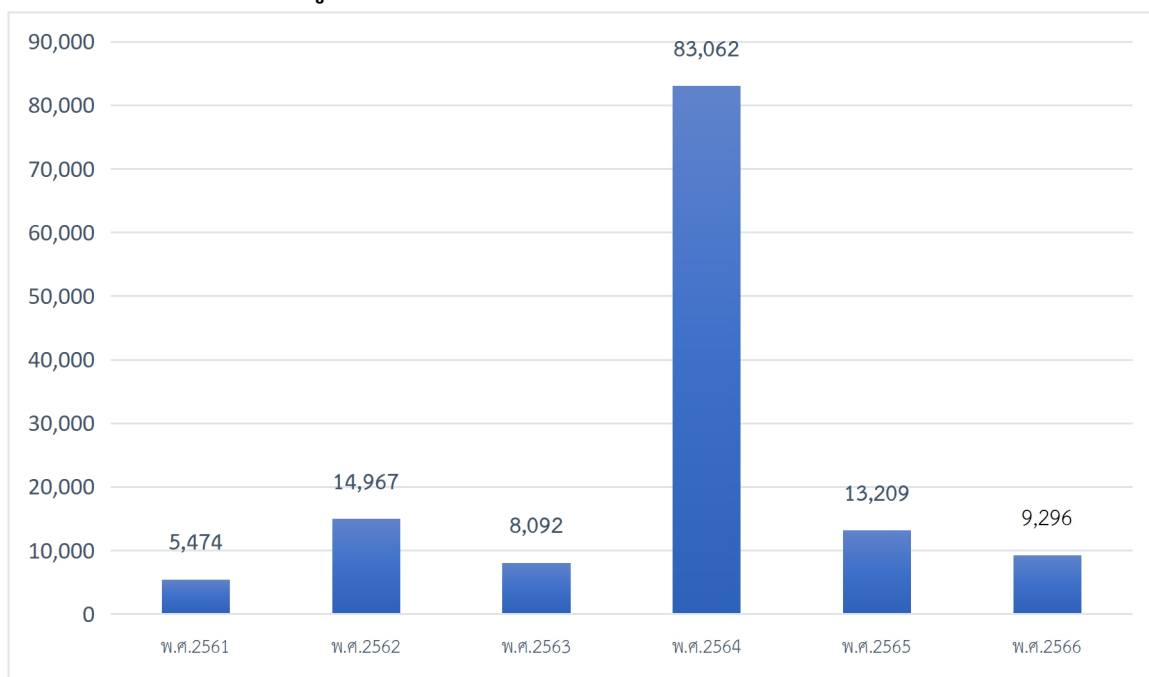
จำนวนครั้งที่ต้องโทษ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
ต้องโทษครั้งที่ 1	127,580	56.87	117,192	55.59	117,721	54.47
ต้องโทษครั้งที่ 2	67,654	30.16	63,496	30.12	65,398	30.26
ต้องโทษครั้งที่ 3	19,369	8.63	19,296	9.15	20,955	9.70
ต้องโทษครั้งที่ 4	5,087	2.27	4,981	2.36	5,421	2.51
ต้องโทษ 5 ครั้งขึ้นไป	2,402	1.07	2,156	1.03	2,312	1.07
จัดกลุ่มไม่ได้	2,253	1.00	3,680	1.75	4,306	1.99
รวม	224,345	100.00	210,801	100.00	216,113	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุติศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากข้อมูลจำนวนและร้อยละนักโทษเด็ดขาดระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามจำนวนครั้งที่ต้องโทษ ในตารางที่ 3.6 พบว่า นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ในแต่ละปีเป็นนักโทษที่ต้องโทษในครั้งแรก โดยในปี พ.ศ. 2566 คิดเป็นร้อยละ 54.47 ของจำนวนนักโทษเด็ดขาดทั้งหมด ในขณะที่นักโทษเด็ดขาดที่ต้องโทษตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปนั้น ในปี พ.ศ. 2566 เพิ่มขึ้นจากสถิติของปี พ.ศ. 2565 เล็กน้อย

3.1.3 ผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ

ภาพที่ 3.2 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษ ปี พ.ศ. 2561 – 2565

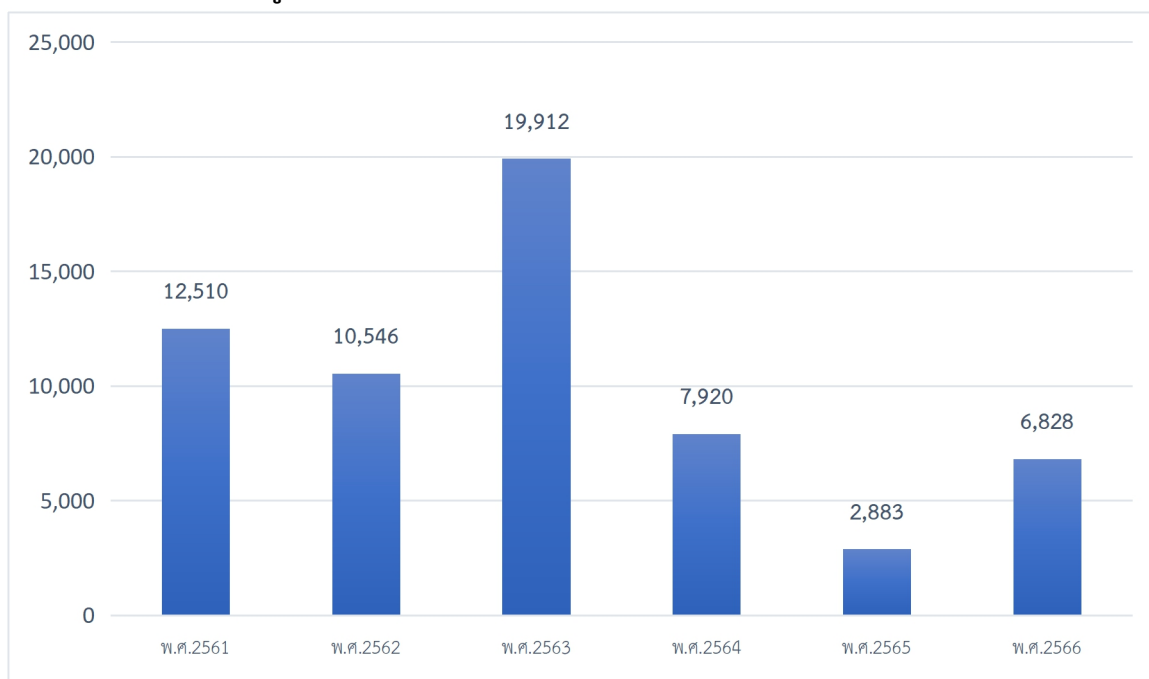

ที่มา : ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2561 - 2564 โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม และข้อมูลปี พ.ศ. 2565 - 2566 หน่วยรับผิดชอบ กองทัมทปฏิบัติ กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษระหว่างปี พ.ศ. 2561 - 2566 มีจำนวนเพิ่มขึ้นและลดลงแบบไม่คงที่ โดยมีจำนวนเพิ่มขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2561 ไปปี พ.ศ. 2562 จำนวน 9,493 คน ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าร้อยละ 170 โดยประมาณ และในปี พ.ศ. 2562 ไปปี พ.ศ. 2563 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษกลับลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 6,875 คน ลดลงคิดเป็นร้อยละ 45 โดยประมาณ จากนั้น ในปี พ.ศ. 2564 ตัวเลขกลับเพิ่มสูงขึ้นไปเป็น 83,062 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้ากว่า 9 เท่าตัว ทั้งนี้การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการพักการลงโทษในช่วงเวลาดังกล่าว สอดคล้องกับมาตรการบรรเทาความความหนาแน่นของผู้ต้องขังในทัณฑสถานท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

จากนั้นสถิติดังกล่าวปรับลดลงมาในระดับที่ใกล้เคียงกับช่วงก่อนสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยในปี พ.ศ. 2565 การพักการลงโทษจำนวน 13,209 คน และ พ.ศ. 2566 ผู้ได้รับการพักการลงโทษจำนวน 9,296 คน ตามลำดับ

ภาพที่ 3.3 จำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษปี พ.ศ. 2561 – 2566

ที่มา : ข้อมูลจากรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ปี พ.ศ. 2561 - 2564 โดยสำนักงานกิจการยุติธรรม และข้อมูลปี พ.ศ. 2565 - พ.ศ. 2566 โดยกลุ่มงานลดวันต้องโทษ กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.3 แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษในระหว่างปี พ.ศ. 2561 - 2566 มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นและลดลงไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2563 มีจำนวนสูงที่สุดซึ่งมีจำนวนคนที่ได้รับการลดวันต้องโทษ 19,912 คน หลังจากนั้นตัวเลขค่อย ๆ ลดลง ซึ่งมีสถิติจำนวนผู้ได้รับการลดวันต้องโทษต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2565 ก่อนจะเพิ่มขึ้นมาในปี พ.ศ. 2566 โดยมีผู้ต้องขังที่ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 6,828 คน โดยเพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่าตัวโดยประมาณ

3.1.4 การกระทำผิดซ้ำ

แม้การกระทำผิดซ้ำจะเป็นประเด็นที่ยังมีการถกเถียงด้านวิชาการและยังไม่มีคำนิยามหรือแนวทางการจัดเก็บที่ชัดเจนและเป็นสากลได้ตรงกันหมดทุกหน่วยงาน ภายใต้การทำงานของกรมราชทัณฑ์ ได้ให้คำนิยามของการกระทำผิดซ้ำ ตามแนวทางที่เหมาะสมของการทำงานในระบบงานราชทัณฑ์ของประเทศไทยเพื่อประโยชน์ในการติดตามผู้ต้องขัง โดยจากคำนิยามในฐานข้อมูลผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำได้ให้คำนิยามว่า การกระทำผิดซ้ำ (Recidivism/Reoffending) หมายถึง ผู้ต้องขังที่ถูกปล่อยตัวออกจากเรือนจำไปแล้วทั้งกรณีพ้นโทษแบบมีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไขในช่วงปีงบประมาณหนึ่ง ๆ แล้วหวนกลับมากระทำผิดซ้ำ โดยถูกส่งตัวเข้าสู่เรือนจำอีกครั้ง ทั้งในกรณีผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดีและผู้ต้องขังภายในระยะเวลาช่วงหนึ่งที่กำหนดไว้หลังการปล่อยตัวดังกล่าว โดยในส่วนนี้เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรก เปรียบเทียบกับข้อมูลที่บ้านทึกในแต่ละปี

ตารางที่ 3.7 จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขังระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 จำแนกตามประเภทคดี

ประเภทคดี	จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมผู้ต้องขัง				
	2562	2563	2564	2565	2566
1. ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร	2	3	3	5	3
2. ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย	10	3	3	10	7
3. ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง	108	62	68	86	62
4. ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม	96	64	69	45	28
5. ความผิดเกี่ยวกับศาสนา	0	6	7	1	4
6. ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน	9	6	6	14	13
7. ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน	26	17	19	60	74
8. ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง	102	68	76	63	38
9. ความผิดเกี่ยวกับการค้า	7	0	0	2	1
10. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	180	168	178	202	63
11. ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	798	526	572	512	316
12. ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและชื่อเสียง	149	115	127	122	50
13. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	4,047	3,018	3,237	3,155	3,053
14. ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (พระราชบัญญัติยาเสพติดฯ พระราชบัญญัติสารระเหย พระราชบัญญัติวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท)	15,836	13,962	14,882	9,577	6,103
15. อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พระราชบัญญัติป่าไม้ พระราชบัญญัติการพนัน พระราชบัญญัติอาวุธปืน พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง และความผิดลหุโทษ เป็นต้น)	13,197	11,829	12,627	15,166	14,820
รวม	34,567	29,847	31,874	29,020	24,635

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

หมายเหตุ : ข้อมูลการกระทำผิดซ้ำชุดนี้เป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.7 พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่มีการกระทำผิดซ้ำหลังจากได้รับการปล่อยตัวในปีแรกของระยะเวลาการติดตามพฤติกรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีจำนวนลดลงต่ำที่สุดจากสถิติย้อนหลังระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2566 โดยลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 4,385 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 15.11

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาปี พ.ศ. 2566 โดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในคดีความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมีความเปลี่ยนแปลงลดลงต่ำที่สุด โดยลดลงจากสถิติปี พ.ศ. 2565 จำนวน 3,474 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 36.27 นอกจากนี้ จำนวนผู้ต้องขังที่กระทำผิดซ้ำในลักษณะความผิดอื่น ๆ ก็ลดลงในภาพรวมเช่นกัน ยกเว้นความผิดเกี่ยวกับศาสนามีการเพิ่มขึ้นจำนวน 3 คน และความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชนเพิ่มขึ้นจำนวน 14 คน ตามลำดับ

3.2 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการสังคมประพฤติ

กรมคุมประพฤติเป็นอีกหนึ่งหน่วยงานสำคัญที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี ทั้งนี้ สถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้มีการรวบรวมไว้โดยกลุ่มติดตามและประเมินผล กองยุทธศาสตร์และแผนงาน ซึ่งมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

3.2.1 สถิติผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ

สถิติของผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศปรากฏในตารางที่ 3.8

ตารางที่ 3.8 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2563 – 2566

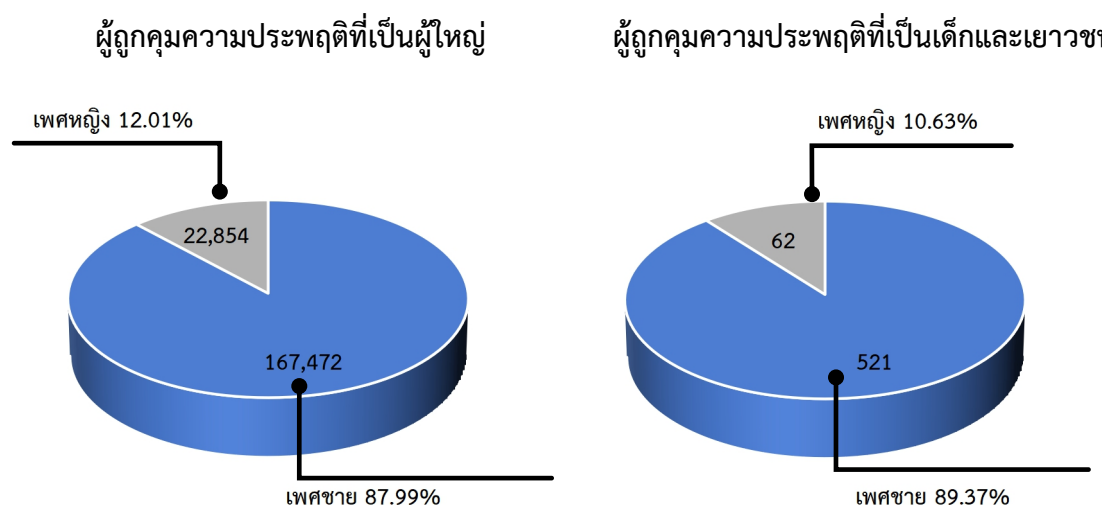
พ.ศ.	ประเภท				รวม
	ผู้ใหญ่	ร้อยละ	เด็กและเยาวชน	ร้อยละ	
2563	129,598	98.69	1,722	1.31	131,320
2564	114,390	98.93	1,238	1.07	115,628
2565	252,804	99.68	818	0.32	253,622
2566	190,326	99.69	583	0.31	190,909

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.8 เมื่อพิจารณาสถิติจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศในปี พ.ศ. 2563 – 2566 พบว่า ค่าสถิติในปี พ.ศ. 2565 มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มสูงขึ้นจากปี พ.ศ. 2564 ถึงร้อยละ 119.34 โดยมีจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติรวม 253,622 คน ในขณะที่ปี พ.ศ. 2566 นั้น มีจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติลดลงจากปีก่อนหน้า 62,713 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 24.73

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมความประพฤติ พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติผู้ใหญ่ยังคงสูงกว่าร้อยละ 90 และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ทั้งสัดส่วนร้อยละและจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในช่วงเวลาระหว่าง 4 ปี ดังกล่าว

ภาพที่ 3.4 สัดส่วนของผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเพศ

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศ จำแนกตามเพศของผู้ถูกคุมความประพฤติตามภาพที่ 3.4 และจำแนกตามช่วงอายุ ตามตารางที่ 3.9 แล้ว พบว่าในปี พ.ศ. 2566 ผู้ใหญ่ที่ถูกคุมความประพฤติส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากถึงร้อยละ 88 โดยประมาณ อีกร้อยละ 12 เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติเพศหญิง และประมาณร้อยละ 83 ผู้ถูกคุมความประพฤติเป็นผู้ที่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 24 ปีขึ้นไป ในส่วนของผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นเด็กและเยาวชนนั้น มีสัดส่วนร้อยละของผู้ถูกคุมความประพฤติเพศชายสูงกว่าเพศหญิงเช่นกัน และในกลุ่มเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 85 เป็นผู้ถูกคุมความประพฤติที่อยู่ในช่วงอายุ 15 ถึง 17 ปี

ตาราง 3.9 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่เป็นผู้ใหญ่และเด็กและเยาวชนจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ		จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
ผู้ใหญ่	18 ถึง 24 ปี	22,450	19.63	45,555	18.02	32,076	16.85
	มากกว่า 24 ปีขึ้นไป	91,940	80.37	207,249	81.98	158,250	83.15
	รวม	114,390	100.00	252,804	100.00	190,326	100.00
เด็ก และ เยาวชน	12 ถึง 14 ปี*	122	9.85	65	7.95	89	15.27
	15 ถึง 17 ปี	1,116	90.15	753	92.05	494	84.73
	รวม	1,238	100.00	818	100.00	583	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

* หมายเหตุ : ข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565 เป็นต้นไป ปรับเกณฑ์อายุขั้นต่ำในการรับโทษทางอาญาของเด็ก จากเดิมเด็กอายุยังไม่เกิน 10 ปี แก้ไขเป็นเด็กอายุยังไม่เกิน 12 ปี เด็กนั้นไม่ต้องรับโทษตามมาตรา 73 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 29) พ.ศ. 2565

3.2.2 สถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษกรมคุมประพฤติ

ตารางที่ 3.10 จำนวนและร้อยละผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษประจำปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามเพศ

สถานะ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2564	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2565	ร้อยละ	จำนวน (คน) พ.ศ. 2566	ร้อยละ
พักการลงโทษ						
ชาย	34,960	81.31	5,948	80.26	10,166	84.62
หญิง	8,036	18.69	1,463	19.74	1,848	15.38
รวม	42,996	100.00	7,411	100.00	12,014	100.00
ลดวันลงโทษ						
ชาย	4,450	83.71	2,435	82.85	6,281	86.65
หญิง	866	16.29	504	17.15	968	13.35
รวม	5,316	100.00	2,939	100.00	7,249	100.00
รวมทั้งหมด						
ชาย	39,410	81.57	8,382	80.99	16,447	85.38
หญิง	8,902	18.43	1,968	19.01	2,816	14.62
รวม	48,312	100.00	10,350	100.00	19,263	100.00

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.10 เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษในระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 พบว่า แม้ในปี พ.ศ. 2565 จะมีผู้ได้รับการพักการลงโทษลดลงอย่างมากเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2564 แต่ในปี พ.ศ. 2566 กลับมีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษเพิ่มขึ้นรวม 12,014 คน เป็นการเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 4,603 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.11

สำหรับสถิติจำนวนผู้ได้รับการลดวันต้องโทษมีความเปลี่ยนแปลงในลักษณะเดียวกันคือสถิติเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 7,249 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4,310 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 146.65

ในภาพรวมสถิติของผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษในปี พ.ศ. 2566 นั้น เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 รวม 8,913 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 86.12 เมื่อพิจารณาสัดส่วนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและการลดวันต้องโทษจำแนกตามเพศพบว่า ค่อนข้างคงที่ตลอดระยะเวลาดังกล่าว โดยเพศชายอยู่ที่ประมาณร้อยละ 80 และเพศหญิงประมาณร้อยละ 20

3.2.3 จำนวนสถิติคดียานควบคุมและสอดส่องและคดีตามประมวลกฎหมายยาเสพติด

ตารางที่ 3.11 สถิติคดียานควบคุมและสอดส่องและคดีตามประมวลกฎหมายยาเสพติดจำแนกตามฐานความผิดของสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ ปี พ.ศ. 2566

ฐานความผิด	ผู้ใหญ่	พักการลงโทษ	ลดวันต้องโทษ	เด็กและเยาวชน	รวม
1. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	6,921	254	427	97	7,699
2. ความผิดเกี่ยวกับเพศ	663	12	15	58	748
3. ความผิดเกี่ยวกับเอกสาร	470	20	13	0	503
4. ความผิดฐานขับรถประมาท	6,350	4	16	12	6,382
5. ความผิดฐานบุกรุก	1,203	7	13	2	1,225
6. ความผิดต่อเจ้าพนักงาน	775	34	1	0	810
7. ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย	3,356	80	100	125	3,661
8. ความผิดต่อเสรีภาพ	80	0	4	0	84
9. ประมวลกฎหมายยาเสพติด (มาตรา 166)	442	0	0	0	442
10. พระราชกำหนดสารระเหย	36	11	2	0	49
11. พระราชบัญญัติยาเสพติด	119,096	11,436	6,541	165	137,238
12. พระราชบัญญัติการพนัน	217	0	0	2	219
13. พระราชบัญญัติจราจรทางบก	42,840	3	4	3	42,850
14. พระราชบัญญัติป่าไม้, ป่าสงวน	692	50	39	0	781
15. พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ	3,155	44	43	92	3,334
16. พระราชบัญญัติอื่น ๆ	2,815	40	18	13	2,886
17. ความผิดอื่น ๆ (ฝ่าฝืนพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน, วางเพลิงเผาทรัพย์สิน, ความมั่นคงของรัฐ เป็นต้น)	1,215	19	13	14	1,261
รวม	190,326	12,014	7,249	583	210,172

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.11 คดียานควบคุมและสอดส่องและคดีตามประมวลกฎหมายยาเสพติดจำแนกตามฐานความผิด พบว่า ผู้ใหญ่ถูกคุมความประพฤติคดีตามพระราชบัญญัติยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 62.57 ของภาพรวมฐานความผิดทั้งหมด รองลงมาเป็นคดีตามพระราชบัญญัติจราจรทางบกคิดเป็นร้อยละ 22.51 และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 3.64 ตามลำดับ เด็กและเยาวชนถูกคุมความประพฤติคดีตามพระราชบัญญัติยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมาเป็นคดีความผิดต่อชีวิตและร่างกายคิดเป็นร้อยละ 21.44 และความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินร้อยละ 16.64 ตามลำดับ คดีที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษสูงที่สุดพบว่าเป็นคดีพระราชบัญญัติยาเสพติดเช่นเดียวกัน

3.2.4 การกระทำผิดซ้ำ

กรมคุมประพฤติ नियามการกระทำผิดซ้ำ โดยได้ให้ความหมายไว้ว่าผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี แล้ววนกลับมากระทำผิดอีกภายใน 1 ปี 2 ปี หรือ 3 ปี แล้วแต่กรณี ซึ่งกระทำผิดในฐานความผิดเดิมที่เคยได้รับการคุมความประพฤติหรือฐานความผิดใหม่ เฉพาะที่ศาลมีคำสั่งให้คุมความประพฤติใหม่ หรือเป็นผู้ต้องคำพิพากษาให้ได้รับโทษจำคุกของกรมราชทัณฑ์เท่านั้น

การเริ่มนับว่ากระทำผิดซ้ำ จะนับตั้งแต่วันถัดจากการพ้นจากการคุมความประพฤติ ยกตัวอย่างเช่น นายเอ พ้นจากการการคุมความประพฤติเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2566 ต่อมา นายเอถูกจับกุมใหม่และศาลพิพากษาให้จำคุกเข้าสู่เรือนจำ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2566 ถือว่า นายเอกระทำผิดซ้ำใน 1 ปี โดยสถิติผู้กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปีแรกนั้น ไม่นำมานับในปีที่ 2 และปีที่ 3 ด้วย

ในส่วนนี้รายงานสถิติจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี โดยมีสถิติที่เกี่ยวข้องตามตารางที่ 3.12

ตารางที่ 3.12 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2564 ถึง พ.ศ. 2566

ปีงบประมาณ	จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำ (คน)
2564	8,062
2565	6,687
2566	3,710

ที่มา : กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : ข้อมูลชุดนี้รายงานเป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ

จากตารางที่ 3.12 เห็นได้ว่าจำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566 นั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยในปี พ.ศ. 2566 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำน้อยที่สุดในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยมีจำนวน 3,710 คน ลดลงจากปีก่อนหน้า 2,977 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 44.52

3.3 สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

สำหรับข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเปราะบางกลุ่มหนึ่งในกระบวนการยุติธรรมนั้น กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้รวบรวมข้อมูลไว้ดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด

ข้อมูลจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2564 - 2566 ปรากฏในตารางสถิติข้อมูลตารางที่ 3.13

ตารางที่ 3.13 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ					
	2564	ร้อยละ	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ
ชาย	12,326	90.48	9,993	91.34	11,943	91.06
หญิง	1,297	9.52	948	8.66	1,173	8.94
รวม	13,623	100.00	10,941	100.00	13,116	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.13 พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 สถิติจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศลดลงจากปี พ.ศ. 2564 ไปประมาณร้อยละ 19.69 และกลับมีจำนวนเพิ่มขึ้นอีกครั้งในปี พ.ศ. 2566 จนใกล้เคียงกับระดับเดิมคือประมาณ 13,000 คน ต่อปี ในจำนวนนี้เป็นเด็กและเยาวชนเพศชายร้อยละ 90 โดยประมาณ

ทั้งนี้ ในปี พ.ศ. 2565 มีการปรับเกณฑ์อายุขั้นต่ำในการรับโทษทางอาญาของเด็กจากอายุยังไม่เกิน 10 ปี แก้ไขเป็นเด็กอายุยังไม่เกิน 12 ปี ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. 2565 ดังนั้น กรณีที่เด็กอายุยังไม่เกิน 12 ปี นับได้ว่าไม่ต้องรับการพิจารณาพิพากษาในศาลและไม่ต้องนำตัวเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาสำหรับเด็กและเยาวชน แต่จะต้องส่งตัวไปปรับความคุ้มครองสวัสดิภาพตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

ตารางที่ 3.14 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศประจำปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามเพศ (รวมสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น)

เพศ	จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั่วประเทศ					
	2564	ร้อยละ	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ
ชาย	1,708	94.10	2,452	93.62	1,181	96.02
หญิง	107	5.90	167	6.38	49	3.98
รวม	1,815	100.00	2,619	100.00	1,230	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.14 พบว่า แนวโน้มจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 มีอัตราการเปลี่ยนแปลงแบบไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2565 จำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทั่วประเทศ เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 40 แต่ในปี พ.ศ. 2566 ลดลงจากปี พ.ศ. 2565 ไปกว่าครึ่งหนึ่ง ลดลงไปจำนวน 1,389 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 53.04

ตารางที่ 3.15 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามเพศและฐานความผิด

ฐานความผิด	พ.ศ. 2566		
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
1. ประมวลกฎหมายอาญา	6,640	732	7,372
1.1 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	2,384	332	2,716
1.2 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3,008	320	3,328
1.3 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	860	19	879
1.4 ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคง ความสงบสุข เสรีภาพและการปกครอง	279	40	319
1.5 ลหุโทษ	109	21	130
2. ประมวลกฎหมายยาเสพติด	2,845	213	3,058
3. พระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญา	2,458	228	2,686
3.1 ความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน	1,665	19	1,684
3.2 ความผิดเกี่ยวกับการคมนาคม	382	60	442
3.3 ความผิดเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน	9	23	32
3.4 ความผิดเกี่ยวกับคนต่างด้าว	117	39	156
3.5 ความผิดเกี่ยวกับการพนันและการเล่นแชร์	167	22	189
3.6 ความผิดเกี่ยวกับเทคโนโลยี	24	38	62
3.7 ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	32	1	33
3.8 ความผิดเกี่ยวกับการเงินและการคลัง	51	21	72
3.9 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา	1	0	1
3.10 ความผิดเกี่ยวกับการสาธารณสุข	1	1	2
3.11 ความผิดเกี่ยวกับผู้บริโภค	1	4	5
3.12 ความผิดอื่น ๆ	8	0	8
จำนวนคดีรวม ข้อ 1. ข้อ 2. และ ข้อ 3.	11,943	1,173	13,116

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ จำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ ดังปรากฏในตารางที่ 3.15 นั้น พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.21 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2566 ในจำนวนนี้ส่วนมากกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25.37 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ รองลงมาเป็นกลุ่มที่กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติดคิดเป็นร้อยละ 23.32 และพระราชบัญญัติที่มีโทษทางอาญาคิดเป็นร้อยละ 20.48 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.16 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 จำแนกตามคำพิพากษาของศาล

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2564	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
1. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	132	2.76	3	0.02	0	0.00
2. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ฝึกและอบรม	7	0.15	1	0.01	0	0.00
3. เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาให้ว่ากล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไป	15	0.31	7	0.06	5	0.07
4. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ใช้วิธีการอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	258	5.39	67	0.55	5	0.07
5. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน และใช้วิธีการอื่นตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	169	3.53	34	0.28	9	0.13
6. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกและสั่งให้จำคุก	32	0.67	21	0.17	31	0.46
7. มีความผิดไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ใช้วิธีอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	1,848	38.63	310	2.54	9	0.13
8. มีความผิดรอกการกำหนดโทษ แต่ใช้วิธีการอื่นโดยอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ	219	4.58	39	0.32	9	0.13
9. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก	0	0.00	0	0.00	1	0.01
10. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนเป็นว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	14	0.29	7	0.06	11	0.16
11. มีความผิดกำหนดโทษจำคุก แต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่นแทน	1	0.02	2	0.02	1	0.01
12. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	12	0.25	45	0.37	68	1.02

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2564	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
13. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	7	0.15	3	0.02	6	0.09
14. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้เป็นปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	20	0.42	3	0.02	3	0.05
15. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรม	363	7.59	193	1.58	320	4.75
16. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่เปลี่ยนให้ฝึกและอบรมและปรับ	150	3.14	65	0.53	70	1.04
17. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยปรับแล้วปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	20	0.42	11	0.09	0	0.00
18. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	40	0.84	33	0.27	33	0.49
19. มีความผิดกำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	33	0.69	12	0.10	7	0.10
20. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่ให้รอการลงโทษไว้ก่อน โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	42	0.88	14	0.12	24	0.36
21. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรม	0	0.00	0	0.00	3	0.05
22. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกและปรับ แต่เปลี่ยนโทษจำคุกให้ฝึกและอบรม	272	5.69	136	1.12	115	1.71
23. มีความผิด ไม่กำหนดโทษ แต่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	222	4.64	81	0.66	24	0.36
24. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	95	1.99	50	0.41	6	0.09
25. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวไป	111	2.32	50	0.41	34	0.51
26. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงให้ฝึกและอบรมแทน	7	0.15	4	0.03	3	0.05
27. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	5	0.10	1	0.01	2	0.03
28. มีความผิด ไม่กำหนดโทษจำคุก แต่ให้ปรับแต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	13	0.27	0	0.00	2	0.03
29. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยที่ปล่อยตัวแบบคุมประพฤติ	27	0.56	11	0.09	7	0.10

คำพิพากษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2564	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2565	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด	2566	ร้อยละของ จำนวน ทั้งหมด
30. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยที่ว่างกล่าวตักเตือน และปล่อยตัวไป	74	1.55	47	0.39	53	0.79
31. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มีเงิน ชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรมแทน	0	0.00	2	0.02	0	0.00
32. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับ แต่ไม่มีเงิน ชำระค่าปรับจึงใช้วิธีการอื่น ๆ แทน	3	0.06	0	0.00	5	0.07
33. มีความผิด รอการกำหนดโทษ โดยให้ปรับแล้วปล่อยตัวไป	3	0.06	2	0.02	1	0.01
34. มีความผิด รอการกำหนดโทษ แต่อาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนฯ ให้ฝึกและอบรม	11	0.23	7	0.06	0	0.00
35. มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอการลงโทษโดย ให้ปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงให้ฝึกและอบรม , มีความผิด กำหนดโทษจำคุกแต่รอการลงโทษโดยปรับ แต่ไม่มีเงินชำระค่าปรับ จึงใช้วิธีการอื่นแทน	5	0.10	0	0.00	0	0.00
36. ไม่มีความผิด จำหน่ายตาม ม.133	349	7.30	34	0.28	2	0.03
37. ไม่มีความผิด แต่ให้คุมประพฤติหรือใช้วิธีการอื่น	61	1.27	10	0.08	2	0.03
38. ไม่มีความผิด ให้ยกฟ้อง	17	0.35	29	0.24	9	0.13
39. เยาวชนหลบหนีประกัน ระหว่างปล่อยตัวชั่วคราว	27	0.56	3	0.02	0	0.00
40. อื่นๆ (เด็กหรือเยาวชนเสียชีวิต, ส่งคืนสำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง, ผู้เสียหายถอนฟ้อง เป็นต้น)	81	1.69	6	0.05	5	0.07
41. อื่น ๆ ที่มีการควบคุมในศูนย์ฝึกและอบรม เช่น ม.132 (2)	0	0.00	2,443	20.02	5,421	80.44
42. โอนคดีไปศาลอื่น	1	0.02	3	0.02	2	0.03
43. คดียังไม่มีคำพิพากษา	0	0.00	8,408	68.91	0	0.00
44. กฎหมายบัญญัติภายหลังให้การกระทำไม่เป็นความผิด ต่อไป	0	0.00	4	0.03	2	0.03
45. จำหน่ายคดีตาม ม.92	18	0.38	0	0.00	2	0.03
46. อื่น ๆ (ยังไม่ได้ระบุสถานะ)	0	0.00	0	0.00	427	6.34
รวม	4,784	100.00	12,201	100.00	6,739	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากตารางที่ 3.16 พบว่าจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี จำแนกตามคำพิพากษาของศาล ซึ่งเข้าสู่กระบวนการพิจารณาคดีนั้น พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 เด็กและเยาวชนจำนวน 5,421 คน จัดอยู่ในกลุ่มที่ศาลมีความเห็นอื่น ๆ ที่ให้มีการควบคุมตัวอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เช่น การใช้มาตรการแทนการพิพากษาคดีอาญาตามมาตรา 132 (2) ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80.44 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี

ตารางที่ 3.17 จำนวนและร้อยละเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566 จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดี					
	2564	ร้อยละ	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ
1. อนุบาล	41	0.26	3	0.01	3	0.02
2. ประถมศึกษา	2,759	17.30	1,839	8.64	2,064	15.74
3. การศึกษานอกระบบ	1,247	7.82	1,010	4.74	0	0.00
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	7,670	48.09	5,032	23.64	6,918	52.74
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	1,376	8.63	921	4.33	1,448	11.04
6. ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	1,821	11.42	1,541	7.24	1,907	14.54
7. ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	0	0.00	0	0.00	28	0.21
8. ปริญญาตรี	0	0.00	0	0.00	1	0.01
9. ไม่ได้รับการศึกษา	205	1.28	0	0.00	0	0.00
10. อื่น ๆ (เช่น ยังไม่ระบุข้อมูลอยู่ระหว่างการคัดกรองข้อมูล)	829	5.20	10,941	51.40	747	5.70
รวม	15,948	100.00	21,287	100.00	13,116	100.00

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ประกอบกับรายงานสถิติคดีประจำปี พ.ศ. 2564-2566 กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

จากตารางที่ 3.17 เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำแนกตามระดับการศึกษานั้น พบว่า เด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ส่วนใหญ่เป็นผู้ได้รับการศึกษาในระดับชั้นที่แตกต่างกัน โดยในปี พ.ศ. 2566 เด็กและเยาวชนที่ได้รับการศึกษาลดลงจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 38.38 หากพิจารณาในปี พ.ศ. 2566 เด็กและเยาวชนที่ถูกดำเนินคดีได้รับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.74 รองลงมา คือ ได้รับการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 15.74 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพคิดเป็นร้อยละ 14.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 3.18 กระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

กระบวนการหลังศาลมีคำพิพากษา	2564			2565			2566		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
1. การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 55-56 GLM ¹³ และ IRC ¹⁴ ของกรมพินิจฯ) - GLM - IRC	1,708 904	107 47	1,815 951	1,293 1,212	150 78	1,443 1,290	1,166 914	49 49	1,215 963
2. การอนุญาตให้เด็กออกนอกสถานพินิจฯ ออกไปสถานศึกษาได้ พระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6) (ทั้งเด็กที่ออกไปศึกษาระดับชั้นต่าง ๆ ในสถานศึกษาเป็นครั้งคราว หรือออกไปศึกษา ในสถานศึกษาประเภทไป-กลับนอกสถานพินิจฯ และ ออกไปฝึกอบรมรับความรู้ด้านการศึกษาหรือฝึกวิชาชีพ)	243	68	311	994	102	1,096	202	19	221
3. ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59 - ลดวันฝึกอบรม - พักการฝึกอบรม	814 (ปีรวม 2 กรณี)	22 (ปีรวม 2 กรณี)	836 (ปีรวม 2 กรณี)	513 106	30 12	543 118	0 45	0 5	0 50
4. การเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณ สำหรับเด็กและเยาวชน (พระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 137)	2,052	166	2,218	1,296	92	1,388	404	15	419
รวม	5,721	410	6,131	5,414	464	5,878	2,731	137	2,868

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากข้อมูลกระบวนการภายหลังศาลมีคำพิพากษาลงโทษที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนในระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 ตามตารางที่ 3.18 พบว่าในปี พ.ศ. 2566 เด็กและเยาวชนเข้าสู่วิธีการบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชน (ตามแผน GLM และ IRC ของกรมพินิจฯ) ลดลงจากปีก่อนหน้าเล็กน้อย โดยมีผู้เข้าสู่วิธีการบำบัดตามแผน GLM ลดลงประมาณร้อยละ 15.80 และโดยมีผู้เข้าสู่วิธีการบำบัดตามแผน IRC ลดลงร้อยละ 25.35 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2565 ที่ผ่านมา

จำนวนผู้ได้รับอนุญาตให้เด็กและเยาวชนออกนอกสถานพินิจฯ เพื่อไปสถานศึกษาได้ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 41 (5) (6) มีจำนวนลดลงจากปีก่อนหน้า คิดเป็นการลดลงร้อยละ 79.84

¹³ GLM (Good Life Model) หมายถึง การสร้างสภาพแวดล้อมที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดี

¹⁴ IRC (Individual Routing Counselor) หมายถึง โครงการให้คำปรึกษารายบุคคล

จำนวนผู้ได้รับการดำเนินการหลังศาลมีคำพิพากษา ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 43 ประกอบมาตรา 59 รวมลดวันฝึกอบรมและพักการฝึกอบรม ในปี พ.ศ. 2566 ลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 92.44

ในปี พ.ศ. 2566 กรณีที่เข้าสู่กระบวนการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาในทางที่เป็นคุณสำหรับเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนฯ มาตรา 137 พบเด็กและเยาวชนในกลุ่มนี้ลดลงจากปีก่อนหน้าคิดเป็นร้อยละ 69.81 โดยในภาพรวมทุกกรณีของกระบวนการหลังศาลมีคำพิพากษาในเด็กและเยาวชนมีจำนวนลดลงทุกกลุ่มคิดเป็นร้อยละ 51.21

3.3.2 การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่านิยามการกระทำผิดซ้ำ หมายถึง จำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่กลับมากระทำผิดซ้ำในปีที่ได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยการรายงานในครั้งนี้เป็นระยะเวลาการติดตามผู้กระทำผิดซ้ำภายในหนึ่งปี คำนวณจากปริมาณเด็กที่กระทำผิดซ้ำเปรียบเทียบกับยอดเด็กและเยาวชนที่ถูกปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยมีสถิติที่เกี่ยวข้องตามตารางที่ 3.19

ตารางที่ 3.19 จำนวนและร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำแนกตามลักษณะฐานความผิดภายใน 1 ปี หลังจากรับการปล่อยตัว

ลักษณะฐานความผิดที่กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี	จำนวนเด็กและเยาวชนที่ถูกจับซ้ำ					
	2564	ร้อยละ	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ
1. เกี่ยวกับทรัพย์สิน	12	7.14	14	19.72	8	17.78
2. เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3	1.78	3	4.23	4	8.89
3. เกี่ยวกับเพศ	4	2.38	0	0.00	1	2.22
4. เกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	1	0.60	1	1.40	0	0.00
5. เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ	138	82.14	45	63.38	27	60.00
6. เกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	3	1.79	2	2.82	2	4.44
7. ความผิดอื่น ๆ	7	4.17	6	8.45	3	6.67
รวม	168	100.00	71	100.00	45	100.00

ที่มา : สถาบันวิจัยและพัฒนา กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

*หมายเหตุ : ข้อมูลปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ยังอยู่ระหว่างการเก็บข้อมูลตามระยะเวลาที่กำหนด ข้อมูลการรายงานเป็นร้อยละของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำภายหลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกฯ เป็นข้อมูลประจำปีงบประมาณ (ปล่อยตัวระหว่างเดือน ตุลาคม-ธันวาคม พ.ศ. 2565 ถึง มกราคม-กันยายน พ.ศ. 2566)

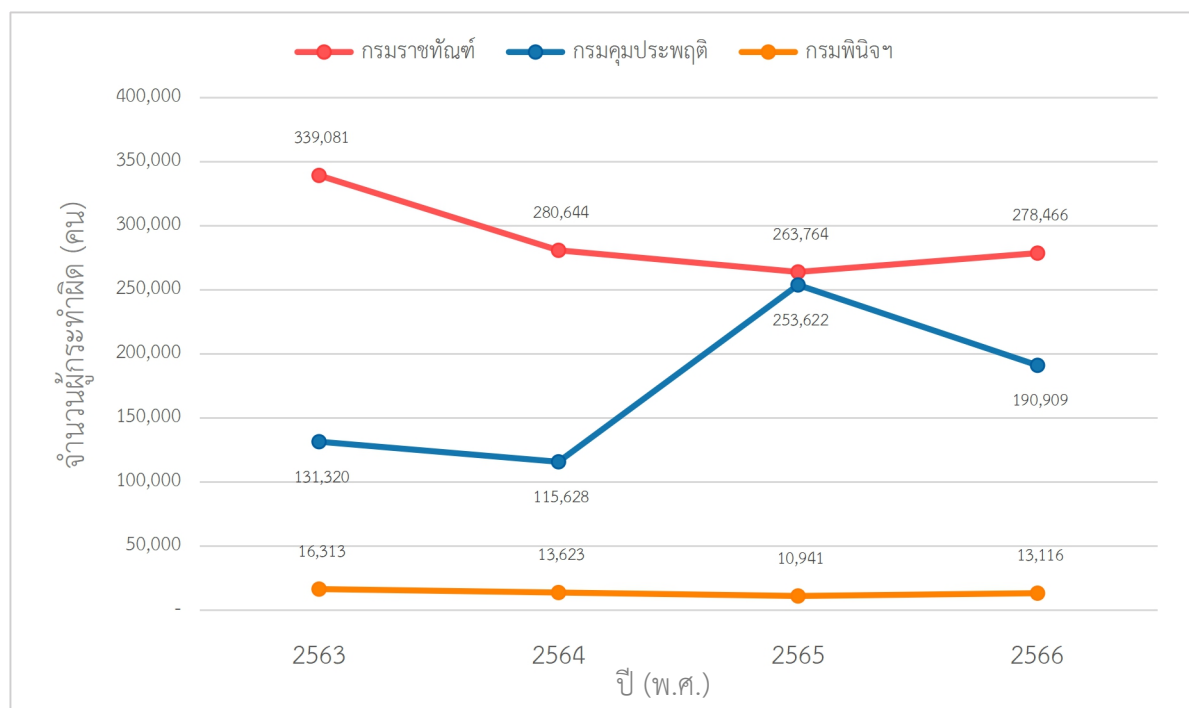
จากตารางที่ 3.19 สถิติการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนติดตามภายในระยะเวลา 1 ปีแรก หลังจากได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้น พบว่าเด็กและเยาวชนกลับมากระทำผิดซ้ำในความผิดที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากที่สุด รองลงมา เป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 มีสถิติจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำติดตามภายใน 1 ปี หลังจากได้รับการปล่อยตัวต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างช่วงปี พ.ศ. 2564 - 2566 และจากสถิติในปี พ.ศ. 2566 ลดลงจากปีก่อนหน้าถึงร้อยละ 36.62

3.4 ภาพรวมสถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพรวมสถิติในส่วนนี้เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี โดยเปรียบเทียบข้อมูลสถิติที่น่าสนใจของส่วนงานต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสถิติการบังคับโทษในเรือนจำ 2) ข้อมูลสถิติการส่งคุมความประพฤติ และ 3) ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ตามลำดับ

3.4.1 สถิติเกี่ยวกับจำนวนผู้กระทำความผิดภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 3.5 จำนวนผู้กระทำความผิดทั้งหมดภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2566

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

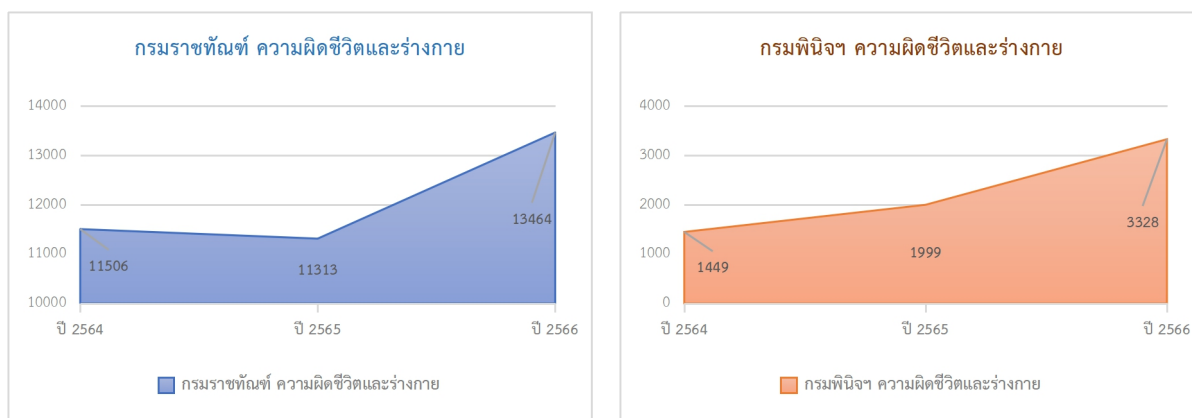
กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.5 พบว่า จำนวนผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ใหญ่ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ มีจำนวนสูงสุด รองลงมา คือ ผู้ถูกคุมความประพฤติของกรมคุมประพฤติ และผู้กระทำความผิดซึ่งเป็น เด็กและเยาวชนของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตามลำดับ ซึ่งมีความต่อเนื่องทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2566 กรมราชทัณฑ์มีจำนวนผู้กระทำความผิดสูงขึ้นจากปีก่อนหน้า หลังจากมีสถิติลดลงอย่างต่อเนื่องมาตลอด 2 ปี ที่ผ่านมา ในขณะที่จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศลดลงประมาณร้อยละ 24.73 เมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2565 และจำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. 2566 เพิ่มขึ้นเล็กน้อยเช่นเดียวกันกับกรมราชทัณฑ์

3.4.2 สถิติเปรียบเทียบจำนวนผู้กระทำความผิดจำแนกตามฐานความผิด 4 ประเภท ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 ภายใต้การดูแลของกรมราชทัณฑ์ เปรียบเทียบกับ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ภาพที่ 3.6 จำนวนผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย เปรียบเทียบข้อมูลระหว่าง กรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

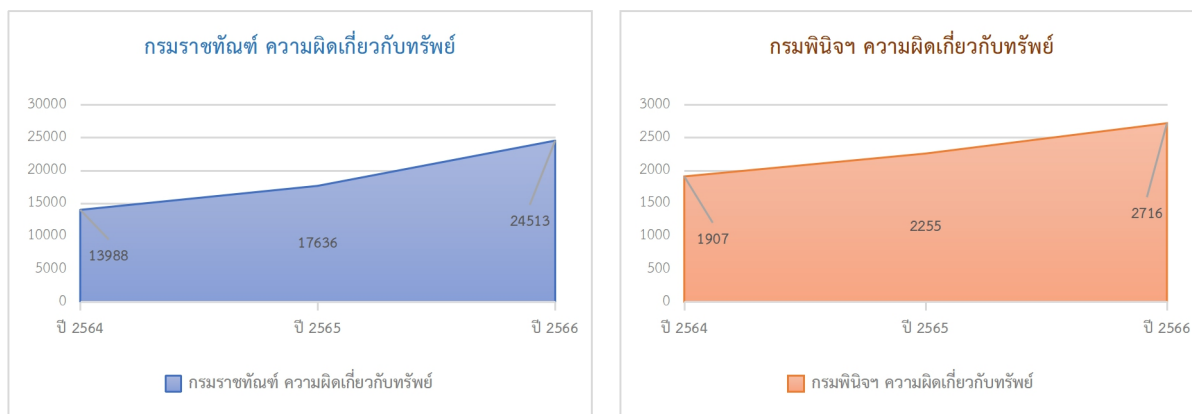

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากข้อมูลภาพที่ 3.6 ผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามลักษณะความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมีปริมาณคดีที่สูงกว่ากรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 ความผิดฐานนี้เพิ่มสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้าร้อยละ 19.01 เมื่อพิจารณาจำนวนคดีของกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายพบการกระทำความผิดที่สูงขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2566 ความผิดฐานนี้สูงกว่าปีก่อนหน้ามากถึงร้อยละ 66.48

ภาพที่ 3.7 จำนวนผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

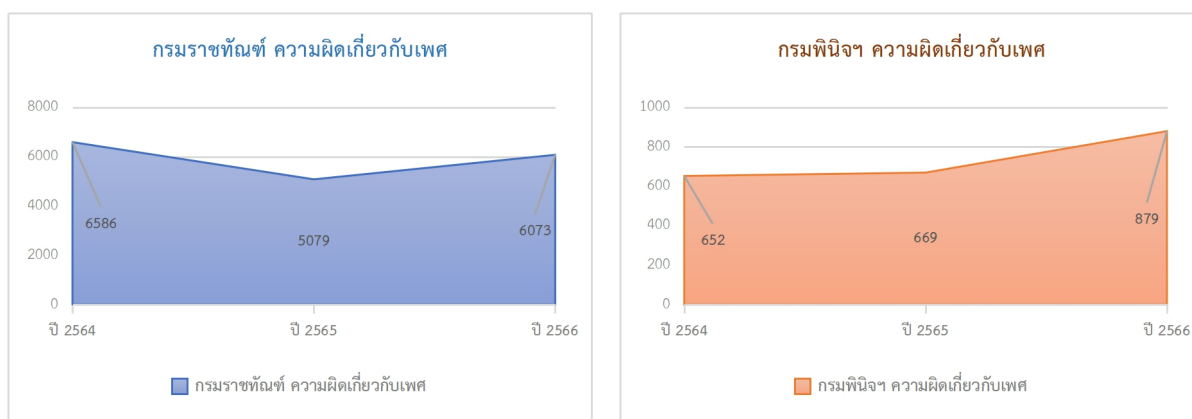

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากข้อมูลภาพที่ 3.7 ผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามลักษณะความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมีปริมาณคดีที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี เช่นเดียวกับกับสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน หากเปรียบเทียบกันแล้วความผิดที่เกิดขึ้นกับผู้ใหญ่มากกว่าความผิดในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 กรมราชทัณฑ์ในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเพิ่มสูงขึ้นกว่าปีก่อนหน้าร้อยละ 38.99 เมื่อพิจารณาจำนวนคดีของกลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานพินิจฯ ทั่วประเทศ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินพบการกระทำผิดที่สูงกว่าปีก่อนหน้าร้อยละ 20.44

ภาพที่ 3.8 จำนวนผู้กระทำความผิดในฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

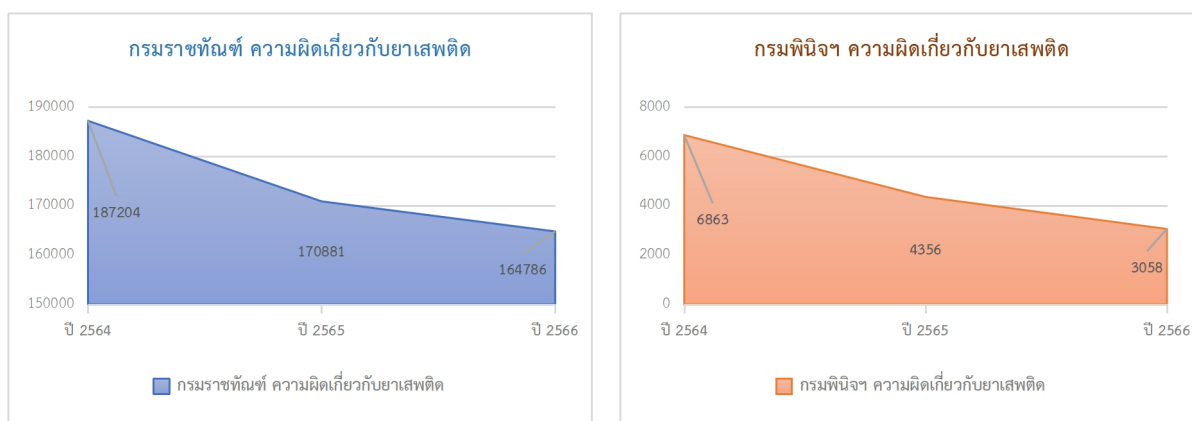

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.8 พบว่า ผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศมีปริมาณคดีที่สูงขึ้นและลดลงแบบไม่คงที่ ซึ่งในปี พ.ศ. 2565 ความผิดฐานนี้ลดลงร้อยละ 22.88 และกลับเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2566 ร้อยละ 19.57 เมื่อพิจารณาสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับเพศ เด็กและเยาวชนกระทำผิดเพิ่มสูงขึ้นทุกปี โดยพบการกระทำผิดในปี พ.ศ. 2566 สูงกว่าปีก่อนหน้าร้อยละ 31.39

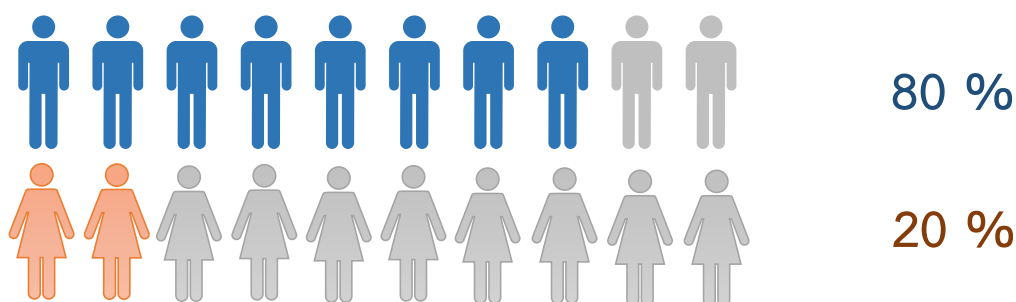
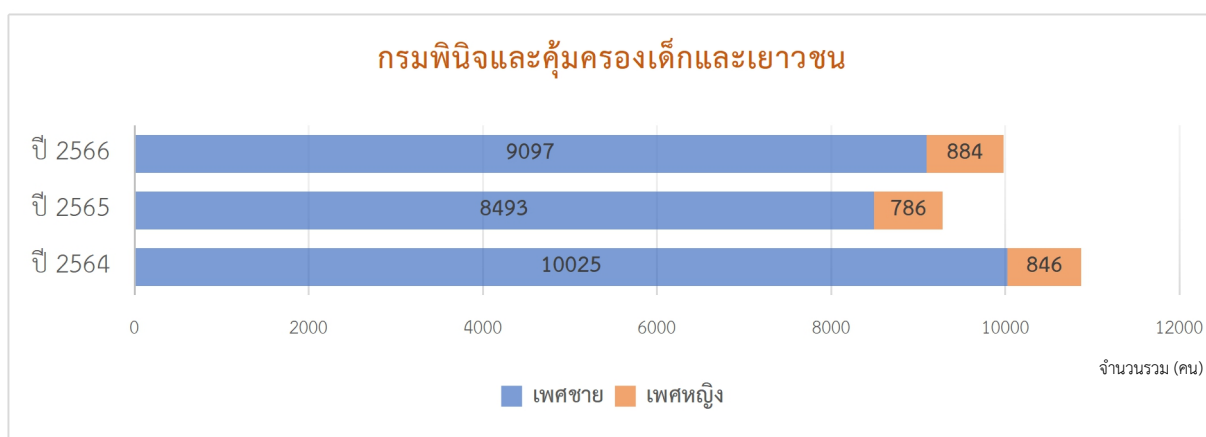
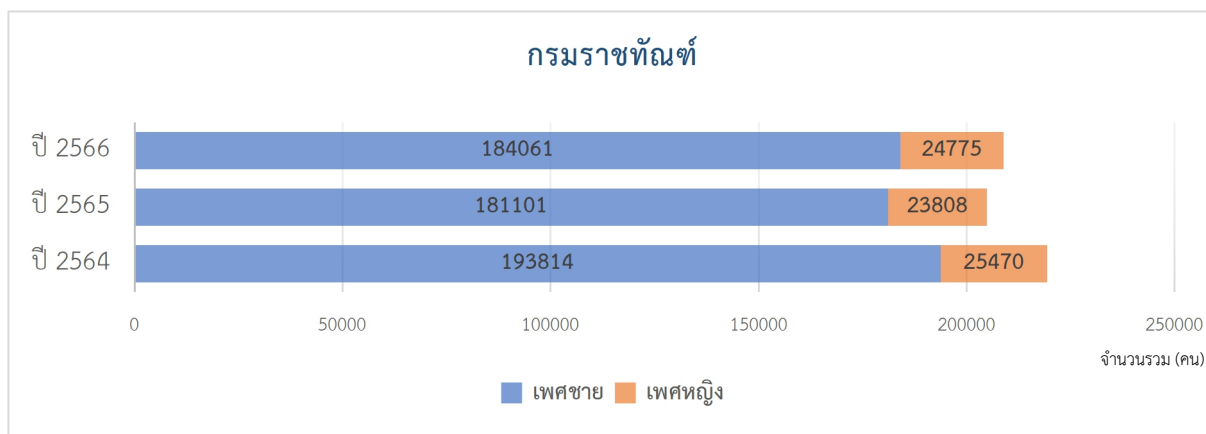
ภาพที่ 3.9 จำนวนผู้กระทำความผิดในฐานะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67
ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.9 แม้ว่าความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดจะเป็นฐานความผิดที่พบการเกิดคดีสูงสุดในหลาย ๆ หน่วยงาน แต่จากข้อมูลภาพดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำของกรมราชทัณฑ์จำแนกตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีปริมาณคดีลดลงต่อเนื่องทุกปี ซึ่งในปี พ.ศ. 2566 ความผิดฐานนี้ลดลงร้อยละ 3.57 แม้จะเป็นการลดลงที่ไม่มากนักแต่เห็นได้ว่าสถานการณ์แนวโน้มการกระทำผิดด้านยาเสพติดดีขึ้น หากพิจารณาสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปีเช่นเดียวกัน โดยเด็กและเยาวชนกระทำผิดฐานนี้ในปี พ.ศ. 2566 ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 29.80

ภาพที่ 3.10 จำนวนผู้กระทำความผิดเปรียบเทียบระหว่าง เพศชาย และ เพศหญิง ภายใต้การดูแลของ กรมราชทัณฑ์และกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน รวมความผิด 4 ประเภท ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดเกี่ยวกับเพศ และฐานความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมราชทัณฑ์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 27 ก.พ. 67

จากภาพที่ 3.10 พบว่า ผู้ต้องขังซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำและจำนวนเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ทรัพย์สิน เพศ และยาเสพติด มากกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้กระทำความผิดเพศชาย ส่วนผู้กระทำความผิดเพศหญิงอยู่ที่ร้อยละ 20 โดยประมาณ

ส่วนที่ 4 การดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม ประจำปี พ.ศ. 2566 นี้ ไม่ได้รายงานสถิติคดีพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของกรมคุมประพฤติ เนื่องจากพระราชบัญญัติพื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 ได้ถูกยกเลิกไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด อย่างไรก็ตาม ได้เพิ่มส่วนรายงานสถิติการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไว้ในรายงานฉบับนี้โดยดำเนินการรายงานต่อเนื่องเป็นปีที่สอง

ในการประเมินสถานการณ์ด้านยาเสพติดของประเทศไทยนั้น สมควรพิจารณาข้อมูลสถิติการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ร่วมกับข้อมูลสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติประกอบกัน ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งสองหน่วยงานมีกระบวนการจัดเก็บสถิติที่แตกต่างกันเล็กน้อย โดยหน่วยงาน ป.ป.ส. มีการบันทึกฐานข้อมูลที่มีรายละเอียดเชิงลึกเพื่อใช้สนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการวางแผนและกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบทบาทสำคัญทั้งในกระบวนการสืบสวนจับกุม และดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด มีความจำเป็นต้องบันทึกรายละเอียดการจับกุมด้านยาเสพติดในระบบฐานข้อมูลโดยทันที จึงมีข้อมูลจำนวนคดีที่ค่อนข้างทันสมัยแต่อาจขาดรายละเอียดบางประการ เช่น การรายงานข้อมูลประเภทหรือปริมาณสารเสพติดที่ตรวจพบ เนื่องจากต้องรอการตรวจพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ในส่วนนี้รายงานข้อมูลการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหลักด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ มีการรายงานข้อมูลสถิติแบ่งออกเป็นประเด็นที่น่าสนใจ ดังต่อไปนี้

4.1.1 สถิติการจับกุมคดียาเสพติด

ตารางที่ 4.1 จำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่าง ปี พ.ศ. 2562 – 2566

ปี	จำนวนคดีทั้งหมด (คดี)	จำนวนผู้ต้องหา (คน)
2562	371,865	387,082
2563	319,372	335,757
2564	346,980	360,758
2565	261,857	270,115
2566	213,978	222,068

ที่มา : 1. ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. จำนวนคดีทั้งหมด จะไม่เท่ากับผลรวมของคดี เนื่องจาก 1 คดี อาจมีผู้ต้องหาหลายคน และผู้ต้องหา 1 คน อาจกระทำความผิดได้หลายข้อกล่าวหาในเวลาเดียวกันได้
ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2562 – 2566

ที่มา : 1. ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
2. จำนวนคดีทั้งหมด จะไม่เท่ากับผลรวมของคดี (เนื่องจาก 1 คดี อาจมีผู้ต้องหาหลายคน และผู้ต้องหา 1 คน อาจกระทำความผิดได้หลายข้อกล่าวหาในเวลาเดียวกันได้)
ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 พบว่า ภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2566 มีสถิติคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดียาเสพติดต่ำที่สุดในรอบ 5 ปี โดยมีจำนวนคดีทั้งสิ้น 213,978 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 47,879 คดี คิดเป็นการลดลงร้อยละ 18.28 ผู้ต้องหาที่จับกุมลดลง 48,047 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 17.79

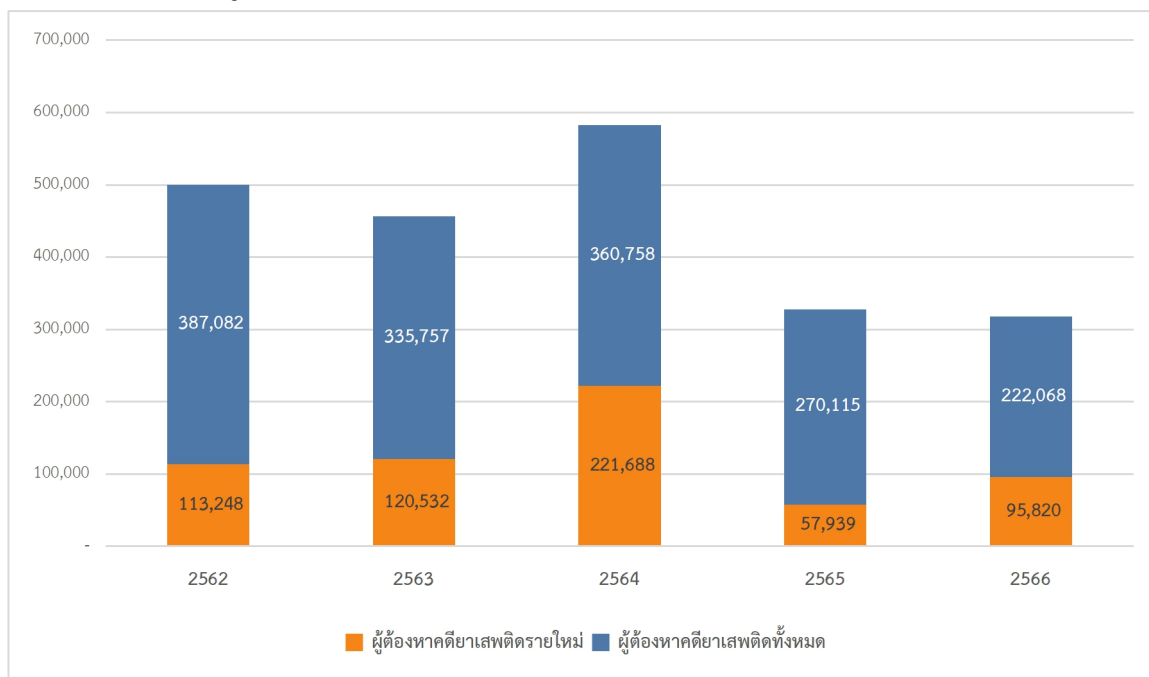
4.1.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่กับจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมด

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2562 – 2566

ปี	ผู้ต้องหาคดียาเสพติด (ทั้งหมด)	ผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่	สัดส่วนของผู้ต้องหารายใหม่ (ร้อยละ)
2562	387,082	113,248	29.26
2563	335,757	120,532	35.90
2564	360,758	221,688	61.45
2565	270,115	57,939	21.45
2566	222,068	95,820	43.15

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผู้ต้องหารายใหม่ นับเฉพาะผู้ต้องหาที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน)
จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

ภาพที่ 4.2 จำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่าง ปี พ.ศ. 2562 – 2566

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผู้ต้องหารายใหม่ นับเฉพาะผู้ต้องหาที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน) จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2 พบว่า แนวโน้มของจำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 มีจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่เพิ่มขึ้นและลดลงแต่ละปีแบบไม่คงที่ โดยในปี พ.ศ. 2564 มีสถิติจำนวนผู้ต้องหารายใหม่เพิ่มขึ้นสูงสุดระหว่างช่วงเวลาดังกล่าว ก่อนที่ระหว่างปี พ.ศ. 2565 จะลดลงไปประมาณร้อยละ 73.86 และเป็นสถิติจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบระหว่าง ปี พ.ศ. 2562 – 2566 ซึ่งในปี พ.ศ. 2565 มีผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่จำนวน 57,939 คน จากจำนวนผู้ต้องหาทั้งหมด 270,115 คน

อย่างไรก็ดีในปี พ.ศ. 2566 นั้น แม้ว่าในภาพรวมจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมดจะลดลงไปประมาณร้อยละ 17.79 แต่กลับพบว่าจำนวนผู้ต้องหารายใหม่นั้นเพิ่มขึ้นถึง 37,881 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.38 เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ในปีก่อนหน้า

4.1.3 สถิติจำนวนคดียาเสพติดทั่วประเทศ จำแนกตามภูมิภาค

ตารางที่ 4.3 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามพื้นที่ ในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566

พื้นที่	2565		2566	
	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา	จำนวนคดี	จำนวนผู้ต้องหา
กรุงเทพมหานคร	7,548	7,927	7,167	7,642
ภาค 1	25,570	26,234	22,850	23,483
ภาค 2	20,832	21,395	20,425	20,962
ภาค 3	27,961	29,346	21,514	22,848
ภาค 4	59,316	60,313	41,680	42,700
ภาค 5	31,165	32,025	24,347	25,143
ภาค 6	15,776	16,640	13,224	14,025
ภาค 7	23,088	23,569	18,278	18,726
ภาค 8	27,178	28,202	24,298	25,310
ภาค 9	23,423	24,464	20,194	21,221
ไม่สามารถระบุได้	-	-	1	8
รวม	261,857	270,115	213,978	222,068

ที่มา : ประมวลผลจากระบบ CRIMES ที่ได้จากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (นับพื้นที่จากจังหวัดเกิดเหตุ) จัดทำรายงานโดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.3 จำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดจำแนกตามเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและภูมิภาค ในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 พบว่า ในภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาคดียาเสพติดลดลงในทุกพื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีความเปลี่ยนแปลงสูงสุด คือ ภาค 4 ลดลง 17,636 คดี การเปลี่ยนแปลงลดลงร้อยละ 29.73 และจำนวนผู้ต้องหาลดลง 17,613 คน ลดลงร้อยละ 29.20 เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า

ในปี พ.ศ. 2566 นั้น พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุดได้แก่ ภาค 4 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.48 รองลงมา คือ ภาค 5 คิดเป็นร้อยละ 11.38 และ ภาค 8 คิดเป็นร้อยละ 11.36 ของจำนวนคดียาเสพติดทั้งหมดในปี พ.ศ. 2566 ตามลำดับ

4.1.4 สถิติการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติด

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี พ.ศ. 2562 – 2566

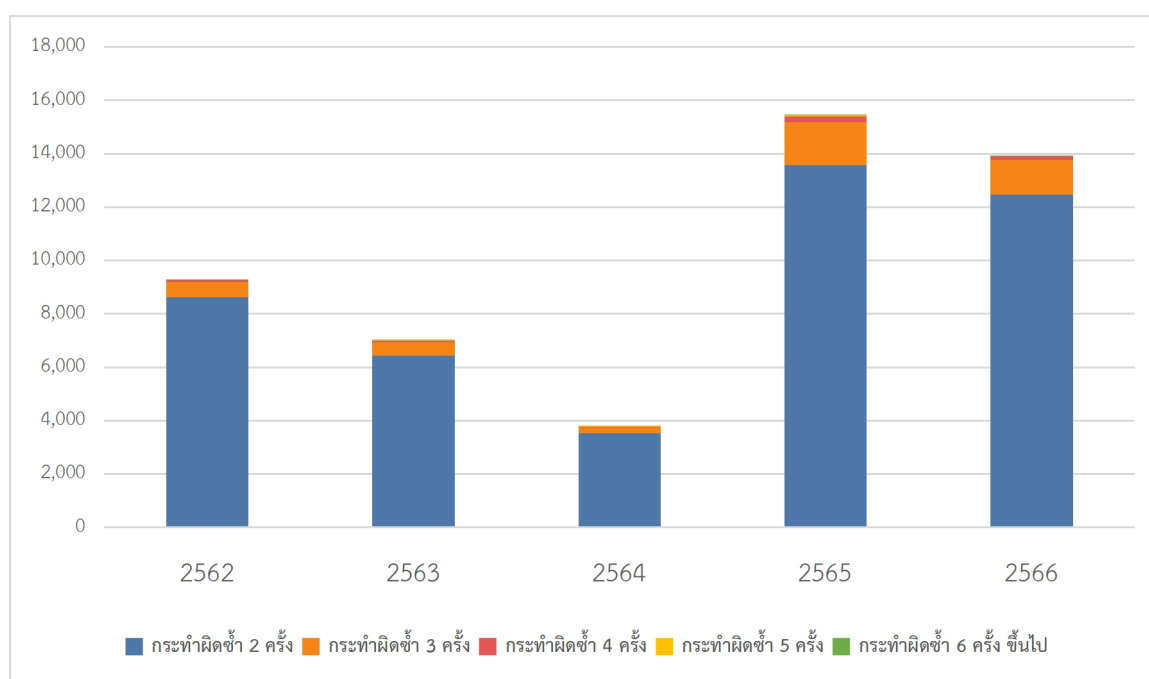
จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

จำนวนครั้งที่กระทำผิด	จำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำ									
	2562	ร้อยละ	2563	ร้อยละ	2564	ร้อยละ	2565	ร้อยละ	2566	ร้อยละ
กระทำผิดซ้ำ 2 ครั้ง	8,629	93.05	6,438	91.76	3,528	93.33	13,575	87.84	12,471	89.64
กระทำผิดซ้ำ 3 ครั้ง	579	6.24	505	7.20	226	5.98	1,615	10.45	1,286	9.24
กระทำผิดซ้ำ 4 ครั้ง	59	0.64	54	0.77	19	0.50	201	1.30	138	0.99
กระทำผิดซ้ำ 5 ครั้ง	5	0.05	12	0.17	7	0.19	41	0.27	15	0.11
กระทำผิดซ้ำ 6 ครั้ง ขึ้นไป	2	0.02	7	0.10	0	0.00	22	0.14	3	0.02
รวม	9,274	100.00	7,016	100.00	3,780	100.00	15,454	100.00	13,913	100.00

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (นับเฉพาะผู้ต้องหาที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน) จัดทำรายงานโดย
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิแท่งแสดงจำนวนและร้อยละของการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องหาในคดียาเสพติดระหว่างปี

พ.ศ. 2562 – 2566 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิด

ที่มา : ประมวลผลจาก ระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (นับเฉพาะผู้ต้องหาที่มีเลขบัตรประจำตัวประชาชน) จัดทำรายงานโดย
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ข้อมูลได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 5 ก.พ. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.3 พบว่า ภาพรวมระหว่างปี พ.ศ. 2562 – 2566 จำนวนผู้ต้องหาที่กระทำผิดซ้ำมีอัตราไม่คงที่ โดยมีแนวโน้มลดลงระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2564 และกลับเพิ่มสูงขึ้นในปี พ.ศ. 2565 เกือบ 3 เท่า ก่อนจะปรับลดลงอีกครั้งในปี พ.ศ. 2566 ซึ่งเป็นการลดลงร้อยละ 9.97

ส่วนที่ 5 การดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการรายงานบทวิเคราะห์จากข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการช่วยเหลือ และการคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมผ่านทางช่องทางต่าง ๆ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จากข้อมูลสถิติ ที่รวบรวมโดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถิติการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐาน ทางนิติวิทยาศาสตร์โดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รวมถึงสถิติการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

5.1 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวได้รับการรวบรวมโดยกองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท ของกรมคุ้มครอง สิทธิและเสรีภาพ ซึ่งเป็นสถิติการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา เฉพาะส่วนของศูนย์ยุติธรรมชุมชน ที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเก็บรวบรวมไว้ในฐานะ “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ย ข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เท่านั้น มิได้รวมสถิติการไกล่เกลี่ยในคดีอาญาจากหน่วยงานอื่น โดยในปี พ.ศ. 2566 มีการรายงานการลดต้นทุนภาครัฐที่ดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในรายงานฉบับนี้ด้วย รายละเอียดปรากฏ ในตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 สถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา พ.ศ. 2566

รายการข้อมูล	จำนวน คดีอาญา	สัดส่วน ร้อยละ	ลดต้นทุนภาครัฐ (บาท)
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จ	760	96.94	58,225,120
จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยไม่เป็นผลสำเร็จ	24	3.06	-
รวม	784	100.00	58,225,120

ที่มา : กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 21 ก.พ. 67

หมายเหตุ : (การไกล่เกลี่ย คือ ไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องกรณีผู้ร้องขอยื่นคำร้องเข้ามาและมีการไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องในคดีอาญา)

จากตารางที่ 5.1 เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาของ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ย ทั้งสิ้น 784 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 760 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.94 คิดเป็นการลดต้นทุนภาครัฐได้ 58,225,120 บาท ในขณะที่จำนวนเรื่องที่ได้รับการไกล่เกลี่ยไม่เป็นผลสำเร็จมีเพียงแค่ 24 คดี คิดเป็นร้อยละ 3.06 ของจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยเท่านั้น

5.2 สถิติเกี่ยวกับผู้ขอรับความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

สถิติเกี่ยวกับการขอความช่วยเหลือทางการเงินของผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา รวบรวมโดย สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ตามตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน กรณีผู้เสียหาย ในคดีอาญา ปี พ.ศ. 2566
จำแนกตามลักษณะความผิดที่ยื่นคำขอ

ลำดับ	ความผิด ¹⁵	จำนวนผู้เสียหาย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่าย ค่าตอบแทน (ราย)	
1.	ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิด ภัยอันตรายต่อประชาชน	13	7	77,000.00
2.	ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	2,471	1,771	59,035,286.75
3.	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย - หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต - หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย - หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก - หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนเจ็บป่วย หรือคนชรา	10,643	6,743	364,786,518.89
4.	ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและ ชื่อเสียง - หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	14	3	65,000.00
5.	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน - หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และ ชิงทรัพย์ - หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ ริบเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	66	16	382,838.00
รวม		13,207	8,540	424,346,643.64

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 21 ก.พ. 67

หมายเหตุ : (ประเภทผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ รวมผู้ยื่นคำขอ ผู้ได้รับการเยียวยา และผู้ไม่ได้รับการเยียวยา)

จากตารางที่ 5.2 พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 13,207 ราย เป็นการยื่นขอรับความช่วยเหลือทางการเงินตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.59 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือกรณีผู้เสียหายทั้งหมด รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 18.71 และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 0.50 ตามลำดับ

¹⁵ จำแนกตามรายการท้าย พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน พบว่า มีทั้งสิ้น 8,540 ราย ในจำนวนนี้ เป็นการจ่ายค่าตอบแทนผู้เสียหายเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.96 รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นร้อยละ 20.74 ของจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมด

เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่า ในภาพรวมมีผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ 13,207 ราย จ่ายค่าตอบแทน 8,540 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 64.66 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือสูงที่สุด คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศ คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 71.67 รองลงมา คือ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 63.36 และ ผู้เสียหายตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อประชาชน ร้อยละ 53.85 ของจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือในแต่ละลักษณะความผิดดังกล่าว ตามลำดับ

สำหรับมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาปี พ.ศ. 2566 นั้น มีการจ่ายค่าตอบแทนรวม 8,540 ราย คิดเป็นมูลค่า 424,346,643.64 บาท โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงที่สุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเฉลี่ยประมาณ 5,409,855 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศเฉลี่ยประมาณ 3,333,444 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉลี่ยประมาณ 2,392,738 บาทต่อราย ตามลำดับ

ตารางที่ 5.3 จำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงิน กรณีจำเลย ในคดีอาญา ปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามลักษณะความผิดที่ยื่นคำขอ

ลำดับ	ความผิด ¹⁶	จำนวนจำเลย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่าย ค่าตอบแทน (ราย)	
1.	ลักษณะ 6 ความผิดเกี่ยวกับการก่อให้เกิด ภัยอันตรายต่อประชาชน	0	1	757,320.00
2.	ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ	16	4	865,218.00
3.	ลักษณะ 10 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและ ร่างกาย - หมวด 1 ความผิดต่อชีวิต - หมวด 2 ความผิดต่อร่างกาย - หมวด 3 ความผิดฐานทำให้แท้งลูก - หมวด 4 ความผิดฐานทอดทิ้งเด็ก คนเจ็บป่วย หรือคนชรา	66	14	6,165,999.00

¹⁶ รายการท้าย พ.ร.บ. ค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559

ลำดับ	ความผิด ¹⁶	จำนวนจำเลย		รวมเป็นเงิน (บาท)
		ที่ยื่นคำขอ (ราย)	การจ่าย ค่าตอบแทน (ราย)	
4.	ลักษณะ 11 ความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพและ ชื่อเสียง - หมวด 1 ความผิดต่อเสรีภาพ	0	0	00.00
5.	ลักษณะ 12 ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน - หมวด 1 ความผิดฐานลักทรัพย์และ วิ่งราวทรัพย์ - หมวด 2 ความผิดฐานกรรโชกทรัพย์ ริดเอาทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์	73	16	3,226,523.00
รวม		155	35	11,015,060.00

ที่มา : สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 21 ก.พ. 67

หมายเหตุ : (ประเภทผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ รวมผู้ยื่นคำขอ ผู้ได้รับการเยียวยา และผู้ไม่ได้รับการเยียวยา)

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีจำเลยในคดีอาญา ปี พ.ศ. 2566 ดังปรากฏในตารางที่ 5.3 พบว่า มีจำเลยในคดีอาญายื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 155 ราย เป็นการยื่นขอรับความช่วยเหลือทางการเงินตามลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 47.10 รองลงมา คือ ยื่นขอรับความช่วยเหลือความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายคิดเป็นร้อยละ 42.58 ของจำนวนจำเลยที่ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินทั้งหมด ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาจำนวนจำเลยที่ได้รับการจ่ายค่าตอบแทน พบว่า จ่ายค่าตอบแทนให้จำเลยผู้ยื่นคำขอ 35 ราย ซึ่งจ่ายค่าตอบแทนในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุดและความผิดต่อชีวิตและร่างกายตามลำดับ สอดคล้องกับสัดส่วนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่า ในภาพรวมการจ่ายค่าตอบแทน 35 รายนั้น คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทน ร้อยละ 22.58 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือทางการเงินต่อจำเลยในคดีอาญาคิดเป็นมูลค่า 11,015,060 บาท เงินที่จ่ายค่าตอบแทนในความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.98 ของจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรทั้งหมด รองลงมา คือ จ่ายค่าตอบแทนความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 29.29 ตามลำดับ

5.3 สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ

สถิติเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวได้รับการรวบรวมโดยกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5.4 จำนวนและร้อยละผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมระหว่างปี พ.ศ. 2564 – 2566 จำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ

ช่องทางการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม	2564 จำนวน (ราย)	ร้อยละ	2565 จำนวน (ราย)	ร้อยละ	2566 จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. ให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค)	19,817	52.48	23,595	61.13	25,293	59.94
2. คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพเชิงรุก	1,312	3.47	480	1.24	566	1.34
3. คลินิกยุติธรรมเคลื่อนที่	0	0.00	0	0.00	76	0.18
4. นักพิทักษ์สิทธิฯ	2	0.01	0	0.00	0	0.00
5. ผู้ปกป้องสิทธิมนุษยชน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
6. นักจิตวิทยา	1	0.00	0	0.00	0	0.00
7. Video Consultation	0	0.00	0	0.00	0	0.00
8. E-Justice	980	2.60	75	0.20	506	1.20
9. Facebook	435	1.15	327	0.85	174	0.41
10. Line	394	1.04	475	1.23	272	0.65
11. รับเรื่องร้องทุกข์	0	0.00	925	2.40	993	2.35
12. ส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (กรณีเด็ก)	7,478	19.80	5,964	15.45	7,349	17.42
13. ส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ม. 134/1	7,344	19.45	6,756	17.50	6,905	16.37
14. Webboard	0	0.00	0	0.00	60	0.14
รวม	37,763	100	38,597	100	42,194	100

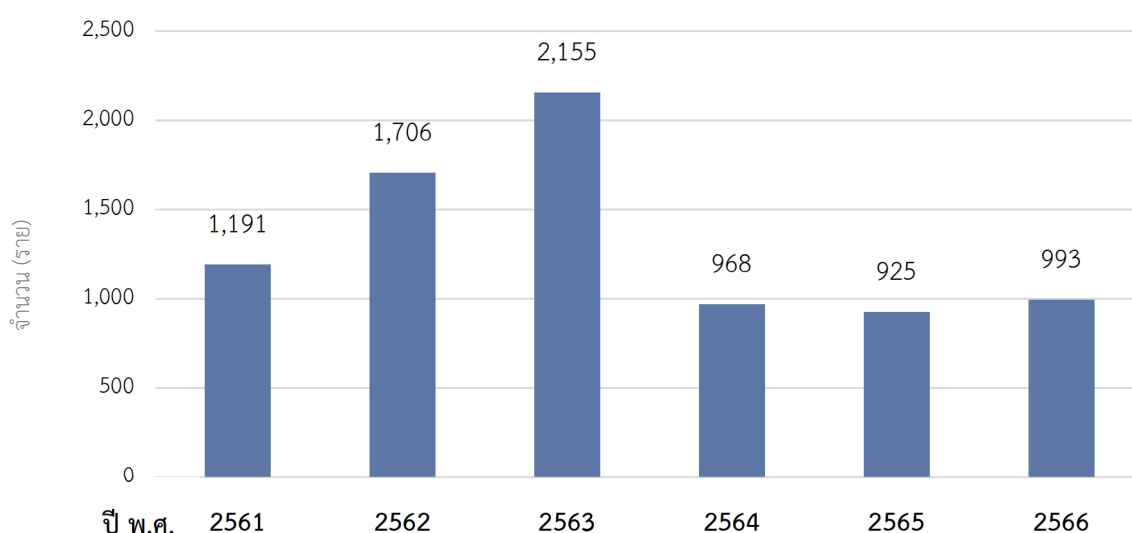
ที่มา : กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 21 ก.พ. 67

หมายเหตุ : 1. มีการแก้ไขระเบียบการเบิกจ่ายเงินรางวัลฯ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 ธันวาคม 2562 จากเดิมเบิกจ่ายเป็นรายคดี เปลี่ยนเป็นการเบิกจ่ายเป็นรายวัน จึงไม่สามารถกำหนดข้อมูลเป็นรายคดีได้

2. การให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่าน Webboard มีการเริ่มรายงานสถิติการให้บริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2566

เมื่อพิจารณาจำนวนและร้อยละของจำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 โดยจำแนกตามช่องทางการให้ความช่วยเหลือ ดังปรากฏในตารางที่ 5.4 พบว่า จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมในทุกช่องทางรวมกัน มีจำนวนเพิ่มขึ้นตลอด 3 ปี ที่ผ่านมา โดยเมื่อพิจารณาในรูปแบบร้อยละของผู้ได้รับการจำแนกตามช่องทางต่าง ๆ พบว่า การให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) นั้น มีสัดส่วนสูงที่สุดตลอดทั้งสามปี โดยในปี พ.ศ. 2566 มีผู้ได้รับการช่วยเหลือด้านกฎหมายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 59.94 รองลงมา คือ ผู้ได้รับการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากรณีเด็กร้อยละ 17.42 และการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 134/1 ร้อยละ 16.37 ตามลำดับ

ภาพที่ 5.1 จำนวนที่เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์ระหว่างปี พ.ศ. 2561 – 2566

ที่มา : กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 21 ก.พ. 67

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาถึงจำนวนการรับเรื่องร้องทุกข์ผ่านกองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ พบว่า เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์มีแนวโน้มระหว่างปี พ.ศ. 2561 – 2563 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี ภายหลังจากปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นมา สถิติกลับลดลงอย่างเห็นได้ชัด โดยในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนที่เจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องทุกข์รวม 993 ราย เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าเล็กน้อยคิดเป็นร้อยละ 7.35

5.4 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์

สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์เป็นข้อมูลที่ได้รับ การรวบรวมและรายงานโดยสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เป็นการรายงานสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงาน ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ประจำปี พ.ศ. 2566 มีรายละเอียดดังนี้

5.4.1 การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2566

การดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2566 พบค่าสถิติ เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ ประจำปี พ.ศ. 2566 ปรากฏรายงาน ในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 สถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามประเภท การตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ลำดับ	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวน			
		เรื่อง	ร้อยละ	รายการ	ร้อยละ
1.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	443	1.70	12,942	11.41
2.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอย เครื่องมือ และฟิสิกส์	109	0.42	450	0.40
3.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและ บุคคลสูญหาย	2,165	8.29	15,136	13.34
4.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	10,536	40.36	65,355	57.60
5.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	320	1.23	328	0.29
6.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	43	0.16	629	0.55
7.	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	445	1.70	1,155	1.02
8.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและ ฝ่ามืออัตโนมัติ	273	1.05	583	0.51
9.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	1,738	6.66	4,237	3.73
10.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	9,950	38.12	12,471	10.99
11.	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	80	0.31	176	0.16
รวม		26,102	100.00	113,462	100.00

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 16 ม.ค. 67

จากข้อมูลสถิติการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2566 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ที่ปรากฏในตารางที่ 5.5 นี้ พบว่า ในภาพรวมทั้งประเทศมีรายการตรวจตามกระบวนการของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์จำนวน 26,102 เรื่อง หรือคิดเป็นจำนวน 113,462 รายการ ส่วนใหญ่ได้รับการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ คิดเป็นร้อยละ 40.36 (ในกรณีที่นับเป็นเรื่อง) และร้อยละ 57.60 (ในกรณีที่นับเป็นรายการ) รองลงมา เป็นการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี) คิดเป็นร้อยละ 38.12 (ในกรณีที่นับเป็นเรื่อง) และร้อยละ 10.99 (ในกรณีที่นับเป็นรายการ) การตรวจพิสูจน์ที่มีรายการตรวจเฉลี่ยต่อเรื่องสูงที่สุด คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร จำนวน 12,942 รายการ จากการตรวจ 443 เรื่อง คิดเป็นการตรวจพิสูจน์ประมาณ 29 รายการต่อเรื่อง รองลงมา คือ การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช คิดเป็นการตรวจพิสูจน์ประมาณ 15 รายการต่อเรื่อง ตามลำดับ

5.4.2 การเปรียบเทียบสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2566

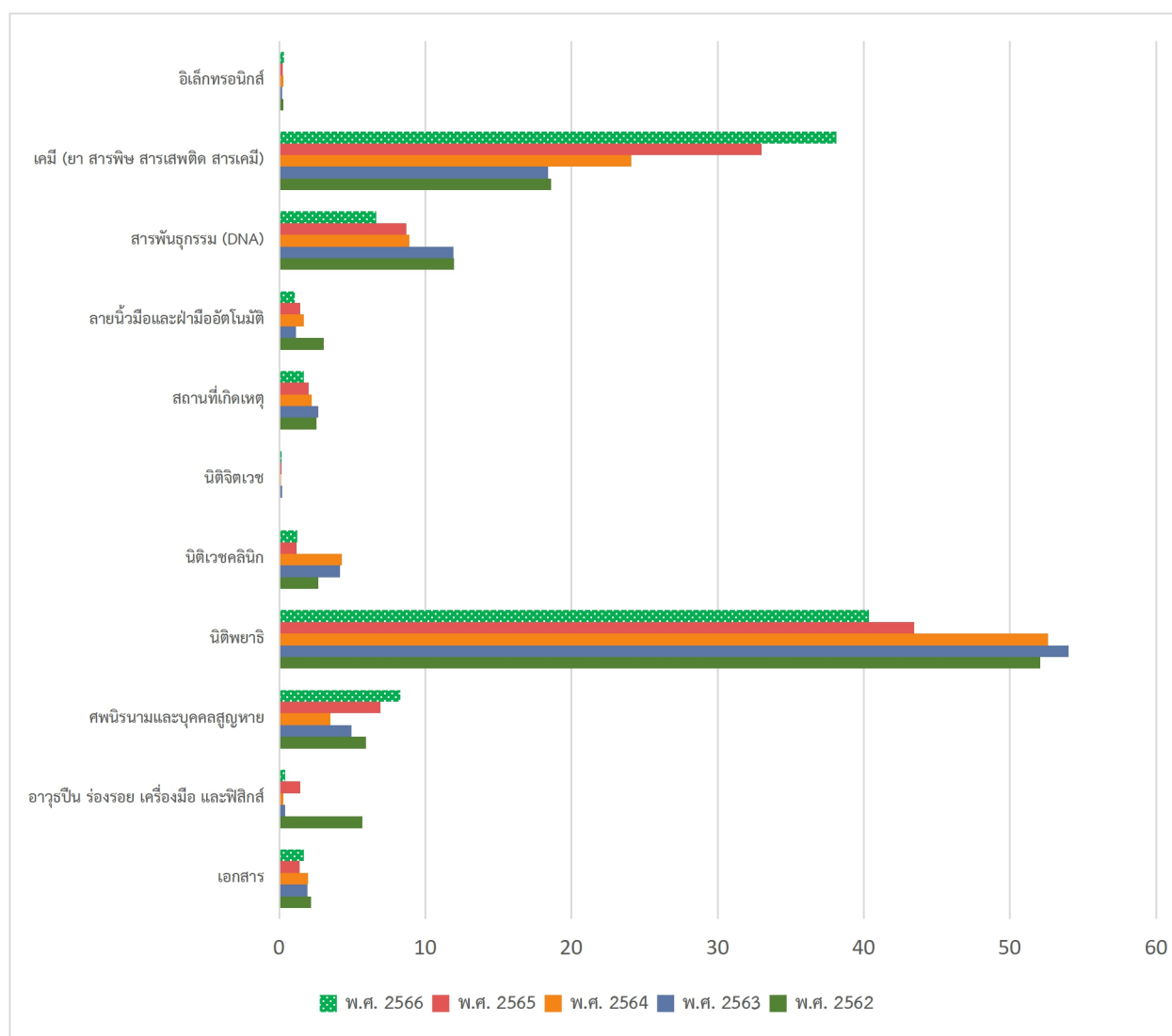
จากการนำเสนอค่าสถิติเปรียบเทียบเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2566 โดยแบ่งเป็นรายปีในช่วงต้น หัวข้อนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลในแต่ละปีเปรียบเทียบระหว่าง 4 ปี ตามตารางที่ 5.6 และตามแผนภาพที่ 5.2 แสดงข้อมูลระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566

ตารางที่ 5.6 จำนวนเรื่องและรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2563 - 2566 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ลำดับ	ประเภทการตรวจพิสูจน์	จำนวนเรื่อง (ในแต่ละ พ.ศ.)				จำนวนรายการ (ในแต่ละ พ.ศ.)			
		2563	2564	2565	2566	2563	2564	2565	2566
1.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเอกสาร	332	361	343	443	6,950	8,686	12,747	12,942
2.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านอาวุธปืน ร่องรอยเครื่องมือ และฟิสิกส์	71	52	358	109	337	162	551	450
3.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านศพนิรนามและบุคคลสูญหาย	841	640	1,720	2,165	19,200	15,262	14,709	15,136
4.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติพยาธิ	9,191	9,574	10,792	10,536	72,681	64,082	66,958	65,355
5.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติเวชคลินิก	712	780	300	320	367	178	363	328
6.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติจิตเวช	35	20	43	43	624	210	351	629
7.	การตรวจสถานที่เกิดเหตุ	454	406	503	445	635	550	5,857	1,155
8.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านลายนิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ	197	305	363	273	361	517	719	583
9.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านสารพันธุกรรม (DNA)	2,026	1,622	2,166	1,738	5,573	4,997	4,539	4,237
10.	การตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)	3,130	4,386	8,199	9,950	4,030	5,310	9,380	12,471
11.	การตรวจพิสูจน์พยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์	36	49	60	80	148	195	128	176
รวม		17,025	18,195	24,847	26,102	110,906	100,149	116,302	113,462

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 16 ม.ค. 67

ภาพที่ 5.2 การเปรียบเทียบสัดส่วนร้อยละของรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ตั้งแต่ พ.ศ. 2562 - 2566 จำแนกตามประเภทการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์

ที่มา : สรุปผลการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 16 ม.ค. 67

เมื่อพิจารณาตารางที่ 5.6 ประกอบกับภาพที่ 5.2 ซึ่งเป็นการนำเสนอจำนวนเรื่องและสัดส่วนร้อยละของรายการตรวจพิสูจน์ทางนิติวิทยาศาสตร์ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ทั่วประเทศ พบว่า จำนวนเรื่องที่ส่งตรวจพิสูจน์เพิ่มสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตาม จำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่มีระดับค่อนข้างคงที่คือประมาณ 1.1 แสนรายการต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2566 นั้น สามารถเห็นได้ว่า แม้จะมีจำนวนเรื่องที่ส่งตรวจพิสูจน์สูงที่สุดโดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 5 แต่จำนวนรายการส่งตรวจพิสูจน์รวมนั้นลดลงไปประมาณร้อยละ 2.44 และสัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์นั้นคล้ายกันในทุกปี คือส่วนใหญ่เป็นการตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ วิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

5.5 สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ในส่วนนี้เป็นการรายงานสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษประจำปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 รวบรวมและรายงานโดยกองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งได้นำมาบรรจุในรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในปีนี้เป็นปีแรก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถิติคดีพิเศษ

ในส่วนนี้รายงานสถิติเกี่ยวกับคดีในความรับผิดชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประกอบไปด้วย สถิติคดีพิเศษ สถิติคดีสืบสวน สถิติการรับเรื่องร้องทุกข์ และสถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยตัวชั่วคราว ประจำปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566

ตารางที่ 5.7 สถิติคดีพิเศษจำแนกตามเรื่องที่ดำเนินการ

ปี	ยอดที่ยกมา จากปีก่อน	คดีรับใหม่	รวมคดีพิเศษ ทั้งหมดในรอบปี	รับดำเนินการ	ดำเนินการ แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ
2565	248	315	563	563	120	443
2566	443	128	571	571	157	414

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 5.7 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 กรมสอบสวนคดีพิเศษมีคดีพิเศษทั้งหมดในรอบปี 563 คดี และ พ.ศ. 2566 จำนวน 571 คดี ตามลำดับ โดยมีสถิติรับดำเนินการในทุกคดีติดต่อกันทั้งสองปี ปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จ 120 คดี คิดเป็นร้อยละ 21.31 ของจำนวนคดีพิเศษทั้งหมดในรอบปี ในขณะที่ปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จ 157 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.50 ของจำนวนคดีพิเศษทั้งหมดในรอบปี

ตารางที่ 5.8 สถิติคดีสืบสวน

ปี	ยอดที่ยกมาจาก ปีก่อน	คดีรับใหม่	รวมคดีสืบสวนทั้งหมด ในรอบปีจำนวน (คดี)	ดำเนินการ แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ
2565	202	269*	471	261	210
2566	210	164	374	261	113

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : * คดีรับใหม่ 268 คดี และคดีซึ่งใช้เลขเดิม 1 คดี รวม 269 คดี

จากตารางที่ 5.8 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 กรมสอบสวนคดีพิเศษมีคดีสืบสวนทั้งหมดในรอบปี 471 คดี และ พ.ศ. 2566 จำนวน 374 คดี ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จ 261 คดี คิดเป็นร้อยละ 55.41 ของจำนวนคดีสืบสวนทั้งหมดในรอบปี ในขณะที่ปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนคดีดำเนินการแล้วเสร็จ 261 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.79 ของจำนวนคดีสืบสวนทั้งหมดในรอบปี

ตารางที่ 5.9 สถิติเรื่องร้องทุกข์

ปี	เรื่องที่ยกมา จากปีก่อน	เรื่องรับใหม่	รวมเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมด ในรอบปีจำนวน (คดี)	ดำเนินการ แล้วเสร็จ	อยู่ระหว่าง ดำเนินการ
2565	34	5,072	5,106	5,084	22
2566	22	3,453	3,475	3,434	41

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 5.9 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 กรมสอบสวนคดีพิเศษมีเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมดในรอบปี 5,106 คดี และ พ.ศ. 2566 จำนวน 3,475 คดี ตามลำดับ เกินกว่าร้อยละ 90 ขึ้นไป เป็นเรื่องรับใหม่ โดยในปี พ.ศ. 2565 มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์ดำเนินการแล้วเสร็จ 5,084 คดี คิดเป็นร้อยละ 99.57 ของจำนวนเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมดในรอบปี ในขณะที่ปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนเรื่องร้องทุกข์ดำเนินการแล้วเสร็จ 3,434 คดี คิดเป็นร้อยละ 98.82 ของจำนวนเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมดในรอบปี ตามลำดับ

ตารางที่ 5.10 สถิติคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว

ปี	ปล่อยชั่วคราวทั้งหมดในรอบปี จำนวน (คดี)
2565	5
2566	16

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

จากตารางที่ 5.10 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 มีจำนวนคดีที่ผู้ต้องหาได้รับการปล่อยชั่วคราว 5 คดี และ 16 คดี ตามลำดับ

ตารางที่ 5.11 สถิติคดีพิเศษจำแนกตามฐานความผิด ระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2566

ฐานความผิด	2565				2566			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
1. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน	71	13.76	5	5.21	61	9.85	5	3.79
2. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขัน ทางการค้า	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคาร พาณิชย์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
4. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเล่นแชร์	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
6. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุม การแลกเปลี่ยนเงิน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
7. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิด เกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ	0	0.00	0	0.00	67	10.82	5	3.79
8. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แบบผังภูมิของวงจรรวม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
9. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง ผู้บริโภค	8	1.55	2	2.08	29	4.69	6	4.55
10. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วย เครื่องหมายการค้า	9	1.74	4	4.17	37	5.98	14	10.61
11. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
12. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการชดเชย ค่าเสียหายกรณีการส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
13. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ย เงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงิน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
14. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธนาคาร แห่งประเทศไทย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
15. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัท มหาชนจำกัด	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
16. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	65	12.60	9	9.38	140	22.62	16	12.12
17. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

ฐานความผิด	2565				2566			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
18. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์	0	0.00	0	0.00	2	0.32	1	0.76
19. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
20. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
21. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร	8	1.55	1	1.04	0	0.00	0	0.00
22. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์	1	0.19	1	1.04	22	3.55	2	1.51
23. คดีความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน	0	0.00	0	0.00	3	0.48	3	2.27
24. คดีความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด	0	0.00	0	0.00	10	1.62	3	2.27
25. คดีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาเฉพาะที่เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก	0	0.00	0	0.00	1	0.16	1	0.76
26. คดีความผิดตามประมวลรัษฎากร	14	2.71	5	5.21	17	2.75	7	5.30
27. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	15	2.91	1	1.04	62	10.02	5	3.79
28. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว	21	4.07	5	5.21	29	4.69	7	5.30
29. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	31	6.01	7	7.29	28	4.52	11	8.33
30. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
31. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
32. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องสำอาง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
33. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
34. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	30	5.82	8	8.33	24	3.88	17	12.88
35. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าสงวนแห่งชาติ	0	0.00	0	0.00	1	0.16	1	0.76
36. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
37. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
38. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่	0	0.00	0	0.00	2	0.32	1	0.76

ฐานความผิด	2565				2566			
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คดี)	ร้อยละ
39. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
40. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร	243	47.09	48	50.00	84	13.57	27	20.45
41. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
42. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	516	100.00	96	100.00	619	100.00	132	100.00

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : คดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2566

จากตารางที่ 5.11 แสดงสถิติคดีพิเศษจำแนกตามฐานความผิด ในปี พ.ศ. 2565 - 2566 พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 มีคดีพิเศษ 96 คดี จำนวนผู้กระทำผิดทั้งสิ้น 516 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 5 คนต่อคดี โดยคดีส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมีจำนวน 48 คดี คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของจำนวนคดีพิเศษทั้งหมดในรอบปี รองลงมา คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน จำนวน 9 คดี คิดเป็นร้อยละ 9.38 ตามลำดับ หากพิจารณาประเภทความผิดที่มีจำนวนผู้กระทำผิดต่ออัตราคดี สูงที่สุด คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ซึ่งใน 1 คดี พบผู้กระทำผิดกว่า 15 คน

ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีพิเศษ 132 คดี จำนวนผู้กระทำผิดทั้งสิ้น 619 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 5 คนต่อคดี โดยคดีส่วนใหญ่เป็นคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร มีจำนวน 27 คดี คิดเป็นร้อยละ 20.45 ของจำนวนคดีพิเศษทั้งหมดในรอบปีดังกล่าว รองลงมา คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้จำนวน 17 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.88 และคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินจำนวน 16 คดี คิดเป็นร้อยละ 12.12 ตามลำดับ

ประเภทความผิดที่มีจำนวนผู้กระทำผิดต่ออัตราคดีสูงที่สุด คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งใน 5 คดี พบผู้กระทำผิด 67 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำผิดเฉลี่ยประมาณ 13 คนต่อคดี รองลงมา คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ใน 5 คดี พบผู้กระทำผิดรวม 62 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 12 คนต่อคดี และคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนใน 5 คดี พบผู้กระทำผิดรวม 61 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 12 คนต่อคดีเช่นเดียวกัน

5.5.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษ

ตารางที่ 5.12 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด

ระยะเวลาที่ใช้	2565		2566	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	0	0.00	1	100.00
มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 1 ปี	1	100.00	0	0.00
รวม	1	100.00	1	100.00

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : คดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2566

จากตารางที่ 5.12 พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 มีคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 1 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2566 มีคดีพิเศษที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด ดำเนินการแล้วเสร็จ จำนวน 1 คดี เป็นคดีที่ใช้เวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน

ตารางที่ 5.13 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้

ระยะเวลาที่ใช้	2565		2566	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	0	0.00	6	15.00
มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	0	0.00	7	17.50
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	5	16.67	4	10.00
มากกว่า 1 ปี	25	83.33	23	57.50
รวม	30	100.00	40	100.00

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : คดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2566

จากตารางที่ 5.13 พบว่า ในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 มีคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ ดำเนินการแล้วเสร็จจำนวน 30 คดี และ 40 ตามลำดับ โดยคดีส่วนมากใช้เวลาในการดำเนินการมากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 83.33 และร้อยละ 57.50 ของจำนวนคดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จ ในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนคดีพิเศษที่รู้ตัวผู้กระทำความผิดแต่เรียกหรือยังจับตัวไม่ได้ ใช้ระยะเวลาดำเนินการแล้วเสร็จไม่เกิน 6 เดือน รวม 13 คดี คิดเป็นร้อยละ 32.50

ตารางที่ 5.14 ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา

ระยะเวลาที่ใช้	2565		2566	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 เดือน	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน	4	7.55	1	1.70
มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน	5	9.43	6	10.17
มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี	9	16.98	9	15.25
มากกว่า 1 ปี	35	66.04	43	72.88
รวม	53	100.00	59	100.00

ที่มา : กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ ณ วันที่ 28 ก.พ. 67

หมายเหตุ : คดีพิเศษที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2565 - 2566

จากตารางที่ 5.14 แสดงให้เห็นว่าในปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 นั้น ระยะเวลาที่ใช้ในการสอบสวนคดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหา ส่วนมากใช้เวลามากกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 66.04 และ ร้อยละ 72.88 ของจำนวนคดีในประเภทนี้ที่ดำเนินการแล้วเสร็จระหว่างปี พ.ศ. 2565 และ พ.ศ. 2566 ตามลำดับ

ส่วนที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมและพิจารณาสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2566 สามารถสรุปส่วนที่เป็นสาระสำคัญ รวมถึงให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ และข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปปฏิบัติ ดังนี้

6.1 ข้อค้นพบเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรม สถิติคดีอาญา และการดำเนินงานในชั้นตำรวจ

ในการพิจารณาสถิติฐานความผิดคดีอาญาที่วราขอาณัติกร สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีการแบ่งคดีออกเป็น 4 กลุ่ม ประกอบไปด้วย ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ฐานความผิดพิเศษ และฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ในภาพรวมทั้งประเทศในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่รับแจ้งความทั้งหมด 1,371,008 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 1,462,854 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 1,874,861 คน โดยกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความในฐานความผิดดังกล่าวสูงสุด คือ ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 84.89 รองลงมา ได้แก่ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 9.10 ลำดับต่อมา คือ ฐานความผิดพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 3.22 และกลุ่มข้อหาที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ คิดเป็นร้อยละ 2.79 ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดข้อมูลที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า สำหรับความผิดในกลุ่มนี้มีจำนวนคดีที่รับแจ้งความทั้งหมด 38,183 คดี คดีที่จับกุมผู้ต้องหาทั้งหมด 43,942 คดี และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีทั้งสิ้น 77,381 คน โดยพบว่าฐานความผิดในกลุ่มนี้ คดีที่มีทั้งจำนวนคดีรับแจ้งความ จำนวนคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้ และจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้จำนวนสูงสุด คือ กลุ่มความผิดทำร้ายร่างกายสาหัส รองลงมา คือ ความผิดพยายามฆ่า

ในภาพรวมความผิดในกลุ่มนี้ มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความที่ร้อยละ 115.08 แสดงให้เห็นว่ามีจำนวนคดีที่จับกุมเกิดขึ้นมากกว่าจำนวนคดีที่รับแจ้งความภายในรอบปี ซึ่งอาจเป็นเพราะมีการจับกุมจากการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือการจับกุมสืบเนื่องจากคดีรับแจ้งความในปีที่แล้ว โดยคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงสุด คือ คดีทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย คิดเป็นการจับกุมร้อยละ 119.74 ของจำนวนคดีที่ได้รับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ทั้งหมด รองลงมา คือ คดีทำร้ายร่างกายสาหัส คิดเป็นร้อยละ 118.99 ในขณะที่คดีเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราเป็นคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 102.48

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่า หากคำนวณจากการรวมทุกลักษณะความผิดในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ในประเทศไทยจะมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 118 - 119 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในจำนวนนี้หากพิจารณาตามลักษณะความผิดพบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดีทำร้ายร่างกายสาหัสมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นจำนวนประมาณ 68 - 69 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีอัตรารับแจ้งความที่เกิดขึ้นประมาณ 58 - 59 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และลักษณะความผิดที่ได้รับแจ้งความมากที่สุดยังคงเป็นความผิดที่เกี่ยวกับการทำร้ายร่างกาย สาหัส รongลงมา ได้แก่ การพยายามฆ่า และ กรณีอื่น ๆ เกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ ตามลำดับ

2. ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า ในส่วนของคดีรับแจ้งความของความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 124,824 คดี คดีที่จับกุมจำนวน 118,957 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวน 171,014 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาทั้งคดีรับแจ้งความ คดีที่จับกุมได้ และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้ พบว่า คดีรับแจ้งความ กลุ่มความผิดดังกล่าว ผู้ต้องหาส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 46.73 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด อันดับรองลงมา คือ ลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับการฉ้อโกงร้อยละ 18.91 และกลุ่มประเภทคดีอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์ และคดียกยอกทรัพย์ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่า ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงสุด คือ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 165.52 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ความผิดฉ้อโกงอัตราจับกุมร้อยละ 66.77 ความผิดยกยอกทรัพย์อัตราจับกุมร้อยละ 86.72 และฐานความผิดโจรกรรมรถจักรยานยนต์ร้อยละ 87.65 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด ตามลำดับ

นอกจากนี้ หากคำนวณจำนวนผู้ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน ผลปรากฏว่าเมื่อคำนวณโดยการรวมทุกลักษณะความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ มีผู้ที่ต้องถูกจับกุมประมาณ 262 - 263 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ เมื่อแบ่งตามลักษณะความผิด พบว่า คดีที่มีจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับการลักทรัพย์ โดยมีจำนวนประมาณ 123 คน ต่อ จำนวนประชากร 100,000 คน และเมื่อพิจารณาถึงจำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของความผิดดังกล่าว พบว่าในภาพรวมของความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 192 คดี ต่อประชากร 100,000 คน ซึ่งลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ ความผิดที่เกี่ยวข้องกับการลักทรัพย์ มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นโดยประมาณ 90 คดี ต่อประชากร 100,000 คน

เมื่อวิเคราะห์ความสอดคล้องของสถิติในกลุ่มข้อหาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า คดีลักทรัพย์ มีจำนวนการรับแจ้งความมากที่สุดอย่างเห็นได้ชัด เมื่อเปรียบเทียบกับความผิดในกลุ่มเดียวกัน โดยคดีลักทรัพย์มีการจับกุมได้ร้อยละ 50.45 ขณะที่ความผิดฐานปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์) มีการรับแจ้งความน้อยที่สุดแต่คิดเป็นสัดส่วนที่มีการจับกุมมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับฐานความผิดอื่นในกลุ่มความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อพิจารณาสัดส่วนจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละฐานความผิด พบว่า ฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมสูงที่สุด ได้แก่ ความผิดฐานปล้นทรัพย์ ความผิดลักพาเรียกค่าไถ่ และชิงทรัพย์ ซึ่งเป็นคดีอุกฉกรรจ์ สะท้อนให้เห็นว่าหากเป็นคดีอุกฉกรรจ์สะท้อนขวัญจะได้รับความสนใจในการสืบสวนติดตามจับกุม แต่หากเป็นความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ที่ไม่ใช่คดีอุกฉกรรจ์ เช่น คดีลักทรัพย์และวิ่งราวทรัพย์ จะได้รับความสนใจในการสืบสวนหรือติดตามจับกุมคนร้ายแตกต่างกัน

จากแนวคิดทฤษฎีหน้าต่างแตก (Broken window theory) ซึ่งเป็นแนวคิดทางด้านอาชญาวิทยา ได้ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหา เรื่องความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยแม้จะเป็นเพียงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ หากพบเห็นต้องรีบจัดการแก้ไขก่อนที่จะลุกลามบานปลายกลายเป็นปัญหาใหญ่ (Crawford, 2007) เมื่อเปรียบเทียบกับนโยบายการสืบสวนติดตามจับกุมคนร้ายซึ่งให้ความสำคัญเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์มากกว่า การกระทำความผิดเพียงเล็กน้อยหรือความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยต่าง ๆ แท้จริงแล้ว รัฐควรต้องให้ความสำคัญกับทุกคดี รวมทั้งการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อยของชุมชนและสังคมในมิติต่าง ๆ ก่อนที่การกระทำผิดเพียงเล็กน้อยจะลุกลามกลายเป็นปัญหาอาชญากรรมร้ายแรง

นอกจากนี้ รัฐควรให้ความสำคัญกับการลงโทษผู้กระทำความผิดแม้เพียงเล็กน้อย เพื่อเป็นการป้องปราม และข่มขู่ยับยั้งผู้ที่คิดจะกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันมิให้ไปกระทำความผิดซ้ำอีก เพราะการลงโทษโดยการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดด้วยความรวดเร็ว เด็ดขาด แน่นนอน จะส่งผลต่อการป้องกันการกระทำผิดซ้ำและป้องกันพฤติกรรมเลียนแบบ

3. ความผิดพิเศษ พบว่า สำหรับคดีรับแจ้งความที่เป็นกลุ่มความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งสิ้น 44,133 คดี คดีที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 27,703 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมมีจำนวนทั้งสิ้น 49,866 คน เมื่อพิจารณาถึงข้อหาฐานความผิดต่าง ๆ ในกลุ่มความผิดนี้แล้ว พบว่า การรับแจ้งความคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีสัดส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.02 รองลงมา คือ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 29.71 และฐานความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ คิดเป็นร้อยละ 7.49 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมดในกลุ่มฐานความผิดพิเศษ

เมื่อคำนวณจำนวนคดีที่จับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดพิเศษนั้น พบว่า มีอัตราการจับกุมในภาพรวมคิดเป็นร้อยละ 62.77 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ โดยฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ความผิดตามพระราชบัญญัติสิทธิบัตร คิดเป็นร้อยละ 160.00 ส่วนคดีที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความต่ำที่สุด 3 ลำดับ ได้แก่ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำความผิดผ่านระบบคอมพิวเตอร์มีอัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 38.92 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อัตราการจับกุมคิดเป็นร้อยละ 42.67 และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติคิดเป็นร้อยละ 72.42 ของจำนวนคดีรับแจ้งความในหมวดความผิดดังกล่าว ตามลำดับ โดยคดีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีจำนวนคดีที่จับกุมสูงที่สุดในหมวดความผิดพิเศษ แต่ถือว่ามีอัตราการจับกุมต่อคดีที่รับแจ้งความต่ำที่สุด เนื่องจากการติดตามผู้กระทำความผิดยังคงมีความยากลำบากเพราะวิทยาการของมิจฉาชีพที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้การติดตามคนร้ายที่แท้จริงตามจับกุมได้ยาก

เมื่อคำนวณจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่า ในกรณีที่รวมทุกฐานความผิดพิเศษในประเทศไทย มีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 76 - 77 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ซึ่งในจำนวนนี้หากพิจารณาโดยจำแนกตามลักษณะความผิด พบว่า ผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นประมาณ 13 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

ในขณะเดียวกัน พบว่า จำนวนคดีรับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ของกลุ่มความผิดดังกล่าว มีอัตราแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 68 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นมากที่สุด คือ คดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ฐานความผิดฉ้อโกงที่กระทำผ่านคอมพิวเตอร์ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ ตามลำดับ

จากสถิติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับการกระทำผิดอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งได้มีการเปิดเผยล่าสุด ช่วงระหว่างวันที่ 1 มี.ค. 2565 - 30 มิ.ย. 2567 พบว่า มีการแจ้งความผ่านระบบแจ้งความออนไลน์ทั้งหมด 575,507 เรื่อง มูลค่าความเสียหายรวมกว่า 65,715 ล้านบาท เฉลี่ยความเสียหายวันละกว่า 80 ล้านบาท โดยผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวง พบว่าถูกหลอกให้ซื้อขายสินค้าและบริการมากที่สุด เหยื่อส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชายคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 64 และ ผู้ชายร้อยละ 36 ตามลำดับ โดยกลุ่มผู้เสียหายจะอยู่ในช่วงวัยทำงาน (มติชนออนไลน์, 2567)

เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์หรือรูปแบบออนไลน์ในรอบปีที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยคิดเป็นมูลค่าความเสียหายวันละประมาณ 74 ล้านบาท จากข้อมูล ยังพบว่าเป็นคดีการหลอกลวง การซื้อขายสินค้าและบริการเช่นกัน (โครงการศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน, 2566) จากข้อมูลดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าคดีหลอกลวงการซื้อขายสินค้าและบริการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ยังคงเป็นปัญหาสำคัญ และมูลค่าความเสียหายของผู้ตกเป็นเหยื่อแต่ละวันมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

สอดคล้องกับข้อมูลจากรายงานของสำนักงานควบคุมยาเสพติดและปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ที่ได้กล่าวถึงอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ว่าเป็นปัญหาสำคัญของโลก ซึ่งแต่ละประเทศจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการป้องกันแก้ไขปัญหาคัดเจน ทั้งการพัฒนาศักยภาพความรู้เจ้าหน้าที่ การสร้างความตระหนัก การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศ การรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัย และวิเคราะห์รูปแบบอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เพื่อการแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมอย่างยั่งยืน (UNODC, 2024)

นอกจากนี้ แนวโน้มรูปแบบของอาชญากรรมออนไลน์ปี พ.ศ. 2567 ที่ต้องเฝ้าระวังคือการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ในการสร้างเนื้อหาปลอมเพื่อใช้ในการฉ้อโกง หรือสร้างความเสียหาย อาทิ การสร้างภาพหรือคลิปปลอมเป็นบุคคลอื่น (AI Deepfakes) เพื่อใช้ในการฉ้อโกง การเลียนเสียงของบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือคนรู้จัก (AI Voice Covers) จากตัวอย่างเสียง เพื่อใช้ในการฉ้อโกง ฯลฯ เป็นต้น

จากรูปแบบการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ดังกล่าว ภาครัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนทั้งในส่วนของการรับแจ้งคดี มาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน การสืบสวน ติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด เพื่อกำหนดแนวทางในการพัฒนา ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบให้เท่าทันกับการกระทำความผิดของคนร้ายที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งเร่งประชาสัมพันธ์ในลักษณะเชิงรุก เพื่อให้ประชาชนได้รู้เท่าทันภัยในรูปแบบต่าง ๆ ป้องกันการตกเป็นเหยื่อของคนร้ายในการกระทำความผิดลักษณะดังกล่าว

4. ความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า สำหรับในส่วนของคดีที่ได้รับแจ้งความของกลุ่มความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในภาพรวมมีจำนวนทั้งหมด 1,163,868 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวน 1,272,252 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมได้จำนวน 1,576,600 คน ทั้งนี้ หากพิจารณาคดีรับแจ้งความตามลักษณะความผิดของกลุ่มคดีดังกล่าว พบว่า คดีรับแจ้งกลุ่มการกระทำความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.98 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันทุกข้อหา คิดเป็นร้อยละ 12.28 และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมืองคิดเป็นร้อยละ 8.96 ของจำนวนคดีรับแจ้งความทั้งหมด ตามลำดับ

เมื่อคำนวณอัตราจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มความผิดนี้ พบว่า ในภาพรวมมีอัตราการจับกุมร้อยละ 109.31 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ฐานความผิดที่มีจำนวนคดีจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ ฐานความผิดเกี่ยวกับบ่อนการพนันคิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 370.65 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 136.39 และความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นอัตราการจับกุมร้อยละ 115.87 ในทางกลับกัน เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีแจ้งความต่ำที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ ยาเสพติด (ประเภทส่งออก) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 29.25 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ รองลงมา คือ ความผิดตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 มีอัตราการจับกุมร้อยละ 70.37 และความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (ประเภทนำเข้า) มีอัตราการจับกุมร้อยละ 72.18 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ

เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมต่อประชากร 100,000 คน พบว่า กรณีรวมทุกลักษณะความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายในประเทศไทยมีผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมประมาณ 2,422 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน ทั้งนี้ ในจำนวนดังกล่าว พบว่า เป็นผู้กระทำความผิดฐานยาเสพติดสูงที่สุดคิดเป็นประมาณ 743 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับการพนันอื่น ๆ คิดเป็นประมาณ 377 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน และความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง คิดเป็นประมาณ 254 คน ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

สรุปข้อค้นพบสำคัญเกี่ยวกับสถิติในกลุ่มคดีอาญา โดยในภาพรวมทั้งหมดของประเทศไทย พบว่า มีคดีอาญาที่ได้รับแจ้งความทั้งสิ้น 1,371,008 คดี คดีอาญาที่มีการจับกุมผู้ต้องหาจำนวนทั้งหมด 1,462,854 คดี และจำนวนผู้ต้องหาคดีอาญาที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 1,874,861 คน โดยจากการวิเคราะห์จำนวนคดีที่รับแจ้งความต่อประชากร 100,000 คน ในภาพรวมของฐานความผิดคดีอาญาทั้ง 4 กลุ่มที่กล่าวมา มีอัตราคดีรับแจ้งความเกิดขึ้นประมาณ 2,106 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยในอัตราดังกล่าว พบว่าลักษณะความผิดที่เกิดขึ้นจำนวนมากที่สุด คือ กลุ่มฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย ซึ่งมีอัตราประมาณ

1,788 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน โดยฐานความผิดที่พบมากที่สุด คือ การเสพยาเสพติด ประมาณ 680 คดี ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากปริมาณผู้กระทำความผิดในภาพรวมทั้งหมด สถิติคดีอาญาในชั้นตำรวจของกองบัญชาการตำรวจนครบาลมีการจำแนกตามพื้นที่กองบังคับการตำรวจนครบาล 1 - 9 (บก.น.1 - 9) และกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเทคโนโลยี (บก.ปอท.) จากการวิเคราะห์ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีคดีรับแจ้งความทั้งหมดจำนวน 89,671 คดี คดีที่ถูกจับกุมจำนวนทั้งหมด 101,507 คดี และผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมทั้งสิ้น 151,768 คน โดยหากไม่รวมหน่วย บก.ปอท. จะพบว่าพื้นที่ บก.น.9 คือ พื้นที่ที่พบจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด รวมจำนวนทั้งหมด 18,728 คดี และ บก.น.7 เป็นพื้นที่ที่มีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุดจำนวน 6,518 คดี

เมื่อพิจารณาจำแนกเฉพาะกลุ่ม บก.น.1 - 9 ไม่รวมหน่วย บก.ปอท. พบว่า หากรวมคดีรับแจ้งความในทุกลักษณะความผิด พบว่า พื้นที่ บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด คือ จำนวน 18,728 คดี หรือคิดเป็นร้อยละ 20.94 ของคดีรับแจ้งความในพื้นที่ บก.น.1 - 9 รองลงมา คือ บก.น.4 และ บก.น.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ พื้นที่ที่พบว่ามีคดีรับแจ้งความน้อยที่สุด คือ บก.น.7 ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.29 ของคดีรับแจ้งความทั้งหมด และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น. มีจำนวนคดีรับแจ้งความในกลุ่มฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายมากที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุด ซึ่งมีจำนวน 842 คดี รองลงมา คือ บก.น. 5 และ บก.น.4 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ มีจำนวนทั้งหมด 4,895 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 3,127 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.4 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ มีจำนวนทั้งหมด 16,344 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดพิเศษ พบว่า บก.น.2 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 1,242 คดี รองลงมา คือ บก.น.5 และ บก.น.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดพิเศษ มีจำนวนทั้งหมด 4,662 คดี

เมื่อพิจารณาฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย พบว่า บก.น.9 มีจำนวนคดีรับแจ้งความมากที่สุดซึ่งมีจำนวน 15,992 คดี รองลงมา คือ บก.น.4 มีจำนวนทั้งสิ้น 8,697 คดี และ บก.น.2 จำนวนทั้งสิ้น 6,737 คดี ตามลำดับ เมื่อพิจารณาภาพรวมในทุกพื้นที่ บก.น.1 - 9 รวมหน่วย บก.ปอท. แล้ว พบว่า สถิติคดีรับแจ้งความในฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนทั้งหมด 63,770 คดี

เมื่อพิจารณาสถิติอาชญากรรมระดับภูมิภาค พบว่า พื้นที่สถานีตำรวจที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด 3 อันดับแรก คือ ภูธราภที่ 4 ภาคที่ 2 และภาคที่ 3 ตามลำดับ โดยในทุกพื้นที่พบว่าคดีกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย มีจำนวนคดีรับแจ้งความเป็นสัดส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 85.86 รองลงมา คือ กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ โดยทุกพื้นที่ที่มีสัดส่วนคดีในกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายอยู่ในสัดส่วนสูงที่สุด ซึ่งสูงกว่าคดีประเภทอื่น ๆ อยู่หลายเท่า ในกลุ่มนี้พบว่าเป็นความผิดที่เกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด

เมื่อแยกพิจารณาจำนวนคดีรับแจ้งความในแต่ละพื้นที่สถานีตำรวจภูธราภและกองบังคับการตำรวจนครบาลพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานความผิดแต่ละกลุ่ม พบว่า กลุ่มข้อหาที่ 1 ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ กรุงเทพมหานคร จำนวน 4,895 คดี กลุ่มข้อหาที่ 2 ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์พื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธราภ 4 จำนวน 20,135 คดี กลุ่มข้อหาที่ 3 ฐานความผิดพิเศษพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธราภ 5 จำนวน 9,416 คดี และกลุ่มข้อหาที่ 4 คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหายพื้นที่ที่มีจำนวนคดีรับแจ้งความสูงที่สุด คือ พื้นที่ภูธราภ 2 จำนวน 199,958 คดี

6.2 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินการคดี สถิติการดำเนินคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการและกระบวนการพิจารณาคดีในชั้นศาล

สถิติคดีอาญาในชั้นพนักงานอัยการ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ ซึ่งแบ่งตามประเภทสำนวนทั้งหมด 733,772 คดี โดยมีสัดส่วนคดีความอาญาปรากฏผู้ต้องหาที่ส่งตัวมา สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 67.61 หากพิจารณาเปรียบเทียบกับคดีความอาญาของผู้ต้องหาที่ไม่ได้ส่งตัวมา ทั้งคดีที่เปรียบเทียบปรับและคดีที่ไม่ได้เปรียบเทียบปรับคิดเป็นร้อยละ 31.24 โดยในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนสำนวนความอาญารับใหม่ทุกประเภทสำนวนลดลงจากปีก่อนหน้าจำนวน 159,967 คดี หรือคิดเป็นการลดลงร้อยละ 17.90 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2565 ภาพรวมของคดีในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีคดีความอาญา ปรากฏตัวผู้ต้องหาที่ส่งตัวมารวมคดีรับใหม่และคดีค้างมาทั้งหมด 515,505 คดี ซึ่งเป็นคดีรับใหม่เป็นส่วนใหญ่ สูงถึงร้อยละ 96.24 และมีคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้าเพียงร้อยละ 3.76 ในจำนวนนี้ได้มีการดำเนินการเสร็จสิ้นไปร้อยละ 96.12 และค้างไปต่อไปร้อยละ 3.88 ในส่วนของคดีที่ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้วนั้น ส่วนใหญ่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องต่อศาล คิดเป็นร้อยละ 97.09 โดยมีสัดส่วนคดีที่ไม่สั่งฟ้องต่อศาล และคดีที่เสร็จสิ้นไปโดยวิธีอื่น ๆ เพียงเล็กน้อย

สำหรับสถิติคดีศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณา ในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 553,913 คดี ในจำนวนนี้ประกอบด้วยคดีค้างมาจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 47,114 คดี และคดีรับใหม่จำนวน 506,799 คดี โดยศาลชั้นต้นพิจารณาคดีเสร็จไป 517,359 คดี คิดเป็นร้อยละ 93.40 ของคดีที่เข้าสู่การพิจารณาในศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ส่วนคดีที่ค้างไปต่อไป จำนวน 36,554 คดี คิดเป็นร้อยละ 6.60

เมื่อพิจารณาคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด พบว่า ระยะเวลา ที่ใช้ในการพิพากษาคดีจะใช้ระยะเวลาในการพิพากษาไม่เกิน 1 เดือน คิดเป็นร้อยละ 78.15 ส่วนคดีที่ใช้เวลา มากกว่า 1 เดือนแต่ไม่เกิน 3 เดือน คิดเป็นร้อยละ 9.33 และคดีที่ใช้เวลามากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน คิดเป็นร้อยละ 6.10 ตามลำดับ

ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทของศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร ทั้งหมด 11,601 คดี แบ่งเป็นคดีที่เข้าสู่การไกล่เกลี่ยก่อนฟ้องจำนวน 32 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 19 คดี คิดเป็น ร้อยละ 59.38 และสถิติจำนวนคดีเข้าสู่การไกล่เกลี่ยหลังฟ้องจำนวน 11,569 คดี ไกล่เกลี่ยสำเร็จ 8,069 คดี คิดเป็นร้อยละ 69.75

สถิติคดีอาญาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักร พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีคดีอาญา ที่เข้าสู่การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด 8,844 คดี คิดเป็นคดีรับใหม่ ร้อยละ 91.62 ส่วนคดีที่ค้างมาจากปีก่อนหน้ามีจำนวน 741 คดี คิดเป็นร้อยละ 8.38 จากคดีที่เข้าสู่ การพิจารณาของศาลเยาวชนและครอบครัวทั่วราชอาณาจักรทั้งหมด

6.3 ข้อค้นพบเกี่ยวกับกระบวนการหลังการพิจารณาคดี สถิติการบังคับโทษในเรือนจำ การส่งคุมความประพฤติ และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

เมื่อพิจารณาสถิติการดำเนินงานด้านการบังคับโทษในเรือนจำ พบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2566 จำนวนผู้ต้องขังทุกประเภทมี 278,466 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าร้อยละ 5.57 ในจำนวนนี้ประกอบไปด้วยนักโทษเด็ดขาด 216,113 คน คิดเป็นร้อยละ 77.61 อย่างไรก็ดี แม้สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดจะเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระทำผิดจำแนกตามลักษณะความผิดแล้ว พบว่า สถิติจำนวนนักโทษเด็ดขาดในคดียาเสพติด ซึ่งมีสัดส่วนสูงกว่าความผิดฐานอื่นทุกปีนั้น มีจำนวนผู้กระทำผิดลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี

ทั้งนี้ นักโทษเด็ดขาดส่วนใหญ่ประมาณเกือบร้อยละ 70 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 - 60 ปี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยทำงานและกลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่มีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นอันดับ 3 ของโลก อันดับ 2 รองจากประเทศสิงคโปร์ในกลุ่มประเทศ ASEAN (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2567) ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรต้องมีมาตรการป้องกันการกระทำผิดของกลุ่มคนวัยแรงงานหรือวางแผนการส่งเสริมสมรรถภาพผู้ต้องโทษกลุ่มวัยทำงานให้สามารถกลับเข้าสู่สังคมได้โดยสวัสดิภาพสามารถเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญในการขับเคลื่อนประเทศต่อไปในอนาคต

สำหรับสถิติการดำเนินงานด้านการส่งคุมประพฤติ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศจำนวน 190,909 คน ลดลงจากปีก่อนหน้าร้อยละ 24.73 ในจำนวนนี้แทบทั้งหมดเป็นผู้ถูกคุมความประพฤติซึ่งเป็นผู้ใหญ่ และมีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่เป็นเด็กและเยาวชน

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 มีจำนวนผู้ได้รับการพักการลงโทษเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 จำนวน 4,603 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 62.11 และมีผู้ได้รับการลดวันต้องโทษจำนวน 7,249 คน เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า 4,310 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 146.65

ในส่วนของสถิติการกระทำผิดซ้ำ พบว่า จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติที่พ้นจากการคุมความประพฤติด้วยดี แล้วหวนกลับมากระทำผิดอีกภายใน 1 ปี มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 โดยในปี พ.ศ. 2566 จำนวนผู้พ้นการคุมความประพฤติที่กลับมากระทำผิดซ้ำน้อยที่สุดในช่วงระยะเวลา 3 ปี โดยมีจำนวนผู้กระทำผิดซ้ำ 3,710 คน คิดเป็นการลดลงร้อยละ 44.52

การเปลี่ยนแปลงของสถิติในปี พ.ศ. 2566 ได้แก่ การลดลงของจำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติและการเพิ่มขึ้นของสถิติผู้ได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษ อาจอธิบายได้ดังนี้

1) จำนวนผู้ถูกคุมความประพฤติทั่วประเทศจำนวน 190,909 คน ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่มีจำนวนสูงเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติปี พ.ศ. 2563 - 2564 (131,320 คน และ 115,628 คน ตามลำดับ) แต่สังเกตว่าลดลงจากปี พ.ศ. 2565 (253,622 คน) เป็นเพราะปี พ.ศ. 2565 มีสถิติจำนวนผู้ถูกคุมประพฤติสูงกว่าปกติจากการเปลี่ยนแปลงและบังคับใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ในช่วงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2564 ประมวลกฎหมายดังกล่าวนี้กำหนดให้ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดียาเสพติดตามมาตรา 165 โดยคำนึงถึงการสงเคราะห์ให้จำเลยเลิกเสพยาเสพติดโดยการบำบัดรักษา เป็นเหตุให้คดียาเสพติดถูกส่งฟ้อง

เพื่อเข้าสู่กระบวนการพิพากษาและส่งตัวให้ไปอยู่ในความดูแลของกรมคุมประพฤติแทนกระบวนการเดิมตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545

2) ในปี พ.ศ. 2565 มีสถิติการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษแก่ผู้ต้องขังน้อยเป็นพิเศษ (รวม 10,350 คน) เนื่องจากมีผู้ต้องขังหรือผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการได้รับการปล่อยตัวและรับพระราชทานอภัยโทษไปก่อนแล้วเป็นจำนวนมาก ในช่วงปี พ.ศ. 2564 (รวม 48,312 คน) เพื่อบรรเทาความแออัดของเรือนจำหรือทัณฑสถาน และเป็นการควบคุมสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ซึ่งต่อมาในปี พ.ศ. 2566 นี้ จึงเริ่มมีผู้ถูกคุมความประพฤติที่มีคุณสมบัติเหมาะสมได้รับการพักการลงโทษและลดวันต้องโทษเพิ่มมากขึ้น (รวม 19,263 คน) จึงทำให้เห็นว่าเป็นการเพิ่มขึ้นมากเมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

สถิติเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 จำนวนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทั่วประเทศมีจำนวน 13,116 คน ซึ่งถือว่าเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2565 แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับปี พ.ศ. 2564 ในจำนวนนี้ส่วนมากประมาณร้อยละ 91 เป็นเพศชาย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจำแนกตามฐานความผิดประเภทต่าง ๆ พบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามากที่สุด ซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.37 รองลงมา คือ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 23.32 และกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 20.71 ของจำนวนเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานพินิจฯ ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2566

6.4 ข้อค้นพบเกี่ยวกับงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ภาพรวมจำนวนคดีและผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมคดียาเสพติดทั่วประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 มีแนวโน้มลดลง โดยในปี พ.ศ. 2566 มีสถิติคดีและจำนวนผู้ต้องหาที่ถูกจับกุมในคดียาเสพติดต่ำที่สุดในรอบ 5 ปี ที่ผ่านมา มีจำนวนคดีทั้งสิ้น 213,978 คดี ลดลงจากปี พ.ศ. 2565 ร้อยละ 18.28 ผู้ต้องหาที่จับกุม 222,068 คน ลดลงร้อยละ 17.79 โดยพบว่า พื้นที่ที่มีจำนวนคดียาเสพติดสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ พื้นที่ภูธรภาค 4 รองลงมา คือ ภาค 5 และ ภาค 8 ตามลำดับ

แม้ว่าในภาพรวมจำนวนผู้ต้องหาคดียาเสพติดทั้งหมดจะลดลงไป แต่กลับพบว่าจำนวนผู้ต้องหารายใหม่นั้น เพิ่มขึ้นถึง 37,881 คน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 65.38 เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติผู้ต้องหาคดียาเสพติดรายใหม่ในปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าสถิติช่วงปี พ.ศ. 2562 - 2564

6.5 ข้อค้นพบในส่วนการดำเนินงานอื่น ๆ ที่สำคัญของกระบวนการยุติธรรม

ในปี พ.ศ. 2566 พบว่า มีจำนวนคดีอาญาที่เข้าสู่กระบวนการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพทั้งสิ้น 784 คดี ไกล่เกลี่ยเป็นผลสำเร็จจำนวน 760 คดี คิดเป็นร้อยละ 96.94 สามารถลดต้นทุนภาครัฐได้มากถึง 58,225,120 บาท

ในส่วนของผู้ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินกรณีผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา พ.ศ. 2566 ของสำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พบว่า มีผู้เสียหายในคดีอาญาที่ยื่นขอความช่วยเหลือทางการเงินรวมทั้งสิ้น 13,207 ราย ได้รับการจ่ายค่าตอบแทนทั้งสิ้น 8,540 ราย คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 64.66 รวมเป็นมูลค่า 424,346,643.64 บาท โดยลักษณะความผิดที่มีอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือกรณีที่เป็นผู้เสียหายสูงสุด คือ ความผิดเกี่ยวกับเพศ รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย สำหรับมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาปี พ.ศ. 2566 มีการจ่ายค่าตอบแทนรวม 8,540 ราย คิดเป็นมูลค่า 424,346,643.64 บาท โดยลักษณะความผิดที่มีมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเฉลี่ยต่อรายสูงสุด คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายเฉลี่ยประมาณ 5,409,855 บาทต่อราย รองลงมา คือ ลักษณะความผิดเกี่ยวกับเพศเฉลี่ยประมาณ 3,333,444 บาทต่อราย และลักษณะความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินเฉลี่ยประมาณ 2,392,738 บาทต่อราย ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาสถิติผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีจำเลยในคดีอาญาในปี พ.ศ. 2566 พบว่าจำเลยผู้ยื่นคำขอ 155 ราย จ่ายค่าตอบแทนไป 35 ราย ซึ่งจ่ายค่าตอบแทนในความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินมากที่สุด และความผิดต่อชีวิตและร่างกาย ตามลำดับ สอดคล้องกับสัดส่วนผู้ยื่นคำขอความช่วยเหลือทั้งนี้ เมื่อพิจารณาอัตราการจ่ายค่าตอบแทนต่อจำนวนผู้ยื่นขอความช่วยเหลือ พบว่า ในภาพรวมการจ่ายค่าตอบแทน 35 รายนั้น คิดเป็นอัตราการจ่ายค่าตอบแทนร้อยละ 22.58 ของจำนวนผู้ยื่นคำขอทั้งหมด รวมมูลค่าการจ่ายค่าตอบแทนเพื่อช่วยเหลือทางการเงินต่อจำเลยในคดีอาญาคิดเป็นมูลค่า 11,015,060 บาท

เงินที่จ่ายค่าตอบแทนในความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกายสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.98 ของจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรทั้งหมด รองลงมา คือ จ่ายค่าตอบแทนความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินคิดเป็นร้อยละ 29.29 ตามลำดับ

สถิติเกี่ยวกับการได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายและการส่งเสริมสิทธิต่าง ๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 พบว่า จำนวนผู้ได้รับความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรมในทุกช่องทางรวมกันนั้นเพิ่มขึ้นโดยตลอด โดยมีผู้ได้รับการให้คำปรึกษากฎหมาย (ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค) เป็นสัดส่วนสูงที่สุดตลอดทั้ง 3 ปี รองลงมา คือ การส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากรณีเด็ก และการส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหาในการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 134/1 ตามลำดับ นอกจากนี้ได้มีการเพิ่มช่องทางการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่าน Webboard และมีการเริ่มรายงานสถิติการให้บริการครั้งแรกในปี พ.ศ. 2566 อีกด้วย

สำหรับสถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ นั้น พบว่า ระหว่างปี พ.ศ. 2562 - 2566 จำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์เพิ่มสูงขึ้นทุกปี อย่างไรก็ตาม จำนวนรายการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน แต่มีระดับค่อนข้างคงที่คือประมาณ 1.1 แสนรายการต่อปี โดยในปี พ.ศ. 2566 นั้น สามารถเห็นได้ว่าแม้จะมีจำนวนเรื่องส่งตรวจพิสูจน์สูงที่สุด โดยเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้าประมาณร้อยละ 5 แต่จำนวนรายการส่งตรวจพิสูจน์รวมลดลงไปประมาณร้อยละ 2.44

สัดส่วนของเรื่องตรวจพิสูจน์นั้นคล้ายกันในทุกปี คือ ส่วนใหญ่เป็นการตรวจพิสูจน์ด้านนิติพยาธิ รองลงมา คือ การวิเคราะห์ด้านเคมี (ยา สารพิษ สารเสพติด สารเคมี)

ในส่วนของ **สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมสอบสวนคดีพิเศษ** ซึ่งได้นำมารายงานด้านสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมในปีนี้เป็นปีแรก พบว่า ในปี พ.ศ. 2566 กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีคดีพิเศษทั้งหมด 571 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จ 157 คดี คิดเป็นร้อยละ 27.50 และมีคดีสืบสวนจำนวน 374 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ 69.79 รวมถึงมีสถิติเรื่องร้องทุกข์ 3,453 คดี ดำเนินการแล้วเสร็จร้อยละ 98.82 นอกจากนี้ พบว่าคดีพิเศษส่วนมากใช้ระยะเวลาในการสอบสวนมากกว่า 1 ปี โดยคดีที่แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ต้องหาแต่ไม่ได้ควบคุมตัวผู้ต้องหานั้น มีสัดส่วนคดีที่ดำเนินการแล้วเสร็จมากกว่า 1 ปีสูงที่สุด

เมื่อพิจารณาจำแนกคดีพิเศษตามฐานความผิด พบว่า คดีที่มีจำนวนสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ และคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามลำดับ โดยประเภทความผิดที่มีจำนวนผู้กระทำความผิดต่ออัตราคดีสูงที่สุด คือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ ซึ่งใน 5 คดี พบผู้กระทำความผิด 67 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำความผิดเฉลี่ยประมาณ 13 คนต่อคดี รองลงมาคือ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ใน 5 คดี พบผู้กระทำความผิดรวม 62 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำความผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 12 คนต่อคดี และคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ใน 5 คดี พบผู้กระทำความผิดรวม 61 คน คิดเป็นจำนวนผู้กระทำความผิดเฉลี่ยโดยประมาณ 12 คนต่อคดีเช่นเดียวกัน

6.6 บทสรุปและข้อเสนอแนะภาพรวม

6.6.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากภาพรวมสถิติการดำเนินงานในชั้นตำรวจ พบว่า กลุ่มคดีความผิดพิเศษ เป็นกลุ่มที่มีอัตราการจับกุมต่อจำนวนคดีรับแจ้งความ (Clearance Rate) ค่อนข้างต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคดีอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคดีฉ้อโกงที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ และคดีตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีอัตราการจับกุมคิดเป็น 38.92 และร้อยละ 42.67 ของจำนวนคดีรับแจ้งความ ในฐานความผิดดังกล่าว ตามลำดับ แม้ว่าคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์จะมีสถิติการจับกุมเป็นจำนวนสูงที่สุดในกลุ่มคดีความผิดพิเศษก็ตาม สะท้อนให้เห็นว่าคดีประเภทดังกล่าวมีจำนวนมาก และอาจเกินกว่าศักยภาพในการติดตามรับมือของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จึงควรให้ความสำคัญกับการเร่งแก้ไขสภาพปัญหาดังกล่าว โดยศึกษาเหตุปัจจัยในเชิงลึก ตลอดจนข้อจำกัดในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวน เพื่อวางแนวทางรับมือและควบคุมสถานการณ์อาชญากรรมที่กระทำผ่านระบบคอมพิวเตอร์ อันมีแนวโน้มที่จะเพิ่มสูงขึ้นได้ในอนาคต

2. จากสถิติการบังคับโทษของกรมราชทัณฑ์ จะสังเกตได้ว่าในปี พ.ศ. 2566 สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาดที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี นั้น ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนหน้า ในขณะที่สัดส่วนร้อยละของนักโทษเด็ดขาด ในช่วงอายุ 40 ปี ขึ้นไป นั้น มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปี พ.ศ. 2563 และ พ.ศ. 2564 ซึ่งอาจหมายความว่านักโทษเด็ดขาดที่เข้าสู่ระบบของกรมราชทัณฑ์นั้น มีแนวโน้มจะเป็นกลุ่มของผู้สูงอายุมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางประชากรศาสตร์ของประเทศไทย ที่เปลี่ยนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุที่มากขึ้นและอาจเป็นประเด็นที่ทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ควรพิจารณาการจัดสรรดูแลสวัสดิภาพของผู้ต้องขัง ตลอดจนการจัดกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาทักษะอาชีพให้เหมาะสมกับช่วงอายุและความต้องการของแรงงาน การมีสวัสดิการตรวจสุขภาพแก่ผู้ต้องขังที่สูงอายุ โดยให้ความสำคัญกับความเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้ผู้ต้องขังได้รับการพัฒนาสภาพอย่างเหมาะสมและกลับสู่สังคมโดยสามารถใช้ชีวิตที่มีคุณภาพได้

6.6.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาต่อ

1. ปี พ.ศ. 2566 เป็นปีที่สองหลังจากการประกาศใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 ซึ่งมีผลกระทบต่อกลไก ระบบ นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และอาจมีผลโดยตรงต่อสถิติอาชญากรรมด้านยาเสพติด เช่น การลดลงอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักโทษเด็ดขาดในคดียาเสพติดในความดูแลของกรมราชทัณฑ์นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 เห็นควรให้มีการศึกษาข้อมูลสถิติเชิงลึกประกอบกับการศึกษาเชิงคุณภาพในมุมผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ถึงความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายยาเสพติดที่ก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อสถิติอาชญากรรม หรือมีผลต่อความเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์อาชญากรรมด้านยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร ก่อให้เกิดการเพิ่มหรือลดของต้นทุนในการบริหารงานยุติธรรมที่แท้จริงอย่างไร เนื่องจากมีคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเป็นจำนวนมากทุกปี การหาข้อสรุปถึงความเปลี่ยนแปลงของกลไก สถานการณ์อาชญากรรม และแนวทางบริหารทรัพยากรในกระบวนการยุติธรรมจะมีผลส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ในอนาคต

2. นอกจากความเปลี่ยนแปลงของกฎหมายยาเสพติดที่มีผลต่อการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมแล้ว ประเทศไทยยังได้มีการประกาศใช้กฎหมายที่สำคัญยิ่งอีกฉบับ คือ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. 2565 ซึ่งเป็นกฎหมายที่แสดงให้เห็นถึงจุดเปลี่ยนของการสอบสวนและการดำเนินคดีของกระบวนการยุติธรรมไทยอย่างชัดเจน โดยเป็นการแสดงจุดยืนเชิงคุณค่า และเห็นความสำคัญของสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เช่นเดียวกับแนวทางของสังคมโลก จึงควรมีการศึกษาติดตามผลในการนำกฎหมายไปปฏิบัติหรือบังคับใช้ต่อไป โดยพิจารณาหาวิธีการเก็บสถิติทางอ้อมเพื่อบ่งชี้ถึงการลดลงของคดีความดังกล่าวต่อไป

3. ในภาพรวมสถิติการกระทำผิดซ้ำของกรมคุมประพฤติ พบว่า จำนวนผู้กระทำผิดภายใน 1 ปี หลังจากพ้นการคุมความประพฤติ นั้น มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตลอดสามปีที่ผ่านมา และมีสถิติต่ำที่สุดในปี พ.ศ. 2566 ควรศึกษาว่า การลดลงนี้เป็นผลมาจากแนวปฏิบัติ กลไก หรือกระบวนการใดโดยตรงของกรมคุมประพฤติหรือไม่ และถอดบทเรียนความสำเร็จในการส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีของผู้เข้าสู่กระบวนการดังกล่าว เพื่อปรับใช้กับการพัฒนาพฤตินิสัยโดยหน่วยงานอื่น ๆ ของกระบวนการยุติธรรมต่อไป

4. กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ได้รายงานสถิติการดำเนินการไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทในคดีอาญา ประกอบการรายงานผลการลดต้นทุนภาครัฐในกรณีไกล่เกลี่ยคดีสำเร็จ ถือเป็นการรายงานข้อมูลรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจ เนื่องจากทำให้เห็นแง่มุมของต้นทุนการบริหารงานยุติธรรมในคดีอาญา ซึ่งอาจสามารถขยายการศึกษาถึงต้นทุนในแต่ละขั้นตอนการดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมทั้งในเชิงต้นทุนทางบัญชี และต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือระบุกระบวนการที่สามารถพัฒนาให้ดำเนินงานได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำลง หรืออุดหนุนงบประมาณให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้นได้

5. จากข้อมูลสถิติกระบวนการที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษ ในระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2566 พบว่า กระบวนการเข้าสู่การบำบัดแก้ไขฟื้นฟูเด็กและเยาวชนตามแผน Good Life Model (GLM) โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของเด็กและเยาวชน พบว่าการบำบัดแบบ GLM มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ผู้เข้าสู่การบำบัดตามแผน Individual Routing Counselor (IRC) ซึ่งเป็นโครงการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลมีจำนวนเพิ่มสูงขึ้นระหว่างปี พ.ศ. 2564 - 2565 แต่มีจำนวนลดลงในปีต่อมา คือ ในปี พ.ศ. 2565 - 2566 ดังนั้นควรมีการศึกษารายละเอียดว่าทำอย่างไรให้เด็กและเยาวชนมีการเข้าสู่การบำบัดฯ ตามแผนให้มีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นทุกปี

6. สามารถพิจารณาศึกษาสถิติคดีรับแจ้งความในชั้นตำรวจจำแนกรายพื้นที่ ซึ่งสะท้อนสภาพปัญหาและประเภทอาชญากรรมที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์กำหนดนโยบาย กำกับ ติดตาม และประเมินผลการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหในพื้นที่ เพื่อสนับสนุนกระบวนการพิจารณาการแต่งตั้งโยกย้ายและการเลื่อนตำแหน่งบุคลากร โดยให้คำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และแนวทางการแก้ไขปัญหที่ชัดเจนในด้านนั้น ๆ

6.6.3 ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปปฏิบัติ

1. รายงานฉบับนี้สามารถนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำเสนอชุดข้อมูลใหม่ที่น่าสนใจ เมื่อเปรียบเทียบกับกรรณายงานในปีที่ผ่านมา เป็นผลจากการรวบรวมและรายงานข้อมูลโดยหน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องที่มีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นศักยภาพของหน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรมซึ่งทำหน้าที่รวบรวมสถิติคดีและข้อมูลสำคัญไว้ได้อย่างดี ในการนี้หากพิจารณาสร้างข้อตกลงในการเก็บสถิติแบบต่อเนื่องจะเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานยุติธรรมให้มีลักษณะที่สอดคล้องกันตลอดทุกชั้น การดำเนินงานในกระบวนการยุติธรรมได้จะเพิ่มประสิทธิภาพในการวิเคราะห์สถานการณ์อาชญากรรม และช่วยสนับสนุนการบริหารงานยุติธรรมได้ดียิ่งขึ้นต่อไป

2. ควรมีการรวบรวมสถิติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะเป็น “นายทะเบียน” ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ. 2562 เพิ่มเติม เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นต้น ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถไกล่เกลี่ยคดีได้หลายฐานความผิด มากกว่าการไกล่เกลี่ยภาคประชาชน หรือการดำเนินการของกระทรวงมหาดไทยตาม “กฎกระทรวง ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยกรณีที่มีโทษทางอาญา พ.ศ. 2553” ซึ่งนับได้ว่าปฏิบัติงานในฐานะเจ้าพนักงานในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมเช่นกัน การมีข้อมูลที่หลากหลายขึ้นนี้จะเพิ่มคุณค่าแก่การรายงานสถานการณ์อาชญากรรม และอาจทำให้สามารถบ่งชี้ทิศทางของนโยบายทางอาญา รวมทั้งผลการนำกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการใช้ยุติธรรมทางเลือก แทนการดำเนินคดีอาญาของประเทศไทยมานำเสนอได้อย่างเป็นระบบครบวงจรยิ่งขึ้น

3. ควรกำหนดแนวทางการสื่อสาร การให้ความรู้ต่อประชาชนในทุกภาคส่วน เพื่อป้องกันการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งมีการทบทวน และกำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือทางด้านกฎหมายผ่านคลินิกยุติธรรม และผ่านช่องทางต่าง ๆ มากยิ่งขึ้นทั้ง Onsite และ Online ผ่าน Social media ในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะคนรากหญ้า คนไม่รู้กฎหมาย คนไม่ได้รับการศึกษา คนพิการ และผู้ที่ยังขาดโอกาสในการต่อสู้คดี

4. ควรรวบรวมหรือนำเสนอสถิติบางรายการ ซึ่งจะชี้ให้เห็นสถานการณ์จำเพาะ และ/หรือประสิทธิภาพการดำเนินงานเฉพาะส่วนงานยุติธรรมได้ เช่น

4.1) ในส่วนการดำเนินงานชั้นพนักงานอัยการ ควรมีสถิติสาเหตุที่พนักงานอัยการตัดสินใจคดี “ไม่ฟ้องศาล” เช่น พยานหลักฐานไม่เพียงพอ หรือเป็นกรณีที่เข้าระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด เรื่องการไม่ฟ้องคดีที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ หรือเหตุอื่น เป็นต้น ซึ่งอาจทำให้ได้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์กับการบริหารงานยุติธรรมได้

4.2) ควรนำเสนอสถิติเกี่ยวกับระยะเวลาการดำเนินการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ทั้งก่อนฟ้อง และหลังฟ้อง ซึ่งอาจช่วยวางแผนทางในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท

4.3) ควรนำเสนอสถิติผู้ต้องขังระหว่างการดำเนินคดีในรายละเอียดเชิงลึก เนื่องจากแม้จะเป็นกลุ่มที่มีโทษเด็ดขาด แต่ถือว่ามีสัดส่วนที่สูงพอสมควร อาจสะท้อนปัญหาที่เกี่ยวกับการถูกขังระหว่างการดำเนินคดี หรือช่วยวางแผนรับมือปัญหาความแออัดของผู้ต้องขังในเรือนจำได้อีกทางหนึ่ง

บรรณานุกรม

แหล่งข้อมูลสถิติสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม

ส่วนระบบข้อมูลและสถิติ สำนักแผนงานและงบประมาณ สำนักงานศาลยุติธรรม. รายงานสถิติคดี ศาลยุติธรรมทั่วราชอาณาจักรประจำปี พ.ศ. 2566.

สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด. ข้อมูลสถิติคดีสำนักงานอัยการสูงสุดประจำปี พ.ศ. 2566.

กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติคดีอาญา 4 กลุ่ม ปี พ.ศ. 2566 : สำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองแผนงาน, ส่วนมาตรการฯ สำนักทัณฑวิทยา, ศูนย์ปฏิบัติการลูกเสือราชทัณฑ์, ส่วนพัฒนาจิตใจ, สำนักพัฒนาพฤตินิสัย, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนพักการลงโทษ, สำนักทัณฑปฏิบัติ ส่วนลดวันต้องโทษ, ส่วนสังคมสงเคราะห์, ส่วนงานอภัยโทษ กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์. ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของ ปี พ.ศ. 2566.

กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมคุมประพฤติ. ข้อมูลสถิติกระบวนการยุติธรรมสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานประจำปี พ.ศ. 2566.

ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กองยุทธศาสตร์และแผนงาน กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. ข้อมูลสถิติกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. 2566.

กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ , ฝ่ายกลุ่มงานให้คำปรึกษากฎหมายและส่งเสริมสิทธิผู้ต้องหา กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ, สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ. ข้อมูลสถิติพื้นฐานและผลการดำเนินงานของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพประจำปี พ.ศ. 2566.

กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สถาบันนิติวิทยาศาสตร์. สถิติเกี่ยวกับการการตรวจพิสูจน์และวิเคราะห์ด้านนิติวิทยาศาสตร์ ปี พ.ศ. 2566.

ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. ประมวลผลประสานงานจากระบบ CRIMES ที่ได้มาจากข้อมูล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สถิติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ. 2566.

กองบริหารคดีพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ. รายการข้อมูลสถิติกรมสอบสวนคดีพิเศษ ประจำปี พ.ศ. 2565 – 2566.

เอกสารอ้างอิงทางวิชาการ

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2567). *สังคมผู้สูงอายุในปัจจุบันและเศรษฐกิจในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก

<https://www.dop.go.th/th/know/15/926>

กฤษฎพงศ์ พุตระกุล. (2566). *วิพากษ์รายงานสถานการณ์อาชญากรรมประจำปี พ.ศ. 2565*.

สำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม.

กฤษฎพงศ์ พุตระกุล. (2567). *ปฏิรูปตำรวจ (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เอเชียดิจิตอล

การพิมพ์ จำกัด

โครงการศูนย์บริการข้อมูลภาครัฐเพื่อประชาชน. (2566). *สถิติอาชญากรรมทางออนไลน์*. เข้าถึงได้จาก

<https://www.gcc.go.th/?p=116221>

มติชนออนไลน์. (2567). *สถิติคดีอาชญากรรมทางออนไลน์*. เข้าถึงได้จาก

https://www.matichon.co.th/local/crime/news_4706859

Crawford, A. (2007). Crime prevention and community safety. In M. Maguire, R. Morgan and R.

Reiner (Eds), *The Oxford Handbook of Criminology (4th ed.)* Oxford, UK:

Oxford University Press.

UNODC.(2024). *Cyber crime*. Retrieved from:<https://www.unodc.org/romena/en/cybercrime.html>

คณะผู้จัดทำรายงานสถานการณ์อาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรมประจำปี พ.ศ. 2566

(White Paper on Crime & Justice 2023)

ที่ปรึกษา

1. พันตำรวจโทพงษ์ธร ฉัญญูลีริ ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม
2. นายชาติรี จันทรเพ็ญ รองผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม

คณะผู้จัดทำ

กองนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม กลุ่มพัฒนาข้อมูลกระบวนการยุติธรรม

นางสุพิชฌาย์ ญาณวรสิทธิ์เดช นุชทัต นักวิชาการยุติธรรมชำนาญการพิเศษ

นางสาวธัญราณินทร์ วีระณรงค์ นักวิชาการยุติธรรม

ผู้วิเคราะห์รายงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญพร สุนทรธรรม ผู้อำนวยการสถาบันอาณานิคมศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นายณัฐ ใจตุ้ย นักวิจัย ศูนย์วิจัยเฉพาะทางสหวิทยาการด้านการสร้างสรรค์นโยบายสาธารณะ

คณะผู้ตรวจสอบทางวิชาการ

1. ศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล

ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมายอาญาและอาชญาวิทยา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประธานคณะกรรมการบริหารสถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน) (สทท-TIJ)

2. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย

อาจารย์พิเศษภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อนุกรรมการพัฒนาระบบงานวิจัยและวิชาการ

3. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล

รองอธิการบดีฝ่ายความปลอดภัย / ประธานกรรมการคณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม

มหาวิทยาลัยรังสิต

4. รองศาสตราจารย์ พ.ต.ท.ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์

อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

หน่วยงานสนับสนุนข้อมูล

1. สำนักแผนงานและงบประมาณ กลุ่มงานส่วนระบบข้อมูลสถิติ สำนักงานศาลยุติธรรม
2. สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสารสนเทศ สำนักงานอัยการสูงสุด
3. กลุ่มงานวิเคราะห์และประเมินผล กองแผนงานอาชญากรรม สำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจ และสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศกลาง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
4. หน่วยงานสังกัดกระทรวงยุติธรรม ได้แก่ กรมราชทัณฑ์ กรมคุมประพฤติ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และกรมสอบสวนคดีพิเศษ

: www.oja.go.th

: www.facebook.com/weareoja